

ሥነ መለኮታዊ እይታ በአፍሪካ፣ ቁ. 3

ይፈለጋሉ፡ አገልጋይ መሪዎች

በዛሬይቱ አፍሪካ ውስጥ የሚገኝ
የክርስቲያን መሪነት
ተግዳሮት

ጉትፍሬድ አሴይ - ሜንሳህ

Copyright

© AFRICA CHRISTIAN PRESS

First Edition 1990

P.O.Box 30, Achimota, Ghana, W.Africa

መቅደም 1

ምዕራፍ 1: የአገልጋይ - መሪነት ተምሳሌቶች 7

    መጽሐፍ ቅዱሳዊ የአመራር ተምሳሌቶች 8

    ክብርና ትሑት አገልግሎት 10

    ስጦታዎች የተሰጡት በትሕትና 12

    እንድናገለግልባቸው ነው 12

    የአመራር እንክኖች 15

ምዕራፍ 2: የአገልጋይ- አመራር ቅድመ- ሁኔታዎች 25

    ዳግም ልደት 27

    የታደሰ አእምሮ 30

    ምሳሌያዊ ታዛዥነት 38

ምዕራፍ 3: ለአገልጋይ- መሪነት የሚያስፈልጉ ትጥቆች 43

    ክርስቲያናዊ ንጽረተ- ዓለም 43

    የአገልግሎት ትጥቅ 47

    በመቀበል ማገልገል 52

    በሁለት ዓለሞች መካከል 58

ምዕራፍ 4: የአገልጋይ አመራር ዓይነቶች 62

    ራስዬ ያላቸው መሪዎች 62

    ትብብርን የሚያደፋፍሩ 64

    ወጣት መሪዎችን በደቀ መዝሙርነት የሚያሳድጉ 66

    የወደቁትን የሚያነሡ 69

ምዕራፍ 5: በዚህ ዘመን አገልጋያዊ አመራር ለአፍሪካ 72

    እውነታን ማቀናጀት 74

    ጎበዘተሰባዊ ግንዛቤ 77

    ኃይለ-ቢሰነትና ኃይል 81

    ባህል-ዘለል የወንጌል ተልዕኮ 85

በአሁኑ ወቅት በአፍሪካዊ ክርስትና ፊት ተደቅነው ካሉት ዋና ዋና ችግሮች አንዱ በመሪነት አካባቢ ያለው ነው። ብዙዎች ሰዎች እንደሚገነዘቡት በአህጉሪቱ ውስጥ የክርስቲያን እምነት በአስገራሚ ሁኔታ በቁጥር ማሻቀቡ ችግሩን አባብሶታል። በርካታ ሰዎች ለአፍሪካ አብያተ ክርስቲያናት ብዙና በተሻለ ሁኔታ የሠለጠኑ መሪዎች እንደሚያስፈልጓት አጽንኦት ሲሰጡ፣ ስለ ክርስቲያናዊ የአመራር ዘይቤ ያወሰኑት ግን እጅግ በጣም ጥቂት ናቸው። በአፍሪካ ውስጥ የሚገኙ ክርስቲያን መሪዎች ስለሚያስፈልጓቸው የአመራር ብቃቶች የጻፉትም እንኳ ቢሆን በጣም ጥቂት ናቸው። አሁን ልታነብሱት ያለውም መጽሐፍ ከዚሁ ጉራ የሚመደብ ነው። የሚያነጣጥረውም ተመራጭ በሆኑት የክርስቲያን መሪዎች መሠረታዊ ሳይ ነው። በዚህ ባሕርያት ምክንያት ብቻም እንኳን ቢሆን፣ ይህ መጽሐፍ ሙሉ ትኩረታችንን ይሻል።

ይህን መጽሐፍ ከሚያስመርጡት በርካታ ጉዳዮች መካከል ሁለቱ የደራሲው የግል ተአማኒነትና ያለው ልምድ ናቸው። ጉትፍሬድ ኦሴይ- ሜንሳህ እጅግ በጣም የታወቀ ክርስቲያን መሪ ነው። እርሱ የኢየሱስ ክርስቶስን ቤተ ክርስቲያን በአጥቢያ፣ በአገር አቀፍና በዓለም አቀፍ ደረጃዎች አገልግሏል። በጋና ውስጥ ምእመን ነበር። የመላው አፍሪካ ክርስቲያን ተማሪዎች ጎብረት ጸሐፊ በመሆን እየተዘዋወረ አገልግሏል። የናይሮቢ መጥምቃውያን (ባፕቲስት) ቤተ ክርስቲያን መጋቢም ሆኖ አገልግሏል። እ.ኤ.አ በ1974 የሉዝን ዓለም አቀፍ የወንጌል ስርጭት ኮሚቴ ዋና ዳይሬክተር ሆኑ። በአህጉሪቱም ውስጥ ባሉት የሥነ መለኮት ትምህርት ቤቶች ውስጥ ያደረገው ተሳትፎም የቀድሞ የናይሮቢ ወንጌላውያን የድጎረምረቃ ሥነ መለኮት ትምህርት ቤት መሪዎች የቦርድ ሰብሳቢ፣ በአፍሪካና በማዳጋስካር ያሉ የወንጌላውያን ሥነ መለኮት ተልዕኮ ጎበዘተሰባዊ አባል፣ እንዲሁም በአፍሪካ ውስጥ ያሉ የሥነ መለኮት ትምህርቶች እውቅና ሰጪ መማክርት የመሪ ክፍሎች አባል መሆንን ያካትታል። በእርግጥ፣ ጉትፍሬድ ኦሴይ- ሜንሳህ በአፍሪካ ውስጥ ካሉት ክህሎት ካላቸው የቤተ ክርስቲያን ሰዎች ውስጥ አንዱ ነው። እርሱ በዛሬይቱ አፍሪካ ውስጥ ያሉትን

የክርስቲያን መሪነት ተግዳሮቶች እንድንረዳና እገዛ ሊያደርግልን ብቁ ነው።

ጐትፍሬድ አሴይ - ሜንሳህ አገልጋይነት የመሪነት መጽሐፍ ቅዱሳዊ መርህ እንደ ሆነ አበክሮ ይናገራል። ይህ ዓይነት መሪነት ከፕሮግራሞች ይልቅ ለሰዎች ቅድሚያ ይሰጣል። ይህም ትሕትናን የተላበሰ መሪነት ነው። ይህ ሰዎችን በእምነት ለማሳደግና ለማገጸ ይፈልጋል እንጂ፤ ሊያጠፋቸው ወይም ሊጫናቸው አይደለም።

በእርግጥ እነዚህ አዳዲስ አሳሳቶች አይደሉም። አገልጋይ-መሪነትን በተመለከተ የተለያዩ መጽሐፍት ይገኛሉ። ነገር ግን በአፍሪካ ችግሮች ላይ ብቻ የሚያተኩሩ መጽሐፍት እንዳሉ አላውቅም። ስለዚህ ይህ መጽሐፍ በታሪክና በሕይወቷ ወሳኝ በሆነ ሰዓት ላይ ለምትገኘው ለአፍሪካ ቤተ ክርስቲያን የተበረከተ ጠቃሚ ገጸ በረከት ነው።

የዚህ መጽሐፍ መልእክት የተመሠረተው እንደ «ACTEA» ዓለም አቀፋዊ የትምህርት ገለጻ ፕሮግራም ሆኖ ለመጀመሪያ ጊዜ እ.ኤ.አ. በ1988 እና 1989 ዓ.ም የቀረበ ነው። እነዚህ ገለጻዎች በኢትዮጵያ፣ በጋና፣ በኬንያ፣ በናይጄሪያ፣ በሩዋንዳ፣ በሴራሊዮን፣ በስዊዘላንድ፣ በታንዛኒያ፣ በዛየርና በዛምቢያ ለተሰባሰቡ የሥነ መለኮት ተማሪዎችና ሠራተኞች የተሰጡ ናቸው።

በትምህርታዊው ገለጻ ደጋፊ፣ በ «ACTEA» ስም ሆኑ የአሴይ - ሜንሳህን መጽሐፍ እንድታነብሱት እገፋፋችኋለሁ። ይህ መጽሐፍ በአንድም ወይም በሌላ መልኩ በአፍሪካ የክርስቲያን መሪነት ውስጥ ለምንሳተፍ ለእኛ ለሁላችንም እጅግ አስፈላጊ ነው። ስለዚህ፣ ግዙት፣ አንብቡት እንዲሁም አሰላስሉት። እግዚአብሔር አመራራችንን በአገልጋይነት መንፈስ እንዲነቃቃ ያድርገው።

ጐትፍሬድ በአፍሪካ ውስጥ ላሉት አገልጋዮች አገልጋይ ስለሆንክላቸው አመሰግናለሁ።

ቴቴ ቴቴ

በአፍሪካ የሥነ መለኮት ትምህርት እውቅና ሰጪ መማከርት «ACTEA»

ሰብሳቢ

ምዕራፍ 1

የአገልጋይ መሪነት ተምሳሌቶች

በዛሬው ዘመን በአፍሪካ ውስጥ በሁሉም የቤተ ክርስቲያን መዋቅር ደረጃዎች የሠለጠኑ መሪዎችን በተመለከተ ከፍተኛ እጥረት እንዳለ ማንኛችንም የምንሰማማከው ጉዳይ ነው። ይህ ግንዛቤ ደግሞ የበለጠ ጉልህ የሚሆነው በአህጉሩ በአሁኑ ወቅት እያገናዘብን ካለው እጅግ ፈጣን የሆነ የክርስቲያናዊ ኅብረተሰብ እድገት አንጻር ሲታይ ነው። ሆኖም፣ የምንፈልጋቸው መሪዎች ምን ዓይነት ናቸው? በአፍሪካ ከእንግዲህ የሚተክሉት አብያተ ክርስቲያናት ለሚያነሡት የአገልግሎት ጥያቄ ምላሽ ይሰጡ ዘንድ እንዴት ያሉ መሪዎችን ልናሠለጥን ይገባናል?

ለእነዚህ ጥያቄዎች ራሷ ምላሽ እንድትሰጥ ከተጠበቀላት ቤተ ክርስቲያን ፈጥና የምታዘነብለው ዓለም ስለ አመራር ያስቀመጠቻቸውን ተምሳሌቶች መቅዳት ወደ መጀመሩ ነው። በዓለም ያለውን የአመራር ዘይቤዎች ከተመለከቱና መሪዎችም እንዴት እንደሚመረጡ ካገናዘቡ በኋላ የቤተ ክርስቲያን አባላት እነዚህን ሥርዓቶች በቤተ ክርስቲያን መድገም ይጀምራሉ። በዚህ ዓይነት ዓለም ወደ ቤተ ክርስቲያን ትገባና ቤተ ክርስቲያንን እርሷ ባዘጋጀችው አምሳል የመቅረጽ ጫና ታሳድራለች።

ምን ዓይነት መሪዎች እንደሚፈለጉ የሚጠይቅ ሰው ካለ፣ ፈጥነው ወደ አእምሮአችን የሚመጡት ተምሳሌቶች ለምሳሌ ያህል ብንወስድ፣ በሥራ አመራር ልምድ ያለው፣ መርሐ-ግብሮችን ተግባራዊ የሚያደርግና የተቀመጡ ግቦችን እውን የሚያደርግ የተዋጣለት የገበያ ጥናት ባለሙያ፣ አሰዚያም ምዕመናኑ በበግ ዓይነት የዋህነት እየተመለከቱት የሚታዘዙለት ይሄ ቀረህ የማይባለውን መጋቢ ነው። ይሁን እንጂ፣ የእግዚአብሔር ቃል ለእግዚአብሔር ሕዝብ እጽንቶ እንድንክተለው የሚፈልገው የአመራር ተምሳሌት ከእነዚህ ይልቅ «አገልጋይ - መሪ» ብለን የምንጠራውን ዓይነት አመራር ነው።

መጽሐፍ ቅዱሳዊ የአመራር ተምሳሌቶች

ይህን መሳሪያ የአመራር ተምሳሌት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አግባብ ባላቸው የአመራር አገልግሎቶች ሁሉ ተግባራዊ እንደ ተደረገ እንመለከታለን። በብሉይም ሆነ በአዲስ ኪዳን በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል በመሪነት ለመሾም ብቃት ያላቸው ሁሉ የሚሾሙት ለማገልገል ነው። በነቢይነት ቢሆን በካህንነት ወይም በንጉሥነት፤ በየትኛውም ሹመት ቢሾሙ ሊያገለግሉ እንጂ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ገዢዎች እንዲሆኑ አይጠበቅባቸውም።

ሰሎሞን በነገሠበት ወቅት እግዚአብሔርን እጅግ ደስ ያሰኘው፤ ያ ወጣት ንጉሥ የእግዚአብሔርን ሕዝብ በቅን ፍርድ ማገልገል ይችል ዘንድ ጥበበኛና የሚያስተውል ልብ እንዲሰጠው መጠየቁ ነበር (1ኛ ነገሥት 3:9-10)። በዚያን ወቅት ሰሎሞን አግኝቶት የነበረውን ያን ሥልጣን የራሱን ምኞት የመፈጸሚያ፤ ረጅም ዕድሜ ወይም ብልጽግና የመለመኛ፤ አለዚያም ጠላቶቹን የመበቀያ መልካም አጋጣሚ አድርጎ በግልጽ አልቆጠረውም። ከዚያ ይልቅ ሹመቱ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለማገልገል የተለየ ተሰጥኦ የሚጠይቅ መሆኑን ተገነዘበ።

አሮን በሕዝቡ መካከል ሊቀ ካህን እንዲሆን በተቀባ ወቅት ለአገልግሎቱ እንዲጠቀምባቸው የታዘዙለት ልብሶች ከእርሱ የሚጠበቀውን አገልግሎት የሚያመለክቱ ምሳሌዎች ነበሩ። አሮን በከበሩ ድንጋዮች ላይ የተቀረጹ የእስራኤልን ልጆች ስሞች ይለብስ ነበር - የስድስቱ ስሞች በአንዱ ትክክል፤ የስድስቱ ደግሞ በሌላው ትክክል ላይ ነበሩ። ከዚህ በተጨማሪ፤ በመጎናጸፊያው ላይ በደረበው የደረት ጌጥ በሥርዓት የተደረደሩና የአሥራ ሁለቱን የእስራኤል ነገዶችን ስሞች ያያዙ የከበሩ ድንጋዮች ነበሩ። በመሆኑም በእግዚአብሔር ፊት በቀረቡ ቁጥር በትክክልና በልብ እነርሱን በመወከል ሳያቋርጥ የሚያቀርበው ምልጃ (ዘፀአት 28:12፤29) ምሳሌ ይሆን ዘንድ የእስራኤልን ልጆች ስሞች ይለብስ ነበር። በሊቀ ካህንነት ይሰጥ የነበረው የእርሱ አገልግሎት ለሕዝቡ መንፈሳዊ መሻት ትኩረት የሚሰጥበት የአገልጋይነት ሚና ነበር።

በተመሳሳይ ሁኔታ ለእግዚአብሔር ሕዝብ መታነጽ የሚሆነውን

አገልግሎት ይሰጡ ስለነበረ የእግዚአብሔር ነቢያት ባሪያዎች ወይም ሎሌዎች ተብለው ይጠሩ ነበር። ነቢያቱ የተላኩት ሕዝቡ ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸውን የቃል ኪዳን ጎብረት ለማሳሰብ፤ እንዲሁም የእግዚአብሔር የአምላካቸውን በረከት በሕይወታቸው ይገነዘቡ ዘንድ ለዚያ ቃል ኪዳን ታዛዦች እንዲሆኑ አበክረው ለመምከር ነበር። የእግዚአብሔር ሕዝብ ለመልካም ሥራ ሁሉ ፈጽመው የተዘጋጁ ይሆኑ ዘንድ (2ኛ ጢሞቴዎስ 3:16-17)፤ በቃል ወይም በጽሑፍ በሚተላለፍ መልእክት፤ ለእግዚአብሔር ሕዝብ የእግዚአብሔርን እውነት ማስተማር፤ ስለ ፈጽሞት መተላለፍ መገሠጽ፤ ስለተታቸውን እንዲያርሙ መንገርና በጽድቅ አኗኗር እንዲጸኑ ትምህርት መስጠት የነቢዩ አገልግሎት ነበር።

ወደ አዲስ ኪዳንም በምንመጣበት ጊዜ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ በቃልና በተግባር ይህንን መርሆ እንደ ተወልደን እንገነዘባለን። ደቀ መዛሙርቱ ምን ዓይነት መሪዎች ለመሆን መመኘት እንዳለባቸው አስተምረንባቸዋል። በቅድሚያም በወቅቱ በዓለም ስለነበረው የአመራር ዘይቤና በዚያን ዘመንም ሆነ ዛሬ ከዚህ ዘይቤ ጋር ስለ ተያያዙት የክብር፤ የመግዛትና የመቆጣጠር ባሕርይት ጠቀሰላቸው። ይሄኛውን የአመራር ዘይቤ ፈጽሞ ከተቃወመ በኋላ ከዚያ ይልቅ የክርስቲያናዊ አመራር መታወቂያው ትሑት አገልግሎት መሆን እንደሚገባው በመግለጽ እንዲህ አላቸው፡-

«የአሕዛብ አለቆች እንዲገዙላቸው፤ ታላላቆቹም በላያቸው እንዲሠለጥኑ ታውቃላችሁ። በእናንተስ እንዲህ አይደለም፤ ነገር ግን ማንም ከእናንተ ታላቅ ሊሆን የሚወድ የእናንተ አገልጋይ ይሁን፤ ከእናንተም ማንም ፊተኛ ሊሆን የሚወድ የእናንተ ባርያ ይሁን፤ ... » (ማቴዎስ 20:25-27)

በአገልግሎቱ ሁሉ ይልቁንም ደግሞ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በነበረው ግንኙነት ተከታዮቹ ሁሉ ሊታወቁበት የሚገባቸውን ይህንን የአገልጋይነት ዘይቤ ኢየሱስ ሳያሰልስ በአገልግሎቱ በምሳሌነት ይገልጻው ነበር፡- «የሰው ልጅ ሊያገለግል ... እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም» (ማቴዎስ 20:28)። «እኔ ለእናንተ እንዳደረግሁ እናንተ ደግሞ ታደርጉ ዘንድ ምሳሌ ሰጥቻችኋለሁ።

እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ ባርያ ከጌታው አይበልጥም፤ ... ይህን ብታውቁ፤ ብታደርጉትም ብዑዓን ናችሁ» (ዮሐ. 13:15፤ 17)። ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በነበረው አገልግሎት አስፈላጊ የሆኑ በርካታ የአመራር መርሆዎችን ኢየሱስ በተግባር አሳይቷል።

ክብርና ትሑት አገልግሎት

ኢየሱስ የደቀ መዛሙርቱን እግር ባጠበ ጊዜ፤ ትሑት አገልግሎት እግዚአብሔር በቤተ ክርስቲያን እንድናገለግልበት የጠራን የአገልግሎት ድርሻ ከሚያስገኘው መሠረታዊ ክብር ምንም ሊቀንስብን አይችልም የሚለውን መርሆ በግልጽ አሳይቷል። በዓለማዊ አስተሳሰብ የተሞሉትና የራሳቸውን ክብር ይፈልጉ የነበሩት እነዚያ ደቀ መዛሙርት ለወደፊቱ የዕድገት ምኞታቸው እንቅፋት እንደሚሆንባቸው እርግጠኛ ሆነው ይመስላል፤ እርስ በርስ እግር መተጣጠብን በመሰለው የተናቀ አገልግሎት ለመሳተፍ ፈቃደኞች አልነበሩም! ሆኖም፤ ራሱ ጌታቸውና መምህራቸው የእነርሱን የቀሽሽና የሚሸቱ እግሮች ለማጣብ ደስ እያለው ጎንበስ አለ - ይህንንም በማድረጉ ከማንነቱ ዝቅ አላለም! በዮሐንስ 13:3፤4:- «ኢየሱስ አብ ሁሉን በእጁ እንደ ሰጠው ከእግዚአብሔርም እንደ ወጣ ወደ እግዚአብሔርም እንዲሄድ አውቆ፤ ከእራት ተነሣ ልብሱንም አናረ፤ ማበሻም ጨርቅ ወስዶ ታጠቀ» ይላል (ፊልጵስዩስ 2:5ን ተመልከት)። እኛ በእግዚአብሔር የተጠራነው ስለ ማንነታችንና ከእግዚአብሔርም ጋር ስላለን ዝምድና እርግጠኞች ስንሆን ብቻ ነው፤ ከማንኛውም ሥጋት ነፃ ሆነን የእግዚአብሔርን ሕዝብ ማገልገል የምንችለው።

እኛ የሕያው እግዚአብሔር ወንዶችና ሴቶች ልጆች ነን። የከበሬታን ስፍራ በተመለከተ በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል ከዚህ የበለጠ ምን እንሻለን? ለምን ይሆን እንደ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ እንዳችን ሌላኞችንን ለማገልገል ነፃ የማንሆነው? በክርስቶስ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ወራሾች የመሆንን የመሰለ ክብር ተጉናጽፈን ሳል፤ ለምንድን ነው በሌላ መሠረት ላይ ቆመን ማንነታችንን ለማጉላት የምንጣጣረው? ጌታ ማን እንደ ነበረና የተሰጠውም ሥልጣን ምን

እንደ ሆነ ያውቅ ስለነበረ የደቀ መዛሙርቱን እግር ለማጣብ ነፃ ነበረ። በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል ክብርና አገልግሎት ተያይዘው የሚሄዱ ጉዳዮች ናቸው። ኢየሱስ የደቀ መዛሙርቱን እግር ባጠበ ጊዜ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑ አልተስተንገሰም ነበር። ጴጥሮስ ግን እንደዚህ የሚሆን መስሎት፤ ጌታ እግሮቹን እንዲያጥበው አልፈለገም ነበር። ኢየሱስ ግን እግሮቻቸውን አጠበ፤ የማበሻ ጨርቅ ታጠቀ፤ ፊታቸውም ተቀመጠ፤ ዘወትርም እንደ ነበረው ሁሉ በዚያም ወቅት በእግዚአብሔር ልጅነቱ እንደ ጸና ቆየ።

በእርግጥ እኛ እንደየባህላችን በየቤታችን ደጃፍ የማጠቢያ ሳህንና ፎጣ በማቅረብ ወደ ቤታችን የሚመጡትን ሰዎች እግሮች ለማጣብ ማዘጋጀት አያስፈልገንም። ይህ ኢየሱስ በምድር በነበረበት ዘመን ይሠራበት የነበረ ልማድ ነው፤ በመሆኑም ለደቀ መዛሙርቱ መንፈሳዊ መርህን ለማስገንዘብ ይህንን ሰብዓዊ ሥርዓት ተጠቀመበት። ለመሆኑ፤ ደቀ መዛሙርቱ ሊያሳያቸው የፈለገውን ነገር ተረድተው ይሆን? ከብዙ ዓመታት በኋላ ጴጥሮስ ለቤተ ክርስቲያን መሪዎች እንዲህ ብሎ የጸፈውን እንመለከታለን:-

«በእናንተ ዘንድ ያለውን የእግዚአብሔርን መንጋ ጠብቁ፤ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ በውድ እንጂ በግድ ሳይሆን፤ በበጎ ፈቃድ እንጂ መጥፎውን ረብ በመመኘት ሳይሆን ጉብኙት፤ ለመንጋው ምሳሌ ሁኑ እንጂ ማገበሮቻችሁን በኃይል አትግዙ... ሁላችሁም እርስ በርሳችሁ እየተዋረዳችሁ ትሕትናን እንደ ልብስ ታጠቁ፤ ... » (1ኛ ጴጥሮስ 5:2-5)።

ጴጥሮስ በጻፋቸው በእነዚህ ጥቂት ሐረጎች የጴጥሮስ አሳብ ከብዙ ዓመታት በፊት ኢየሱስ የማበሻ ጨርቅ ታጥቆ እግሮቻቸውን ሲያጥብ ወደ ተመለከተበት ወቅት በዓይነ ሕሊናው እንደ ተመለሰ እንገምታለን። በዚያን ዕለት ጌታ ትሕትናን ተላብሶ ነበር፤ ከጴጥሮስ አገላለጽ እንደምንረዳው ደግሞ፤ ደቀ መዛሙርቱ ኢየሱስ ሊያስተምራቸው ዐቅዶት የነበረውን ትምህርት በእርግጥም ተገንዝበው እንደ ነበረ እንረዳለን - ትምህርቱም፡- ለእግዚአብሔር ካለን ፍቅር የተነሣ እንዳችን ሌላኞችንን በትሕትና ማገልገል የእውነተኛ ደቀ መዝሙር መታወቂያና ክብሩ ነው።

ስጦታዎች የተሰጡትን በትሕትና እንድናገለግልባቸው ነው

በደቀ መዛሙርቱ መካከል ኢየሱስ አጽንኦት የሰጠው ሁለተኛው የአመራር ዘይቤ መርሆ አንዳችን ለሌላችን ማድረግ የሚገባንን ትሑት አገልግሎት የሚመስክት ነው። ጌታ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አገልጋዮችን ከሾመበት ዋና ዓላማ አንጻር ሲታይ ይህ መርሆ ጌታ ኢየሱስ በአካሉ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለእያንዳንዱ አባል ስጦታዎችን ከሰጠበትና የተለያዩ አገልግሎቶችን ካደለበት በስተጀርባ ያለ ዋና ምክንያት ሆኖ እናገኘዋን። ጌታ ኢየሱስ «... አንዳንዶቹ ሐዋርያት፣ ሌሎቹም ነቢያት፣ ሌሎቹም ወንጌልን ሰባኪዎች፣ ሌሎቹም እረኞችና አስተማሪዎች እንዲሆኑ ሰጠ፤ ሁላችን ... ቅዱሳን አገልግሎትን ለመሥራትና ለክርስቶስ አካል ሕንጻ ፍጹማን...» (ኤፌሶን 4:11- 13) እንሆን ዘንድ የሚለውን የእግዚአብሔርን ቃል እናስታውሳለን። ስጦታዎቹ የተሰጡት የእግዚአብሔርን ሕዝብ እንድናገለግልባቸውና እንድናገጽባቸው ነው። ለትምክህታችን ምክንያት የሚሆኑ የክብር መታወቂያዎቻችን ወይም በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል አለን ብለን የምንገምተውን የበላይነት ለማግኘት የምንሞክርባቸው አይደሉም። የመራው ሚና የእግዚአብሔር ሕዝብ ስጦታቸውን እንዲያውቁ፣ የክርስቶስ አካልንም ለማሳደግ በሚችሉበት መንገድ ስጦታዎቻቸውን መጠቀምና ማሳደግ የሚችሉበትን ዕድል እንዲያገኙ መርዳት ነው። ስጦታዎች የተሰጡት ለአገልግሎት ነው። ስጦታዎች የክብር መታወቂያዎች አይደሉም።

አገልግሎቶቻችንና የምናቀርባቸው መሥዋዕቶች ዋጋና ትርጉም የሚኖራቸው በፍቅር ዐውድ ውስጥ ብቻ በመሆኑ፣ ጌታ የደቀ መዛሙርቱ ሁሉ የሚያሳስት መታወቂያቸው (ባጃቸው) ይህን መሳዩ ፍቅር እንዲሆን ደንግንል። በእርሱ ስም አንዳችን ለሌላችን የምንሰጠው አገልግሎት በፍቅር እንዲከናወን ኢየሱስ ይጠበቅብናል። በቅሬታ ሳይሆን ለጌታ ካለን ፍቅርና ከእርሱም የተነሣ እርስ በርሳችን እግሮቻችንን ልንተጣጠብ ይገባናል። አንዳችን ሌላችንን በማገልገል ይህንን ፍቅር በመግለጽ ልንቀጥል

ይገባናል። የእግዚአብሔር ሕዝብ በመሠረተው ማኅበረሰብ ውስጥ ይህን መሳዩ አንዱ ለሌላው የሚጠነቀቅበት ኅብረት በጨለማ ውስጥ እንደሚታይ ብርሃን መድመቁ እንደማይቀር ኢየሱስ ተናግሮአል። «እርስ በርሳችሁ ፍቅር ቢኖራችሁ፣ ደቀ መዛሙርቱ እንደ ሆናችሁ ሰዎች ሁሉ በዚህ ይውቃሉ» (ዮሐንስ 13:35)።

ኢየሱስ የተናገረው ዓይነት ፍቅር በሚገባ ተገልጿል። «... ገና ኃጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞቶአልና እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያስረዳል» (ሮሜ 5:8)። «ፍቅርም እንደዚህ ነው፤ እግዚአብሔር እርሱ ራሱ እንደ ወደደን ስለ ኃጢአተችንም ማስተስሪያ ይሆን ዘንድ ልጁን እንደ ላከ እንጂ እኛ እግዚአብሔርን እንደ ወደድነው አይደሉም» (1ኛ ዮሐንስ 4:10)። «... እንደ ወደድኋችሁ እናንተ ደግሞ እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ ዘንድ አዲስ ትእዛዝ እሰጣችኋለሁ» (ዮሐንስ 13:34)። ይህ ዓይነቱ ፍቅር ዓለም የምትናገረውን ዓይነት ስሜታዊ፣ የማይጨበጥ ወይም የእንኳ በእንኳ ዓይነት ፍቅር አይደሉም። «የምትወደድ ስለሆንክ እወድሃለሁ» እንደ ማለት፣ ወይም «ላሳየሁህ ፍቅር ፍቅር መልሰህልኛልና እወድሃለሁ» የሚለውን ዓይነት ሳይሆን፣ ምንም ሳይጠበቅ በመሥዋዕትነት የሚሰጥ ፍቅር ነው። የእግዚአብሔር የሆነው ዓይነት ፍቅር ነው።

ከጥቂት ጊዜ በኋላ ኢየሱስ መንፈስ ቅዱስን ለደቀ መዛሙርቱ ማስተዋወቅ ነበረበት፣ ይህንን ማድረግ የነበረበት እርሱ እንዳዘዘው መውደድ የሚያስችላቸው በውስጣቸው የሚኖረው መንፈስ ቅዱስ ስለነበረ ነው። አፍቃሪ አገልጋይነትን እንዲያሳዩ የሰጣቸውን ትእዛዝ መወጣት የሚችሉበትን አቅም ሳይሰጣቸው እንዲሁ አይተዋቸውም። ፍቅር በእኛ ውስጥ ያለ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ነው፣ ከዚህም ፍቅር በመነሣት አንዳችን ሌላችንን እናገለግላለን። በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ክርስቶስ ለእኛ ስጦታዎችን የሰጠበትም ምክንያት በትሕትና እርስ በርሳችን አገልግሎት እንድናገለግለዋለን ነው።

ለአንድ መሪ ራሱን ዝቅ ማድረግና ሌሎችን ማገልገል ቀላል ይሆንለታል ብለን ልናስብ አይገባንም። አንድ መሪ የእግዚአብሔርን

ሕዝብ ለማገልገል ሲል አንዳንድ ዝቅተኛ ሥራዎችን ሲያከናውን በአካባቢያችን የሚገኘው ኅብረተሰብ ሲመለከት ምን ምላሽ መስጠት እንደሚገባቸው አያውቁም። ዓለም ይህንን አትረዳውም። ዓለም ከመሪዎች የምትጠበቀው አስጨንቆ መግዛትን ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ግን በቤተ ክርስቲያን ይህ ሊሆን እንደማይገባው ተናገረ። እኔና እናንተ ጌታን ወይም በአካባቢያችን ያለውን የዓለም ድምፅ የትኛውን መስማት እንደሚገባን መምረጥ ይኖርብናል። ዝቅተኛ ሥራዎችን የሚሠራ መሪ ክብሩን እየጣለ እንደ ሆነ ዓለም ታስባለች፤ እኛን ግን አመራር አገልግሎት ላይ ያስቀመጠን ጌታ ግን እንደዚህ አይመለከተውም። ከእግዚአብሔር አንጻር ትልቅነት የሚለካው አንዳችን ሌላኛችንን ለማገልገል ራሳችንን በምንሰጥበት መጠን ነው።

በቤተ ክርስቲያንም ውስጥ ቢሆን ይህን መሳይ የአመራር ዘይቤ ተሎ ግንዛቤ ያገኛል ብለን ልንጠብቅ አይገባንም። ከምእመናን መካከል አንዳንዶቹ ለመጀመሪያ ጊዜ ይወናበዱ ይሆናል፤ ሌሎቹ ደግሞ በሚመለከቱት ነገር ሲገረሙ ይችላሉ። ሆኖም፤ ትሕትናችንን በእውነት አጽንተን ከዘለቅን ብዙም ሳይቆይ ለውጥ ማምጣት እንጀምራለን። በእውነት አጽንተን ከዘለቅን ብዙም ሳይቆይ ለውጥ ማምጣት እንጀምራለን። በዓይኖቻቸው ፊት የኢየሱስን አመራር በተግባር እያሳያቸው ስለሆነ ትሑት መሪ በቤተ ክርስቲያን ምእመናን መካከል ብዙ ትሑት አባሎች ቢኖሩት አስደናቂ አይሆንም። እኛም ልንሆን የተጠራነው ይህን ነው። በምሳሌነት የሚመሩ መሪዎች። ቃሉን ለእነርሱ መስበክ ብቻ ሳይሆን ለእነርሱ የምንሰበክላቸውን እውነት በግል ሕይወታችን በእውን ተገልጾ ሲመለከቱ ያንን ምሳሌነታችንን መቅዳት ይጀምራሉ።

እግዚአብሔር በሕዝቡ መካከል የሚቀበለው ዓይነት አመራር ይሄ ብቻ እንደ ሆነ ብሉይና አዲስ ኪዳናት ያመለክታሉ። ኢየሱስ በዘመኑ የነበረውን የአመራር ዘይቤ ከገለጸ በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ፡- «በእናንተስ እንዲህ አይደለም» (ማርቆስ 10:43) አላቸው። ቤተ ክርስቲያን ለዚህ ቃል ጀርባዋን እንዳትሰጥ፤ የእግዚአብሔር ሕዝብ እንዲታወቅበት ከታቀደው ይልቅ በዓለም ካለው አመራር ጋር

የበለጠ ቅርበት ወዳለው የአመራር ዓይነት እንዳታዘነብልና እርሱንም እንዳትለማመድ ልትጠነቀቅ ይገባታል።

ይህንን መጽሐፍ ቅዱሳዊ የአገልጋይነት መርህ ስንጨብጥ፤ ከፕሮግራሞቻችን ይልቅ ሰዎች ለእኛ የበለጠ አስፈላጊዎች እየሆኑልን ይመጣሉ። የተጠራነው ፕሮግራሞችን እንድናካሂድ ሳይሆን ሰዎችን እንድናገለግል ነው። ሰዎችን እንጂ ፕሮግራሞችን እንድንወድ አልተጠራንም። ይህንን በታማኝነት ስናደርግ ፕሮግራሞቻችን ሰው-ተኮር ስለሚሆኑ ለቤተ ክርስቲያን ጥያቄ ተገቢውን ምላሽ የሚሰጡ ይሆናሉ። ፕሮግራሞችን የምናቅደው እግዚአብሔር እንድናደርግ የጠራንን ከገቡ ለማድረስ ነው። በግልባጫ መሆን ከሚገባው ይልቅ ሰዎች የእኛን ፕሮግራሞች እንዲያገለግሉ የተጠሩ እስኪመስል ድረስ አንዳንድ ጊዜ ፕሮግራሞቻችን ለእኛ ከሰዎች ይልቅ የበለጠ አስፈላጊዎች የሚሆኑበት ጊዜ አለ።

የበለጠ ዋጋ የምንሰጣቸውን በትክክል ያስቀመጥን ከሆነ ሰዎች ለእኛ ይበልጥ አስፈላጊዎች እየሆኑልን ይመጣሉ። ከፕሮግራሞች ይልቅ ሰዎችን ስለምንመለከት እርስ በርስ ያለን ኅብረት ጥልቀት እያገኘ ይመጣል። እንደ እግዚአብሔር ሕዝብ በኅብረት መኖር፤ መማማር፤ ያለንን መከፋፈል፤ አምልኮ፤ ምስክርነትና ባለንበት ሁኔታና ዐውድ ማገልገል ምን ማለት እንደ ሆነ በአዲስ መልክ መረዳት እንጀምራለን። ይህን በመሰለው የፍቅርና የእንክብካቤ ዐውድ ውስጥ ነው ሰዎች ለራሳቸው ከመሟገት ነፃ ሆነው የራሳቸውንም ሆነ የሌላውን ማንነት በመቀበል አንዱ ለሌላው መንፈሳዊ ዕድገት አስተዋጽኦ ማድረግ የሚችሉት። ክርስቶስን በሚገባ ሊገልጽ በሚችለው የጋራ ኑሮና የግንኙነት አሴቶቻችን በኅብረተሰባችን የክርስቶስ ብቁ ብርሃን አብሪዎች ልንሆን ይገባል።

የአመራር እንክኖች

እግዚአብሔር መሆን የሚገባውን፤ ትክክለኛውንና አዎንታዊውን ብቻ አይነግረንም። ከውድቀቶቻቸው መማር እንችል ዘንድ ታላላቅ

የእግዚአብሔር ሰዎች የአገልጋይ አመራርን በመግለጽ በኩል በምን አንጻር ድክመት እንዳሳዩም ይነግረናል። በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል እንከን ያለው የአመራር ዘይቤ የተከተሉ ምሳሌዎች በእግዚአብሔር ቃል በብዛት ይገኛል። ከእነዚህ ምሳሌዎች አንዳንዶችን ዘወር ብሎ መመልከትና ከዛሬው ከእኛ ዘመንም ጋር ያላቸውን ግንዛቤ ማወቅ ጠቃሚ ይሆናል።

1. «እኔና እኔ ብቻ» - ያለ ልክ ሁሉን አውቃለሁ ባይ መሪ፡- እንከን ያለው አመራር በተመለከተ የመጀመሪያው ሌላ ማንም ሊሸከመው አይችልም በሚል ስሜት የአመራር ኃላፊነቶችን ሙጥኝ የሚለው ያለ ልክ ሁሉን አውቃለሁ ባይ መሪ ነው። ከዚህም አቋሙ የተነሣ ራሱንና የሚመራቸውንም ጭምር ያታክታል። ሙሴ የዚህ መሳሪያ የአመራር ዘይቤ ዓይነተኛ ምሳሌ ነበር (ዘፀአት 18:13-26)። የአስራኤልን ልጆች በተሳካ ሁኔታ ከግብፅ ምድር አውጥቶ ከምድረ በዳ አድርጏቸዋል- ይህም ቀላል ጀብዳ አልነበረም። ሕጉን ለመቀበል በሲና ተራራ በእግዚአብሔር ፊት የሚቆሙበት ወቅት ደርሷል። ለሕዝቡ መሪ እንዲሆን እግዚአብሔር ስለ መረጠው ሙሴ ተግባሩን ሁሉ ማከናወን ያለበት፣ ከስድስት መቶ ሺህ በላይ የነበረውን ሕዝብ የመንከባከብ ኃላፊነት መሸከም ያለበት እርሱ ብቻ እንደ ሆነ ይሰማው ነበር።

አማቹ ዮቶር በጉብኝው ጊዜ ሙሴ ከጥዋት እስከ ማታ በታላቅ የሕዝብ አጀብ ተከብቦ ይቀርቡለት በነበሩት አስፈላጊና አልባሌ ጉዳዮች ላይ ሲዳኝና ውሳኔ ሲያስተላልፍ ተመለከተው። ማንኛውም ጉዳይ በሙሴ በኩል ማለፍ ነበረበት። ጥበብ በተሞላው መንገድ ይህን መሳሪያ አመራር እንደሚያዋጣው ዮቶር ለሙሴ ነገረው። እግዚአብሔር ለእነርሱ ባለው ዓላማዎቻና ዕቅዶቹ ደስ ይሰኝ ዘንድ ሙሴ ለሕዝቡ ሁሉ የእግዚአብሔርን ሕጎች እንዲያስተምራቸው ዮቶር መከረው። በሕዝቡ መካከል መፈላለግ ቢጀምር የአመራር ችሎታና ብቃት ያላቸውን አንዳንድ ሰዎች ሙሴ ማግኘት እንደሚችል ያውቅ ነበር። ሙሴም በኃላፊነት ስፍራ ሊወከሉ የሚችሉ ችሎታ ያላቸው፣ የእግዚአብሔር ሰዎች የሆኑና እምነት የሚጣልባቸውን ሰዎች መምረጥ ይኖርበታል። አንዳንዶች አንድ ሺህ ቤተሰቦችን ለማስተዳደር፣ ሌሎች መቶ፣ ሌሎች ሃምሳ፣

የቀሩት ሌሎች ደግሞ አሥር ቤተሰቦችን ጉዳይ መከታተል ይችላሉ (ዘፀአት 18:21)። እነዚህ ሰዎች ጉቦ የማይቀበሉ የታመኑ ሰዎች መሆን ይገባቸዋል። እግዚአብሔር ለሕዝቡ የገለጸላቸውን ግቦች ሙሴ ሊገልጽላቸው የሚገባቸው የእግዚአብሔር ሰዎችና ብልሆች ሊሆኑ ይገባቸዋል። ለሕዝቡ ጥያቄ ምላሽ የሚሰጡና ለክርክሮችም መፍትሔ የሚሰጡ ሊሆኑ ይገባል። አስቸጋሪ የሆኑት ጉዳዮች ብቻ ለሙሴ ይቀርባሉ (ዘፀአት 18:22)።

የአማቹን ምክር ለምቶ መቀበሉ የሙሴን ትሑትነት የሚያጸና ታላቅ ምስክርነት ነው። ይህንን ብዙ ሰዎች አያደርጉትም። ሙሴ በሕዝቡ መካከል ሰዎችን ፈላለገ፣ ችሎታ ያላቸውን ሰዎች አገኘ፣ አስተማራቸውና ኃላፊነትን ሰጣቸው። ከዚህም የተነሣ በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል የነበረው የአመራር ስጦታ ሥራ ላይ ዋለ፣ የኃላፊነት ሽክመትም ተከፋፍለውት ስለ ነበረ ቀለለ፣ የእግዚአብሔርም ሕዝብ የተሻለ አገልግሎት አገኘ (ዘፀአት 18:22፣ 23)። ለጉዳዮቻቸው ውሳኔ ለማግኘት ከጥዋት እስከ ማታ ቆመው መዋል አላስፈለጋቸውም።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስንቶች ግንዛቤ ያላቸው የእግዚአብሔር ሰዎች የሆኑ መሪዎች የአመራር ኃላፊነቶችን በሙሉ ታቅፈው ተቀምጠዋል? አንዳንድ ጊዜ ይህን ከመሳሰሉት መሪዎች ብትነጋገሩና ምናልባት ከሸክማቸው ጥቂቱን ሊጋሩ የሚችሉ አንዳንዶች እንዳሉ አላብ ብታቀርቡላቸው፣ አገገታቸውን ይነቀንቁና ኃላፊነትን ሊሸከም የሚፈልግም ሆነ ብቃት ያለው ማንም እንደለለ ይነግሯቸዋል። ብዙውን ጊዜ ይህን መሳሪያ አቋም አመራራቸው ውጤታማ እንዳይሆን ሳይጣን የእግዚአብሔርን ባሪያዎች የሚያታልልበት መንገድ ነው። ብዙውን ጊዜ እነዚህ መሪዎች ለማንም ምንም ዕድል አልሰጡም። እንደሚመስለኝ ሙሴም ቢሆን በእርሱ ጉባዔ ለኃላፊነት የሚበቁ ሰዎች አሉ ብሎ አያሰብም ነበር። መፈላለግ በጀመረ ጊዜ ግን አንዳንዶችን አገኘ። የተለያዩ ችሎታዎች ነበሯቸው፣ ሆኖም የሁሉም ችሎታ በጥቅም ላይ እየዋለ ነበር።

በክርስቶስ ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያን ተቀጥላ የሆነ የለም።

ተቆርጦ ቢወድቅም በቀረው አካል ላይ ምንም ጉዳት አያደርስም ሊባል የሚችል በአካል ውስጥ አሳስፈላጊ የሆነ ብልት የለም። የኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን አባል የሆነ ማንኛውም ሰው አንድ ዓይነት ስጦታ አለው። ይህንን መካድ ለአካሉ ራስ የሆነውን እንደ መሳደብ ነው። በራሱ ፈቃድና እንደ ራሱ ጥበብ በመንፈሱ አማካይነት ስጦታዎችን አከፋፍሏል። አንዳንዶች ከሌሎች ይልቅ ብዙ ስጦታዎች ይኖሯቸው ይሆናል፤ ሆኖም እያንዳንዱ አባል ሊያውቀው፣ ሊያሳድገውና ሊጠቀምበት የሚችለው ስጦታ አለው። <የአገልጋይ መሪ> የአመራር ኃላፊነትም ይሄው ነው። የእግዚአብሔር ሕዝብ ስጦታዎቻቸውን እንዲያውቁትና እንዲያዳብሩት መርዳት፣ እንዲሁም እነዚያ ስጦታዎች በክርስቶስ አካል ውስጥ መሥራት የሚያስችላቸውን ሁኔታዎች ማመቻቸት።

የህላሳ ዓመት ጉልማሳ የነበርኩበትንና በዚያ ዕድሜ በዩኒቨርሲቲ ተማሪዎች ኅብረት ላይ ለመገኘት ስንዝ የነበርኩበትን ዘመን አስታውሳለሁ። በአንድ ትልቅ ቢሮ በሥራ አመራር ደረጃ በጋና የሞቢል ነጻጅ ኩባንያ እሠራ ነበር። የአንድ ቤተ ክርስቲያን አባልና የወንድሞች የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ቡድን ተሳታፊ ነበርኩ። አንዳንድ ሰዎች የማደርገው አስተዋጽኦ እንዳለ ስለ ገመቴ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ቡድኖች አንደኛውን እንድመራ ጠየቁኝ። የጥናት ቡድን አባላቱንና ፍላጎታቸውን ስለማውቅ ጥናቱን ለመምራት ለመዘጋጀት ብዙ ጊዜ እጠቀማለሁ። ልክ ጥናታችንን ልንጀምር ስንል ረዳት መጋቢው መጣና ከሽማግሌዎቹ አንደኛውን ጠራው። ችግር እንዳለ ወዲያው ገባኝ። የኩርፊያ ገጽታ የሚነበበበት ሽማግሌ ተመልሶ መጣና እንዲህ አለ፡- «አንተን መተካት ሳይኖርብኝ አይቀርም»። እኔም በታላቅ ግራ መጋባት ስመለከተው እንዲህ አለኝ፡- «መጋቢው መጥቶ አንተ በጣም ልጅ ስለሆንክ ጥናቱን መምራት እንደሌለብህ ነገረኝ»። በቤተ ክርስቲያኔ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ቡድን ለመምራት በጣም ልጅ ነበርኩ፤ ሽማግሌው እኔን ተክቶ ጥናቱን መምራት ቀጠለ፤ እኔም ለመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ሳደርግ የነበረው ዝግጅት እዚያ ላይ አበቃ።

ከፍ ብሎ የተገለጸው ተፈጽሞ ብዙም ሳይቆይ በኬንያ የናይሮቢ

መጥምቃውያን ቤተ ክርስቲያን ረዳት መጋቢ እንድሆን ጥሪ እንደቀረበልኝ ሰሙ። ወዲያውኑ በአከራ (ጋና) ታላቁ የፕሬስቲሪያን ቤተ ክርስቲያን እንድሰበክ አጥብቀው ይፈልጉኝ ጀመር። በዚያን ጊዜ የክርስቲያን ኅብረቶችን ለመጎብኘት እዘዋወር ነበር፤ መጋቢው ግን የኋላ ኋላ አገኘኝ። «ብትንግሌ ቤተ ክርስቲያን» እንድሰበክ የመሪዎቹ ጉባዔ እንደ ጋበዘኝ ነገረኝ።

«እኔ?» አልኩት።

«አዎ» ሲል መለሰልኝ።

«ሊሆን አይችልም፤ እኔ በጣም ልጅ ነኝ፤» አልኩት።

በጣም ደነገጠ። ሆኖም በጣም ልጅ ስለሆንኩ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ቡድን መምራት አትችልም ከተባልኩ በኋላ ያሳለፍኳቸው ጥቂት ወራት በአንድ ትልቅ ቤተ ክርስቲያን መስበክ እስከምችል ድረስ ትልቅ ሰው ሊያደርጉኝ ቻለ? በአንድ ሌሊት (አዳር) በጣም አድጌ ነበር ማለት ነው!

የአንድ የተለየ ማኅበረሰብ ባህል ሰዎች ስጦታዎቻቸውን እንዲለማመዱ ዕድል የማይሰጥ ከሆነ፤ እንግዲያውስ ይህን መሳይ ባህል ተንኮታኮቶ ይውደቅ! የእግዚአብሔር ሕዝብ በስጦታዎቹ መጠቀም ይችል ዘንድ የአሠራር ቅንጅቶችን እንፈልጋለን። ባህሎቻችን አውቶቡሉን ለመንዳት የሚያስፈልገው አንድ ሰው የተቀረው ሁሉ ተጓዥ መንገደኛ ነው በሚል ትርጓሜ የሚመራ ከሆነ፤ ቤተ ክርስቲያን የተነጻጸረችው ከአካል ጋር እንጂ ከአውቶቡስ ጋር እንዳልሆነ እናስታውስ! ሌሎቹ ሁሉ ከበስተኋላ ተመቻችተው ተቀምጠው አልፎ አልፎም ሾፌሩን ጀርባውን ቸብ ቸብ እያደረጉ «ጉበዝ! ጉበዝ! ወደፊት ቀጥል» የሚሉት የአንድ ሾፌር ጉዳይ አይደለም። ሁላችንም ስጦታዎች የተሰጡን የአንድ አካል ብልቶች ነን። ሌሎቹን ሁሉ ማነጽ ይችሉ ዘንድ አባላት፤ ማለትም ማንኞቹም መደበኛ አባላት፤ ስጦታዎቻቸው ምን እንደ ሆኑ እንዲያውቁና እነዚያንም ስጦታዎቻቸውን ለመለማመድ ሁኔታዎች እንደ ተመቻቹላቸው ለማረጋገጥ ምን እያደረግን ነው? የየቶርን ምክር ልብ ቢያደርጉ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚገኙ ስንት መሪዎች ከጨንፈ በሽታ፣ ከክንቱ ልፋትና ከልብ ድካም

ሥጋት ራሳቸውን በጠበቁ ነበር!

2. <አይተው እንዳላዩ ማለፍ> - ቸልተኛ ደካማ መሪዎች፡- እንከን ያለው አመራር ሁለተኛው ምሳሌ በኅብረት ውስጥ የሚካሄደውን ማንኛውንም ነገር በቸልታ የሚመለከት ደካማ መሪ ነው። ይህ ዓይነቱ አመራር ሲከሰት፣ የስሕተት ትምህርት በቀላሉ ሠርጎ ይገባል፤ ሊጥን እንደሚያብካም እርሾ በምእመናኑ ዘንድ እየተስፋፋ የስሕተት አሠራርን፣ ርኩሳትንና የባዕድ አምልኮን ያስከትላል። ጌታ ኢየሱስ በጴርጋሞንና በትያጥሮን አብያተ ክርስቲያናት ላይ ሰንዝሮት የነበረው ተግሣጽ በጥፋተኞች ላይ በሥልጣን እርምጃ ባለመውሰዳቸው ነበር (ራእይ 2:12-29)። ጌታ የገሠጸቸው በጣም ቸልተኞች ስለ ነበሩና ከቸልተኝነታቸውም የተነሣ በምእመናኑ መካከል የስሕተት ትምህርት ሠርጎ በመግባቱ ነበር። አመራሩ ደካማ በሚሆንበት ጊዜ በአጋጣሚው አብዛኛውን ጊዜ በዚያ ስፍራ መሆን የማይገባቸው ብልጣብልጥ ሰዎች የሚፈጠረውን ክፍተት ለመሙላት ይሞክራሉ። ይህም ሁኔታ መንፈሳዊ ሥርዓተ አልበኝነትን ያስከትላል።

ምንም እንኳን የተወረሰ ቢሆንም፣ ቤተ ክርስቲያን ኢየሱስ ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያን መሪዎች የሰጠውን ሥልጣን ተጉናጽፋለች። በክርስቶስ አካል ውስጥ የሥነ ሥርዓት እርምጃ የመውሰድ መብት ስለ ተሰጣቸው፣ ጌታ ስለ ኃላፊነታቸው ምላሽ እንዲሰጡ መሪዎችን ይጠይቃቸዋል። ማንኛውንም ነገር በቸልታ የሚያልፍ ደካማ መሪ በኢየሱስ ክርስቶስና በተሰጠውም አደራ ላይ በደል እየፈጸመ ነው። እውነቱን ለመናገር፣ ይህን መሳሪያ መሪ ሕዝቡን እየበተነ ነው።

በአፍሪካ ውስጥ ባላቸው ቤተ ክርስቲያን ሁኔታዎች እንዴት ናቸው? ጠንካራ፣ አፍቃሪ የሆነ የሥነ ሥርዓት ትኩረት ይኖር ይሆን? በእርግጥ ኃጢአትን የመኮነን ዝንባሌ አለ? ወይስ ኃጢአትን በቸልታ የሚመለከቱ መሪዎች አሉ? ተደማጭነት ስላላቸውና ማንም የቤተ ክርስቲያን መሪ ተገቢ ያልሆነ ነገር እያደረጉ እንደ ሆነ የመንገር ድፍረት ስለሌለው፣ የፈለጋቸውን እንዲያደርጉ የሚፈቀድላቸው ሰዎች አሉ? በአፍሪካ ውስጥ ባላቸው የኢየሱስ

ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን በአመራር ኃላፊነት ላይ ያለን በሙሉ ጳውሎስ ለኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን መሪዎች የጻፈላቸውን (የሐዋ. ሥራ 20:28-31) ማሳሰቢያ በትኩረት ልንመለከተው ይገባናል። ለራሳችንና ለእግዚአብሔር መንጋ ልንጠነቀቅ ይገባናል። ይህም ከሕይወት መንገድ የመውጣት አዝማሚያ ላይ ያለውን ወደ ትክክለኛው መንገድ መመለስ እንዳለብን በማረጋገጥ ነው። ይህም ከመጋቢው አገልግሎት አንዱ ነው። ይህንን ባናደርግ የእግዚአብሔርን መንጋ እናሳፍራለን፤ እግዚአብሔርንም እናሳዝናለን። መንጋውን ለመገነጣጠል ዝግጁ የሆኑ ጨካኝ ተከላዎች በውጭ እየተጠባበቁ ነው። ሆኖም ስዚያ ባላነሰ ሁኔታ በቤተ ክርስቲያን ውስጥም አደጋ አለ! ከአኛው መካከል ደቀ መዛሙርትን ከበስተኋላቸው ይሰቡ ዘንድ እውነቱን በቀላሉ የሚያጣምሙ ዓለማዊ አስተሳሰብ ያላቸው አስተማሪዎች ይነሣሉ (የሐዋ. ሥራ 20:30)። አፍሪካ ውስጥ ባላቸው ቤተ ክርስቲያን የሚታዩት መለያዎቻቸው፣ መከፋፈሎችና ግጭቶች ከደካማ አመራር የተነሣ ለሚፈጠሩት ለእነዚህ ችግሮች ጉልህ ምስክሮች ናቸው።

ጌታ ንቁዎችና አስተዋዮች እንዲያደርጋቸው ክርስቲያን መሪዎች ሊጸልዩ ይገባቸዋል። አንድ የቤተ ክርስቲያን መሪ ምእመናኑን እንደሚወዳቸው የታወቀ ከሆነ፣ የሥነ ሥርዓት እርምጃ መውሰድና እርምጃ ማድረግ ተቀባይነት ይኖራቸዋል፤ ምክንያቱም የሥነ ሥርዓት እርምጃው በፍቅር ላይ የተመሠረተ እንጂ እንዲሁ ለመመገቢያ ይህል እንዳልሆነ የቤተ ክርስቲያን አባላት ያውቃሉ። በሚያጋጥሟቸው ግራ የሚያጋቡ ሁኔታዎች ወቅት ሁሉ ልንረዳቸው እንችል ዘንድ ከምንመራቸው ምእመናን ጋር መግባባት የሚያስችለን አፍቃሪና ትሑት አቋም ልንይዝ ይገባናል። ይህን አቋም ከያዝን በአንድ ወንድም ወይም እሳት ሕይወት የተከሰተ ችግር ከቁጥጥር ውጪ ከመሆኑ በፊት ነቅተን ልንደርስበት እንችላለን። መልካም መጋቢዎች ከሆንን፣ የሕይወት መዛል ገና ሲከሰት ወይም ከአቅማቸው በላይ የሆነ የሚመስል ፈተና ምእመናን እንደ ገጠማቸው ሊሰማቸው ሲጀምር ወዲያው እናስተውልና ልናደፋፍራቸውና ልንረዳቸው እርምጃ እንወስዳለን።

3. <በዚህ ጉዳይ የበላዩ እኔ ነኝ> - ደንታ የሌለው መሪ፡- እንከን

ያለው አመራር ሦስተኛው ምሳሌ በማን አለብኝነት አቋሙ የሚመራቸውን ምእመናን ስሜትና ፍላጎት በመናቅ የሚያገልግቸው ደንታ የሌለው መሪ ነው። የሰሎሞን ልጅ የነበረው ንጉሥ ሮብዓም ለዚህ ዓይነቱ አመራር በጣም ግልጽ ምሳሌ ይሆናል (1ኛ ነገሥት 12:1-20)። ሰሎሞን ጀምሮት የነበረው ታላቅ የግንባታ ፕሮጀክትም እስራኤላውያንን የግጥም የጉልበት ሠራተኞች ወደ ማድረግ ተቃርቦ ነበር። ሰሎሞን በሞተ ጊዜና ወጣቱ ልጁ ዙፋኑን በወረሰ ጊዜ መላው እስራኤል ወደ አርሱ ዘንድ መጣ። ሕዝቡም ያቀረቡለት ጥያቄ የተጫነባቸውን ሽክም ቢያቀልላቸው ለእርሱ እንደሚገዙለት የሚገልጽ ነበር። በረጅሙ የሰሎሞን ዘመን መንግሥት አሳልፈውት የነበረውን ከግምት ውስጥ ካስገባን፤ ሕዝቡ ያቀረቡት ጥያቄ አግባብ አልነበረም ማለት አንችልም። ወጣቱም ንጉሥ በሦስት ቀናት ውስጥ መልስ እንደሚሰጣቸው ቃል ገባላቸው። ከዚያም አባቱን ሲመክሩት ወደ ነበሩት ብልህና ዳካማነት አማካሪዎች ሄደና አማካሪቸው። እነርሱም ሕዝቡ ለገለጹት ብሶት ትኩረት እንዲሰጥ መከሩት፡- «ለዚህ ሕዝብ አሁን ባሪያ ብትሆን ብትገዛላቸውም፤ መልሱም በገርነት ብትናገራቸው፤ በዘመኑ ሁሉ ባሪያዎች ይሆኑልሃል ብለው ተናገሩ» (1ኛ ነገሥት 12:7)።

ይህ ማስተዋል ያለበት ምክር ነበር፤ ሆኖም ወጣቱ ንጉሥ ይቀበለው ይሆን? ጨብጦት በነበረው ሥልጣን ልቡ ተወጥሮ ስለ ነበር፤ የዳካማነቱን ምክር ወደ ጉን አደረገና እኩዮቹን አማካሪ። እነርሱም በሥልጣኑ መጠቀም እንደሚገባው አደፋፈሩት። ስለ ሆነም ሕዝቡን ለስብሰባ ጠራና ኮስተር ብሎ ተናገራቸው፡- «አባቴ ቀንበር አክብደባችሁ ነበር፤ እኔ ግን በቀንበራችሁ ላይ እጨምራለሁ፤ አባቴ በአለንጋ ገርፎአችሁ ነበር፤ እኔ ግን በጊንጥ እገርፋችኋለሁ ብሎ ተናገራቸው» (1ኛ ነገሥት 12:14)። ምን ዓይነት ደንታ ቢስነት ነው? ሕዝቡ ተገንጥሎ እንዲሄድ አደረገ፤ አሥሩም የእስራኤል ነገድ ወደ ወደረኛው ወደ ኢየሩሳሌም እንዲከበልልና ከእርሱ እንዲሰይ ምክንያት ሆነ።

ለምእመናኖቻችን ጥያቄዎችና ፍላጎቶች ደንታ ቢሰኝ መሆናችን እንዲገነጠሉ ሊያደርጋቸው ይችላል። የእግዚአብሔርን ቃል ማወጅን ካነሣን የተዋጣላቸው መጋቢዎች አሉ። ሆኖም

ለእግዚአብሔር ሕዝብ እረኛ ሆኖ ክርስቶስ እንዳደረገ በእርጋታ መምራትን በተመለከተ እነዚሁ መጋቢዎች በጣም ደንታ ቢሰኙ ስለሆኑ ምእመናኑን ይበትኗቸዋል። ኢሳይያስ እውነተኛውን እረኛ ኢየሱስን ሲገልጽ፡- «መንጋውን እንደ እረኛ ያሰማራል፤ ጠቦቶቹን በከንዱ ሰብስቦ በብብቱ ይሸከማል፤ የሚያጠቡትንም በቀስታ ይመራል» (ኢሳይያስ 40:1) ይላል። ኢየሱስ በእረኛነቱ ለመንጋው ልዩ ልዩ ፍላጎቶች በጣም ትኩረት ይሰጥ ነበር። የበታች እረኞች የሆንነው እኔና እናንተ እንደ እርሱ የምእመናን ጉዳይ ግድ ብሎን እንመራ ዘንድ በእርሱ የነበረው የጸጋው መንፈስ እንዲሰጠን ልንጠይቅ ይገባናል። ስለተገለጸላቸው የእግዚአብሔር ጸጋ እያመሰገኑና ቃሉን እየተመገቡ ወደ ክርስቶስ እንዲቀርቡ ከማድረግ ይልቅ በቀላሉ እንዲበተኑ ልናደርጋቸው እንችላለን።

በወጣትነት ግፊትና የትዕግሥት ማጣት በእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን በሚገኝ ጉባዔ ስሜትና የልብ ፍላጎት ላይ በጋይል ተጭነው ለማለፍ ለሚጥክሩ በተለይ ወጣት መጋቢዎችና አስተማሪዎች ይህ እንደ ማሳሰቢያ ያገለግላል። አሁንም ቢሆን ለመጋቢ ልዩ አመለካከት ባለው ጥበረተሰብ ውስጥ ነው የምንኖረው። ወጣት ልትሆን ትችላለህ፤ መጋቢ ሆነህ እንደ ተሾምክ ወዲያውኑ ማንኛውም ሰው ሽቦቶ አረጋውያን ሳይቀሩ በእውነት ደስ ሊያሰኙህ ይሻሉ። ይህም አቀራረባቸው ወደ አንተ ጭንቅላት ውስጥ መግባት ይችላል። በመጋቢነት ለማገልገል የመጀመሪያህ ከሆነና አንተም ጥቂት የሥጋት ስሜት ካደረህ በትሕትና የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለማገልገል ከመማር ይልቅ ጫና ለማሳደር ልትፈታተን ትችላለህ። ለዚህ ፈተና እጅ ከሰጠህ፤ አስቸጋሪ የመጋቢነት አገልግሎት ይጠብቅሃል፤ ምክንያቱም ይህን ማድረግ ስትጀምር ከምእመናኑ አንዳንዶቹ እንዲከበልሉ አድርገሃል። አገልግሎትህን ስትጀምር ማሳየት የጀመርከው ከአንተ ጋር ጽንዖ ይዘልቃል። የእግዚአብሔር የሚያስቸል ጸጋ የምእመናኑን እግሮች ለማጠብ ዝግጁ የሆነ ትሑት አገልጋይ መሪዎች እንዲያደርገን በትጋት መጠየቅ አስፈላጊ ነው። ጌታ፡- «ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ይዋረዳል፤ ራሱን የሚያዋርድ ሁሉ ከፍ ይላል» (ማቴዎስ 23:12) ብሏል።

ኢየሱስ፡- «እኔ ለእናንተ እንዳደረግሁ እናንተ ደግሞ ታደርጉ ዘንድ ምሳሌ ሰጥቻችኋለሁና። እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ ባሪያ ከጌታው አይበልጥም፤...» (ዮሐንስ 13:15፤ 16)። በእርሱ ውስጥ ያደረገው መንፈስ በእኛም ውስጥ በመሆኑና ያለ ምሳሌ ስላልተወጠ ጌታን ምን ያህል ልናመሰግነው ይገባናል። አንዳችን ሌላኛችንን በሚያፈቅርና ትሑት በሆነ ልብ ለማገልገል ራሳችንን በመስጠታችን ከእኔነታችን ነፃ የወጣን የሕያው እግዚአብሔር ወንዶችና ሴቶች ልጆች እንደ ሆንን ስለዚህ ማንነታችን ዕለት በዕለት እርግጠኛነት ይሰማን። በዛሬው ዘመን በአፍሪካ ያለውን ክርስቲያናዊ አመራር እየገጠመው ያለው መጽሐፍ ቅዱሳዊ ተግዳሮት ይሄ ነው።

የአገልጋይ - አመራር ቅድመ ሁኔታዎች

አገልጋይ - አመራርን በሚመለከት ከሚሰጡት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትምህርቶች ሁሉ በስተጀርባ ኢየሱስ ጌታ እንደ ሆነ የሚገልጸው መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነት ይገኛል። የእኛ አገልጋይነት በእርሱ ጌትነት ላይ የተመሠረተ ነው። ጳውሎስ፡- «ክርስቶስ ኢየሱስን ጌታ እንደ ሆነ እንጂ ራሳችንን እንሰብክምና፤ ስለ ኢየሱስም ራሳችንን ለእናንተ ባሪያዎች እናደርጋለን» (2ኛ ቆሮንቶስ 4:5) ብሏል። የኢየሱስ ክርስቶስን ጌትነት እንደሚገባ አጥብቀን መጨበጣችን አስፈላጊ ነው፤ ምክንያቱም እንደሚገባ ከጨበጥነው ለእውነተኛ አገልጋይ አመራር ጠንካራ የመነሣሣት ምክንያት የሚሆነው ይህ ተጨባጭ ሐቅ ነው።

የኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን መነሣት የእግዚአብሔር ልጅ እንደዚሁም የዓለም መድኃኒት እንደ ሆነ ሲሰጥ የነበረውን መግለጫ ያረጋገጠ ክስተት ነበር። ማንም ሰው እንደዚህና እንደዚያ ነኝ ብሎ መናገር ይችላል፤ ሆኖም ያሉትን ሆኖ መገኘት ሌላ ጉዳይ ነው። ኢየሱስ እግዚአብሔር ከሙታን እንደሚያስነሣውና በልዑልም ቀኝ እንደሚቀመጥ ተናግሮ ነበር (ማርቆስ 14:62)። በእርግጥም ከሙታን ተነሣ፤ ይህም በመሆኑ ይሆናል ያለውን ነገር ማድረጉን አረጋግጧል። የኢየሱስ ክርስቶስ ጌትነት የኢየሱስን ከሙታን መነሣት በሚያረጋግጠው ታሪካዊ እውነታ ላይ የጸና ነው፡- «...እንደ ቅድስና መንፈስ ግን ከሙታን መነሣት የተነሣ በኃይል የእግዚአብሔር ልጅ ሆኖ ስለ ተገለጠ ስለ ልጁ ነው... » (ሮሜ 1:4)። ከሞት ከተነሣ በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ ስለ ማንነቱ በማወጅ ለታላቁ ተልዕኮ ማሰማራት ጀመረ፡- «ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጠኝ። እንግዲህ ሂዱና አሕዛብን ሁሉ... ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው...» (ማቴዎስ 28:18፤ 19)።

በበዓለ ሃምሳ የመንፈስ ቅዱስ መውረድ ኢየሱስ ጌታና ክርስቶስ ሆኖ መክበሩን የሚያሰብር ነበር። ከትንሣኤው በኋላ ለደቀ

መዛመርቱ እንዲህ ብሎ ነበር፡- «ኃይል እስክትሰብሱ ድረስ በኢየሩሳሌም ከተማ ቆዩ» (ሉቃስ 24:49)፡፡ በዓለ ሃምሳ በመጣ ጊዜ ለተከታዮቹ የንጉሥ ስጦታ የላከላቸው በዙፋኑ ላይ የተቀመጠው ንጉሡ ነበር፡፡ መንፈስ ቅዱስ በዙፋኑ ላይ ከተቀመጠው ጌታዎና መድኃኒቷ ለቤተ ክርስቲያን የተላከ ተገቢና እውነተኛ የንጉሥ ስጦታ ነው፡፡ በበዓለ ሃምሳ ጴጥሮስ የሰበከው ስብከት ማዕከላዊ እምብርት፡- «እንግዲህ ይህን እናንተ የሰቀላችሁትን ኢየሱስን እግዚአብሔር ጌታም ክርስቶስም እንዳደረገው የእስራኤል ወገን ሁሉ በእርግጥ ይወቅ» (የሐዋርያት ሥራ 2:36)፡፡ ከሞት ተነሥቷል፤ ሥልጣን ሁሉ ተሰጥቶታል፤ በሰማያትም በልዑል ቀኝ ተቀምጧል (ዕብራውያን 1:3)፡፡ ለዚህም ሉዓላዊነቱ ምስክር ይሆን ዘንድ ለሕዝቡ መንፈስ ቅዱስን ልኳል፡፡ ለአገልግሎት የሚሆን ኃይል እንደሚልክ በተደጋጋሚ የሰጠው ተስፋ በዚያ ስፍራና በዚያን ወቅት ተፈጸመ፡፡ ያንን ኃይል እስከሚሰብሱ ድረስ ደቀ መዛመርቱ መውጣት አልነበረባቸውም፡፡ መንፈስ ቅዱስ በእነርሱ ላይ በወረደ ጊዜ ከዚያ በፊት በፍጹም ያልነበራቸውን ድፍረትና መተማመን አገኙ፡፡ ከዚህም የተነሣ በራሳቸው ብርታት ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ወጥተው ወንጌልን ማወጅ ቻሉ፡፡

የኢየሱስ ክርስቶስ ጌትነት በተጨማሪም ሁኔታ በታሪክም ይረጋገጣል፡፡ ቢያምኑትም ባያምኑበትም አንድ ቀን ወንዶችም ሆኑ ሴቶች ኢየሱስ ነኝ ያለውን እውነት መጋፈጣቸው አይቀርም፡፡ በቃሉና በመንፈሱ በተገለጸለት መሠረት በእርሱ የተዋጀችው ቤተ ክርስቲያን በደስታ የንጉሥነት ሥልጣንን እያወጀች ለእርሱም እየተገዛች ትገኛለች፡፡ ዛሬ እርሱን ያልተቀበሉት ሁሉ አንድ ቀን በንጉሡ በኢየሱስ ፊት ተንበርክከው እርሱ ጌታ እንደ ሆነ መመስከር ይኖርባቸዋል (ፊልጵስዩስ 2:9-11)፡፡

አገልጋይ - መሪነት ትርጉም የሚያገኘው በክርስቶስ ጌትነት ዓውድ ውስጥ ብቻ ነው፡፡ በግል የምናውቀውና ተጠሪ የሆነለት ጌታ ከሌለን በስተቀር አገልጋይ - መሪዎች የምንሆንበት ሌላ መንገድ የለም፡፡ ስለሆነም ሆነን ሳለ ልናሟላቸው ስለሚገቡን ሦስት መሠረታዊ ቅድመ - ሁኔታዎች እስቲ እንመልከት፡፡

ዳግም ልደት

ለአገልጋይ - አመራር የመጀመሪያው ቅድመ - ሁኔታ እውነተኛ የዳግም ልደት ልምምድ ነው፡፡ አንድን ሰው በመጀመሪያ ወደ ክርስቶስ ያቀረበው ምንም ይሁን ምን፤ ለጌትነቱ ራሱን መስጠት የሚጀምረው በዳግም ልደት ወቅት ነው፡፡ ኢየሱስ ለኢቆዲሞስ በአጽንዖት እንዲህ ብሎት ነበር፡- «...ሰው ዳግመኛ ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም...» (ዮሐንስ 3:3)፡፡ «የእግዚአብሔር መንግሥት» የሚለው አባባል ምንም ክልላዊ አስተሳሰብን አያመለክትም፡፡ ኢየሱስ መግለጽ የፈለገው በአንድ ግለሰብ ሕይወት ውስጥ መኖር ስለሚገባው የእግዚአብሔር ንጉሥነት ነው፡፡ ለኢቆዲሞስ የተነገረው መንፈስ ቅዱስ አንድን ሰው ወደ ዳግም ልደት ካላመጣው በስተቀር ያ ሰው የእግዚአብሔር ንጉሣዊ ሥልጣን ምን እንደ ሆነ ሊረዳም ሆነ በአክብሮት ሊቀበል አለመቻሉ ብቻ ሳይሆን፤ በግሉ ለዚህ ንጉሥ መገዛት እንደሚያስፈልገውም እንደማይገነዘብ ነው፡፡ ሐዋርያው ጳውሎስ፡- «... በመንፈስ ቅዱስም ካልሆነ በቀር፡- ኢየሱስ ጌታ ነው ሊል አንድ እንኳ እንዳይችል...» (1ኛ ቆሮንቶስ 12:3) ገልጸዋል፡፡ የኢየሱስ ክርስቶስ ጌትነት በፊቱ በመንቀጥቀጥ ትእዛዛቱን እንድንፈጽም ሊያደርገን እስከሚገለጥበት ወቅት ከመድረሳችን በፊት ዳግም ልንወለድ ያስፈልገናል፡፡

በዛሬው ዘመን በአፍሪካ ውስጥ ባላቸው ቤተ ክርስቲያን የሚገኙ ብዙ መሪዎች የዳግም ልደት ልምምድ የላቸውም፡፡ ለእነዚህ መሳዮቹ መሪዎች ኢየሱስን <ጌታ> ብሎ መጥራት ከወግ ወይም ከሥርዓት ያለፈ ጉዳይ ነው፡፡ እነርሱ፡- «ሰለ ምን፡- ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ ትሉኛላችሁ፤ የምለውም አታደርጉም?» (ሉቃስ 6:46) በማለት ኢየሱስ ከጠየቃቸው ወገኖች የሚመደቡ ናቸው፡፡ ጌታ በሚመለስበት ጊዜ፡- «ጌታ ሆይ፤ የዚህ ወይም የዚያቸው ኮሚቴ አስተባባሪ ወይም ሰብሳቢ አልነበርኩም?» ብለው ኮሚጢያቸው መካከል የሚገኙ ሊሆኑ፤ ጌታ ግን በግልጽ፡- «ከቶ አላውቃችሁም፤ እናንተ ዓመፀኞች፤ ከእኔ ራቁ...» (ማቴዎስ 7:23) የሚላቸው ናቸው፡፡

የኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን በርካታ ዳግም ያልተወለዱ መሪዎች ሊኖሯቸው የቻሉት ለምን ይሆን? ቤተ ክርስቲያን የሁለት ወይም የሦስት ትውልድ ዘመናት ባሳለፈችበት አካባቢ በሚገባ በወንጌል ባመኑ የክርስቲያን ቤተሰቦች ያደጉ ልጆች ይገኛሉ። ሆኖም፣ አንዳንድ ልጆች ወንጌልን ከአንገት በላይ ብቻ ይቀበላሉ። የሃይማኖታዊ አስተዳደግ ወጎችን ሁሉ ጨብጠዋል፤ ይሁን እንጂ፣ በግል የሕይወት ለውጥ ስለሚያስገኘው ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ የማዳን ኃይሉን ግን ክደዋል። ክርስቶስ በውስጣቸው የለም። መንፈስ ቅዱስም በውስጣቸው አላደረገም። ዳግም አልተወለዱም። ከወላጆቻቸው በወረሱት ውርስ ብቻ ነው የቆሙት። ከዚህም የተነሣ ለኢየሱስ ክርስቶስ ጌትነት መገዛት ማለት ምን ማለት እንደ ሆነ በፍጹም አያውቁም። እግዚአብሔርን የሚያውቁ ወላጆች ልጆች በመሆናቸውና ሃይማኖታዊ ትምህርትም ስለተከታተሉ ጉድለቶችን ለመተካት ያህል አንዳንድ ጊዜ የአመራር ቦታዎችን ይዘው ይገኛሉ። ከፍ ከፍ የሚያደርጉት ጌታ ስለሌላቸው ራሳቸውን ከፍ ከፍ ያደርጋሉ።

ዳግም ያልተወለዱ መሪዎች የጨበጡት የሥልጣን በትር በቤተ ክርስቲያን በየትኛውም አንጻር ይከሰታል። እንደነዚህ ዓይነቶቹ መሪዎች ሌሎችን ስለ ማገልገል ከልብ የሆነ አመለካከት የላቸውም፤ ራሳቸውን አጉልቶ ማሳየት እንጂ እግዚአብሔርን በመምሰል ምሳሌ የመሆን አሳቡም የላቸውም። ከዚያ ይልቅ እንዲመሯቸው አደራ በተሰጧቸው ላይ በጭካኔ ይገዛሉ (1ኛ ጴጥሮስ 5:2-3)። ከእነርሱ ይልቅ መንፈሳዊ በሆኑ መሪዎች እንደሚወገዱ ስለሚሠጉ እነርሱን ለመጣል ይሸቀዳሉ። እግዚአብሔርን የሚያውቁ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በተለወጠ መንፈሳዊ መሪዎች ፊት ሲቆሙ ሥጋት በሚለማቸው በጽድቅ በማይመላለሱ ሰዎች ምክንያት ብትንትናቸው ሲወጣ በየአብያተ ክርስቲያናቱ ተመልክቻለሁ። ይህንን ሁኔታ የሚፈጥሩት የጉደላቸውን ይመለከታሉ። ታዲያ ራሳቸውን ዝቅ አድርገው የጉደላቸውን ለማግኘት በኢየሱስ ክርስቶስ ፊት ከመቅረብ ይልቅ ራሳቸውን ከፍ ያደርጉ ዘንድ ሌሎችን ይተቻሉ።

በቤተ እምነቶች አመራር ውስጥ ሌሎችን አጥብቀው የሚተቹት

ምንም ዓይነት የዳግም ልደት ልምምድ የሌላቸው መሆናቸውን አዘውትረን ደርሰንበታል። ባለብት ስፍራ መሆን አይገባቸውም ነበር። በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል መሪዎች ለመሆን የሚያበቃቸው ምንም ብቃት የላቸውም። በሆኑበት ስፍራ ሊሆኑ የቻሉት የተፈጠረን ጉድለት ለመመላለት ነው። በሃይማኖታዊ ወግ አፈጻጸም ላይ ከፍተኛ ትኩረት የሚያደርጉ፣ ሆኖም ለእግዚአብሔር ሕዝብ ጥንካሬ ፋይዳ ባላቸው እንደ ጸሎት፣ መጽሐፍ ቅዱስ ጥናት፣ ወንጌል ስርጭትና መጋቢያዊ እንክብካቤ ይህን ያህል ደንታ የሌላቸው እንደ እነዚህ ዓይነቶቹ መሪዎች ናቸው።

ሕይወታቸው ያልተለወጠ መሪዎች የተለየ የእምልኮ ሥርዓት ካላቸው ጋር ከሚጠይቀው መንፈሳዊ ኅብረት ተቃራኒ በሆነ መልኩ ቤተ እምነታዊ ድርጅት የመገንባት አዝማሚያም ያሳያሉ። ይህንን ሲያደርጉ ግን ተጽዕኖ ማሳደር የሚያስችላቸው ዕድል ከታያቸው ነው። ኅብረት የሥልጣን መሠረታቸውን ሥጋት ላይ ይጥለዋል። በሆነ ኅብረት ውስጥ ለመሳተፍ ፈቃደኞች የሚሆኑት በአሳባቸው እንደ ምንም ብለው ተጽዕኖአቸውን የማስፋፋት ዕድል እንደሚኖራቸው እርግጠኞች ሊሆኑ ነው።

የኢየሱስ ክርስቶስ ጌትነት ከፍተኛ ትኩረት ሊሰጠው ይገባል። ዳግም ስንወለድ፣ ዕለት በዕለት በሕይወታችን ለኢየሱስ መገዛት በእርግጥ ምን እንደ ሆነ ስናውቅ፣ ለቃሉ ስንንቀጠቀጥ፣ በእግዚአብሔር ቃልና በመንፈስ ቅዱስ እንመራ ዘንድ የራሳችንን አስተሳሰብ ወደ ጉን ስናደርግ ነው ለጌታ ክብር ሌሎችን ማገልገል የምንችለው። የሕይወት ለውጥ ወይም ዳግም ልደት ማለት በመሠረቱ እኔ ከኃጢአቴና ራሴን ከእግዚአብሔር ነፃ ካደረግሁበት የትዕቢት አቋሜ በመመለስ ወደ አንዱና ብቁ ወደ ሆነው አዳኝ ወደ ክርስቶስ በግሉ እምኜና ልታዘዘው ፈቅጂ ዘወር ማለት ነው። ስለሆነም ኢየሱስን ከልባቸው «ጌታ» ብለው ለሚጠሩ አገልጋይ መሪዎች የመጀመሪያው ቅድመ- ሁኔታ ሐቀኛ የሆነ የዳግም ልደት ልምምድ ነው። እግዚአብሔር በደገንነት ለሰጠን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ግፊት የሚሆን ባለውለታነትና ይህም የሚያስከትለው ጌታን ለመውደድና እርሱንም ለማገልገል በብርቱ የሚያነሣሣ መስጠት የሚገኘው ከዚህ ልምምድ ነው።

ለአገልግሎት የነበረውን ማነሣሣት ጳውሎስ እንዲህ ሲል ይገልጻል፡- «... የክርስቶስ ፍቅር ግድ ይለናልና፤ እንዲሁ ስለ ሁሉ ሞተ፤ እንግዲያውስ ሁሉ ሞቱ፤ በሕይወትም ያሉት ስለ እነርሱ ለሞተውና ለተነሣው እንጂ ወደ ፊት ለራሳቸው እንዳይኖሩ ስለ ሁሉ ሞተ» (2ኛ ቆሮንቶስ 5:14-15)፡፡ «...በወደደኝና ስለ እኔ ራሱን በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት የምኖረው ነው» (ገላትያ 2:20)፡፡ ይህንን ክልባችሁ ካላችሁ በኋላ ዘወር ብላችሁ ራሳችሁን ከፍ ከፍ ማድረግ አትጀምሩም፡፡ የኢየሱስ ክርስቶስን ማንነት በእርግጥ ስትገነዘቡ፤ ራሱን ለእናንተ እንደ ሰጠና በእርሱ ጸጋ ከመንፈስ ቅዱስ እንደ ተወለዱትሁ ስታውቁ ወዲያውኑ ለእርሱ ክብር እንጂ ከዚያ በኋላ ለራሳችሁ እንዳትኖሩ የሚያስገድዳችሁ የባለውሳታነት ስሜት ያድርባችኋል፡፡

ያልተለወጠ የቤተ ክርስቲያን መሪዎቻችን እንዲለወጡ መጸለይ ያስፈልጋልና፡፡ የእግዚአብሔር እጅ ከማዳን አላጠረችም፡፡ ክልባችሁ ሽክም ተሰምቷችሁ በእርግጥ ከጸሊያችሁላችው፤ ጌታ በእነርሱ ሕይወት በሚያደርገው ነገር ትደነቃላችሁ፡፡ ጌታ ሊለውጣቸውና በኢየሱስ ክርስቶስ ሥራ እውነተኛ አገልጋይ - መሪዎች ሊያደርጋቸው ይችላል፡፡

የታደሰ አእምሮ

ለአገልጋይ አመራር ሁለተኛው ቅድመ ሁኔታ የታደሰ አእምሮ ነው፡፡ ዳግም ልደት ቅጽበታዊ ልምድ ሲሆን፤ ከእርሱ ተከትሎ የሚመጣው የአእምሮ መታደስ ግን ቀጣይ ሂደት ነው፡፡ የደንገነታችን ዓላማ ክርስቶስ በብዙ ወንድሞችና እጎቶች መካከል በኩር ይሆን ዘንድ የእግዚአብሔርን ልጅ ወደ መምሰል እንለወጥ ዘንድ ነው፡፡ እግዚአብሔር ይህንን ለውጥ የሚያስገኝበትን ሂደት ሐዋርያው የአእምሮ መታደስ በማለት የሚገልጸው ነው፡፡ ሁለት ነገሮችን በማነጻጸር ጳውሎስ ይህንን ሁኔታ ይገልጻል፡- የሚያነጻጽራቸውም የዓለምን የአስተሳሰብ ሁኔታና የክርስቲያንን የአስተሳሰብ ሁኔታ ነው፡፡

«እንግዲህ አካዛብ ደግሞ በአእምሮአቸው ከንቱነት እንደሚመላለሱ ከእንግዲህ ወዲህ እንዳትመላለሱ እላለሁ በጌታም ሆኜ እመሰክራለሁ፡፡ እነርሱ ባለማወቃቸው ጠንቅ በልባቸውም ደንዳንነት ጠንቅ ልቡናቸው ጨለመ፤ ከእግዚአብሔርም ሕይወት ራቁ፤ ደንገዘውም በመመኛት ርኩሰትን ሁሉ ለማድረግ ራሳቸውን ወደ ሴሰኝነት አሳልፈው ሰጡ፡፡ እናንተ ግን ክርስቶስን እንደዚህ አልተማራችሁም፡፡... በእርሱ ተምራችኋል፤ ፊተኛ ኑሮአችሁን እያሰባችሁ እንደሚያታልል ምኞት የሚጠፋውን አሮጌውን ሰው አስወግዱ፤ በአእምሮአችሁም መንፈስ ታደሱ፤ ለእውነትም በሚሆኑ ጽድቅና ቅድስና እንደ እግዚአብሔር ምሳሌ የተፈጠረውን አዲሱን ሰው ልበሱ» (ኤፌሶን 4:17-24)፡፡

በአእምሮ መታደስን በተመለከተ ጳውሎስ እዚህ ላይ የሰጠው ትምህርት ግልጽ ነው፡፡ ሰው እንደሚያስበው የሚኖረውም እንደዚያው ነው፡፡ ጳውሎስ እንደሚለው፤ እግዚአብሔርን የማያውቅ በመሆኑ ክርስቲያን ያልሆነ ሰው አስተሳሰብ ከንቱነት ነው፡፡ ይህን መሳይ ሰው እግዚአብሔር ምን እንደሚፈልግ አያውቅም፤ የእግዚአብሔር ከሆነውም ሕይወት ተሳታፊ አይደለም፡፡ ከዚህም የተነሣ ፍላጎቶቹ ሁሉ የተዛቡ ናቸው፡፡ ንጹሕ ያልሆኑ ነገሮችን ለማግኘት ይናፍቃል፡፡ ይህም ደግሞ ወደ ተበላሽ የሕይወት አቅጣጫ ይመራዋል፡፡ ይህ የሁኔታው አንደኛው ገጽታ ነው፡፡ ሆኖም ጳውሎስ እንደተናገረው፤ ዳግም በተወለድንበት ወቅት አሮጌው ሰው ተወግዷል፡፡ ከክርስቶስ ጋር ስለ ሞትንና ስለ ተነሣን አዲስ ዓይነት ሕይወት እንኖራለን፡፡ በእኛ ሕይወት የተፈጸመው ይሄ ነው፡፡ በአዲስ ሕይወት እንመላለስ ዘንድ ትንሣኤ ያገኘነው፤ መንፈስ ቅዱስ አእምሮአችንን እንዲያድስ የምንፈቅድ ከሆነ ይህ በክርስቶስ ያገኘነው አዲስ አስተሳሰብ የእግዚአብሔር የራሱ ባሕርያት በሆኑት በጽድቅና በቅድስና ራሱን መግለጥ ይጀምራል፡፡

በአእምሮአችን መታደሳችን በአንድ ጊዜ የሚሆን አይደለም፡፡ ሥጋዊ ክርስቲያን የሚባል ነገር አለ፡፡ ሥጋዊ ክርስቲያን የሚባሉት ዳግም የተወለዱ ቢሆኑም ዕድገት እንደማያሳዩ ሕፃናት ናቸው፡፡

የተሰጠን የአካል ክፍሎች በሙሉ ሊዳብሩ በሚገባቸው አቅሞች ወይም ችሎታዎች መልክ የተሰጠን ናቸው። በቀደመው ጊዜ በሚገባ የዳግም ልደት ልምምድን የተለማመዱ ከዚያ በኋላ ግን በገሃድ የሚታይ ዕድገት ያላሳዩ ዝንታ ዓለም ሕፃናት የሆኑ ብዙዎች በኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ይገኛሉ። የአእምሮ መታደስ ሂደት በእንደዚህ ዓይነቶች ሰዎች አልቀጠለም።

ራሳቸውን ዝቅ በማድረግ የእግዚአብሔርን ጉባዔ የሚያገለግሉ የሚፈለጉ ከሆነ ይህ የአእምሮ መታደስ ሊኖራቸው ይገባል። ክርስቲያን በመሆናችን ያገኘነው ታላቅ ክብር በውስጣችን ባደረው በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ወደ ክርስቶስ ልብ መድረስ መቻላችን ነው። መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔር ለዎጃቸው ለሕዝቡ ወዳለው ዓላማዎቹ በሌላ መንገድ ሊገኝ ወደማይችል የእግዚአብሔር ምሥጢር ይመራናል። ይህን መሳዩ ጥበብ ሰማያዊ ብርሃን ላልበራላቸው ሆኖም በዓለማዊው ደረጃ ከፍተኛ ምሑራን ከሆኑት የምርምርና የግንዛቤ ችሎታ በላይ ሲሆን፤ በመንፈስ የሚመረመር ስለሆነ በክርስቶስ ሕፃናት የሆኑት እንኳ የሚረዱትንና አጥብቀው የሚይዙትን ቁም ነገር ያዘለ ነው (1ኛ ቆሮንቶስ 2:6-16፤ ማቴዎስ 11:25)።

አእምሮ ከእግዚአብሔር ዘንድ ለሰዎች ሁሉ የተሰጠ ግሩም ስጦታ ነው። በእርግጥ ብዙ ሰዎች አእምሮአቸው ከእግዚአብሔር ያገኙት ስጦታ እንደ ሆነ ስለማይገነዘቡ፤ ስለ ብሩህ አእምሮአቸው ራሳቸውን ያመጽድቃሉ። ሆኖም ቢቀበሉትም ባይቀበሉትም፤ አእምሮ ከእግዚአብሔር ዘንድ የተሰጠ ስጦታ ነው። በተጨማሪ፤ አስተሳሰባቸውንና ተግባራቸውን መለወጥ የሚያስችል መንፈሳዊ አድማስ የሚያገናኝላቸውን የክርስቶስን ልብ እግዚአብሔር ለክርስቲያኖች ይሰጣል።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚገኙ አንዳንድ ሰዎች በዘመናት ውስጥ አእምሮን ከንቱ እንደ ሆነ የማሰብ አዝማሚያ አሳይተዋል። መንፈሳዊ የሆነውን እምነትን ከአእምሮ ጋር በማገጸጸር ልዩነቱን ለማግኘት ይጥራሉ። ሐዋርያው ጳውሎስ በ1ኛ ቆሮንቶስ 1:19፦ «የጥበቦችን ጥበብ አጠፋለሁ» ያለውን በመጥቀስ፤ በኃጢአት

የወደቀውን ሰው እእምሮ አውግዟል በማለት ይደመድማሉ። በእርግጥ እርሱ ክርስቲያናዊ ያልሆነውን ፍልስፍና ኩንኗል። ስሙ ጥር የሆኑ አንዳንድ ምሁራን (የሥነ መለኮት ሊቃውንትን ጨምሮ) የአለማመን አቋማቸውን የላቀ አስተሳሰብ በሚል ሽፋን ደብቀውታል። ሆኖም እዚህ ላይ ስሕተቱ የተፈጠረው የእግዚአብሔር በሰጣቸው የማሰብ ችሎታ ሳይሆን፤ ክርስቲያናዊ ባልሆነው ፍልስፍናቸው ነው። ጉዳዩ ያለው በአስተሳሰብ ችሎታቸው ላይ ሳይሆን ምን እያሰቡ ነው በሚለው ጥያቄ ላይ ነው። ክርስቲያናዊ ያልሆነ ፍልስፍናን ልንኩንን እንችላለን፤ ሆኖም የአእምሮን ስጦታ ከንቱ አናደርግም። ልዩነቱን ማስተዋል አስፈላጊ ነው። አእምሮ የእግዚአብሔር ስጦታ ነው፤ ስለሆነም ክርስቲያኖች በፍጹም አሳብ፤ በፍጹም ልብና በፍጹም ኃይል እግዚአብሔርን የመውደድ (ማርቆስ 12:30) ኃላፊነት አለባቸው።

የታደሰ አእምሮን የማግኘት አስፈላጊነት ለሥነ መለኮት ተማሪዎች ሳይቀር ሊገለጽላቸው ይገባል። በጣም ግራ የሚያጋባ ይሁን እንጂ ዛሬም በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል ፀረ-ምሑር አዝማሚያ አለ። እግዚአብሔር አምላካችንን በፍጹም አሳባችን እንድንወድ ታዝዘናል። ሆኖም አንዳንድ ሰዎች ክርስትና በአብዛኛው ወደ ስሜት ክልል ያዘነብላል ብለው ስለሚያስቡ፤ ብዙ ማሰብ ከጀመርን ከእምነታችን እናፈነግጣለን ይላሉ። ከዚህ የፀረ-ምሑራን ወጥመድ እንዳትወድቁ ተጠንቀቁ። እግዚአብሔር በሰጣችሁ የማሰብ ችሎታችሁ ሁሉ በሙሉ አሳባችሁ እግዚአብሔርን ማገልገል ተማሩ። ይህንንም አቋማችሁን ተግባር ላይ አውሉት። ጳውሎስ እንደ ተናገረው፦ «በአእምሮ ሕፃናት አትሁኑ፤ ለከፋት ነገር ሕፃናት ሁኑ እንጂ በአእምሮ የበሰሉ ሁኑ» (1ኛ ቆሮንቶስ 14:20)። አእምሮአችንን በመጠቀም እርሱን እንደሚገባ እንድናከብር እኛን ክርስቲያኖችን እግዚአብሔር ይርዳን።

እግዚአብሔር አእምሮአችንን በኃላፊነት ስሜት እንድንጠቀምበት ይፈልግብናል። በዚህ ትውልድ ዘመንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት የሚገኙ ብዙ ሰዎች በምሑርነታቸው ስለሚታወቁና ስለሚከበሩ እግዚአብሔርን አመለካከቱ። መሆን የሚገባውም ይሄው ነው። ጥልቅ አሳቢዎች ናቸው። በአስተሳሰባቸውም የተዋጣላቸው የሆኑት

አማኞች እንደ መሆናቸው በጌታ ያላመኑ ሊያገኙት ከሚችሉት ይልቅ አድማሱ ሰፊ የሆነ እውነታ ለእነርሱ ስለ ተከፈተላቸው ነው። እግዚአብሔርን ማወቅ በተመለከተ መንፈስ ቅዱስ የጥበብና የመገለጥ መንፈስ ተብሎ ተገልጿል። በአእምሮ ምርምር ከሚደረሰበት ከማንኛውም እውቀት በላይ ሊረዳንና እንዲሁም ወደ እውነት ሁሉ ሊመራን ስለሚችል በጥናታችን መንፈስ ቅዱስ እንዲረዳን መጠየቅ አለብን። አእምሮአችንን የሚያድሰው መንፈስ ቅዱስ ሲሆን፤ ይህንንም የሚያደርገው በእግዚአብሔር ቃል አማካይነት ነው። የእግዚአብሔርን ቃል ተጠቅሞ ያድሰን ዘንድ ለመንፈስ ቅዱስ ምቹ ሁኔታና ጊዜ ልንሰጠው ይገባል። የዚያን ጊዜ ጳውሎስ እንዳለው አዲሱ ማንነታችን የእግዚአብሔር ባሕርያት የሆኑትን ጽድቅን (ማለትም ከእግዚአብሔር ጋር በጽድቅ የመራመድ ናፍቆትን)፤ እንዲሁም ቅድስናን (ማለትም በሕይወታችን የሚንጸባረቀውን የእግዚአብሔርን የክብሩን ፀዳል) ይጎናጸፋል።

በኤፌሶን ምዕራፍ 4፣ ሐዋርያው ጳውሎስ ክርስቶስን ወደ መምሰል የሚያመራው የአእምሮ መታደስ ሂደት እንዴት እንደ ሆነ ይገልጻል። ሐዋርያው በጣም ጥልቅ በሆነ መንገድ የጀመረውን ገለጻ በጌታ ስም ልመና በማቅረብ እያጠናከረው ወደፊት ይዘልቃል። ልመናውም ክርስቲያኖች አሮጌ ልብሳቸውን አውልቀው እንደሚጥሉ ሁሉ ደኅንነትን ከማግኘታቸው በፊት ይኖሩት የነበረውን ሕይወት ለአንዴና ለሁል ጊዜ አውልቀው እንዲጥሉ ነው። የዚያኛው ዓይነት ሕይወት መታወቂያ ከንቱ አስተሳሰብ፤ የሚያታልል ምኞትንና የረከሰ ባሕርይን ያስከተለው ከእግዚአብሔር የተለየ ሕይወት ነው። ጳውሎስ በአጽንኦት ነበር እነዚህ ሁሉ ሊጣሉ እንደሚገባቸው ያሳሰበው። ይህንንም ያደረገበት ምክንያት አዲስ ልደት ባገኘበት ወቅት እግዚአብሔር ለጋጢኤት የነበረንን ባርነት ሰብሮታል። ከዚህም የተነሣ ወደዚያ የጋጢኤት ባርነት መመለስ የማይቀር ነው ወይም በቸልታ የሚታለፍ ነው ሊባል አይችልም። እንዲያውም ነገሩ የተገባቢጠሽ ነው።

ቀድሞ እንኖርበት ከነበርነው ሕይወት ጋር ያለውን የመቆራረጥ ሁኔታ ጳውሎስ ያተኮረበትም ምክንያት ወደ ጌታ በመመለሳችን

ምክንያት በውስጣችን የተፈጸመ መሠረታዊ ለውጦች ስላሉ ነው። እግዚአብሔር ቀደም ሲል ኖሮን የማያውቀውን የቅድስና ናፍቆት በልባችን አስቀምጧል። ዳግም እንደ ተወለድን ወዲያው በውስጣችን የመንፈሳዊ ነገር ጥማት እንዳለን ይታወቀናል። ከእግዚአብሔርም ጋር በጽድቅ የመመላለስ ናፍቆትም ያደርብናል። ጽድቅ ማለትም ይሄው ነው። እግዚአብሔርም በውስጣችን የተከለው የእግዚአብሔርን እውነት የመናፈቅ ነገርም አለ፤ ከዚህም ናፍቆት የተነሣ የእርሱን እውነት የማወቅና ቃሉንም የመታዘዝ ፍላጎት ይኖረናል። ናፍቆታችንም ከግቡ የሚደርሰው በዚህ ዓይነት መንገድ ነው።

አንዳንድ ጊዜ ሰው ዳግመኛ ሲወለድና ዳግም በተወለደው ሰው የሚታየው ለውጥ አስደናቂ በሚሆንበት ጊዜ፣ የሕይወት ለውጡ ቁልጭ ብሎ የሚስተዋል ነው። ይህን መሳዩ ሰው ቀደም ብሎ አሁን የሚታዩበት መልካም ነገር አንዱም አልነበረውም። አሁን ግን እነዚህ ነገሮች እንዲበዙለትና እንዲትረፈረፉለት ይፈልጋል። አዲስ መሻት በውስጡ ተተክሏል። ለእግዚአብሔር፣ ለእግዚአብሔር እውነት፣ ለቅድስናው፣ ከእርሱ ጋር በጽድቅ ለመራመድና ለእርሱም ታዛዥ የመሆን ናፍቆት አግኝቷል። ይህም ናፍቆት እውን የሚሆነው በእግዚአብሔር ቃል አቅርቦት ነው። የእግዚአብሔርን ቃል መመገብ የሚያስፈልገንንም ከዚህ የተነሣ ነው። ጴጥሮስ በመልእክቱ ይህንን ቁልጭ አድርጎ ገልጾታል፡- «... አሁን እንደ ተወለዱ ሕፃናት ተንኩል የሌለበትን የቃልን ወተት ተመኙ» (1ኛ ጴጥሮስ 2:3)።

በአንድ ወቅት አንድ ታናሽ ሕፃን ካላቸው ቤተሰብ ዘንድ አርፌ ነበር - በዚህ ቤተሰብ ውስጥ ማንኛውም ሰው ሕፃኑ እንደ ተራብ ያውቃል። ምግብ እስካልተመገበ ምንም እርካታ አይኖረውም፤ ምክንያቱም ከፍተኛ የወተት ፍላጎት አለው። አንዳንድ ጊዜ ወላጆቹ በሥራ ስለሚዋከቡ ደረቅ ጡጦ አፉ ውስጥ ያደርጋሉ። ጥቂት ጡጦውን ይጠባና ወዲያው ሊያሞኙት እንደ ሆነ ይገባቸዋል፤ ምክንያቱም ጡጦው አያረካም። ያለቅሳል፤ ጡጦውንም ወዲያ ይወረውርና ልቅሶውን ይቀጥላል። ጴጥሮስ እንደዚህ ሕፃን መሆን አለባችሁ ይሰናል። በአዲሱ ልደት ምክንያት እግዚአብሔር በእኛ

ውስጥ ያስቀመጠው ናፍቆት እንደዚህ እንደ ልጁ ወተት መጠማት ጠንካራ ሊሆን ይችላል። ይህንን ጥማት ማስተናገድ አለብን፤ የእግዚአብሔርን ቃል ካልተመገብን በስተቀር ምንም ነገር ሊያረካን አይገባም።

«ታዲያ ይሄ ከአመራር ጋር ምን ግንዛቤ አለው?» ልትሉ ትችላላችሁ። በእርግጥ ብዙ ቁርኝት አለው። ጆን ስቶት የተባለት ደራሲ፡- «The Art of Preaching in the Twentieth Century» («የስብከት ጥበብ በሃያኛው መቶ ክፍለ ዘመን») በተባለው መጽሐፋቸው በገለጹት አሳብ ክልብ እንስማማለን፡-

«ለመጽሐፍ ቅዱስ ያለን አመለካከት ከፍ ባለ መጠን፤ ቃሉን ለማጥናት የምንሰጠው ትኩረትና ጥሞናችንም የጎላ ይሆናል። የምናጠናው መጽሐፍ በእርግጥም የእግዚአብሔር ቃል ከሆነ፤ ፈዛዛና እንደ ነገሩ የሆነ ትርጉም ወዲያ ይቅርብን ያስችናል! በውስጡ ያለውን የከበረ ሀብት እስክንደርስበት ወደ ምንባቡ ጠልቀን ለመግባት እንድንችል ጊዜ መስጠት ይገባናል። መልእክቱን እኛ ራሳችን ያጣጣምነው እንደ ሆነ ብቻ ነው በመተማመን ለሌሎች ማካፈል የምንችለው» (ገጽ 182)።

ዕለት በዕለት የእግዚአብሔርን ቃል መመገብ ያቆመ መሪ እየከሳ መሄድ ብቻ ሳይሆን፤ ውሎ አድሮ ወደ ቀደመው ሕይወቱ ይመለሳል። ያለማጥፋት ሕይወቱን የሚመራው የእግዚአብሔር ቃል ካልሆነ፤ እንግዲያውስ ምን ሊመራው ይችላል? ከዓለማዊ አስተሳሰቦች ጋር ሲስማማ ራሱን በድጋሚ ያገኘዋል። የእግዚአብሔርን ቃል ቸል የሚል መሪ የራሱን ነፍስ ማስራብ ብቻ ሳይሆን፤ የክርስቶስን መንጋ ለመመገብ ያለውንም ብቃት እያጣ ነው። ይፍጠንም ይዘግይ የእርሱ ሚዛናዊ አስተሳሰብ ወይም ብሩህ አሳብ ነው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተፈጻሚ የሚሆነው። ኢየሱስ ክርስቶስ የላከን በሚዛናዊ አስተሳሰባችንና በብሩህ አሳባችን ሳይሆን ቤተ ክርስቲያንን በእግዚአብሔር መንፈስና በቃሉ እንድንመራ ነው። ሚዛናዊ የሆነ አስተሳሰባችን ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የሚስማማ ከሆነ እግዚአብሔር ይመስገን። ይሁን እንጂ

የእግዚአብሔር ቃል ሚዛናዊ አስተሳሰባችንን የሚዳኝ ሊሆን ይገባዋል።

ስለሆነም አገልጋይ - መሪ የተሰወጠ ሕይወት ያለው ብቻ ሳይሆን፤ ከጊዜ ወደ ጊዜ የታደሰ አእምሮ ሊኖረው ይገባል። ለእግዚአብሔር በፍቅር እየታዘዘ ውጤታማ አገልግሎት ይሰጥ ዘንድ በውስጡ በእግዚአብሔር የተተከለው ናፍቆት በቃሉ አማካይነት በመንፈስ ቅዱስ ማደጉንና ያለማጥፋት መጎልበቱን ማረጋገጥ ይኖርበታል።

ኢየሱስን «ጌታ» ብለን እየጠራን የዕለት ተዕለት ሥራችንን እርሱ ጨርሶ እንደሌለ አድርገን ልንመራው እንችላለን። ጌትነቱን በዚህ ሁኔታ በተጣመመ መንገድ በሚመለከቱት ላይ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ጠበቅ ያለ ፍርድ እንደሚፈርድባቸው ተናግሯል። ይህን መሳሪያ ሁኔታ በአሁኑ ዘመን ባለችው የአፍሪካ ቤተ ክርስቲያን በሁለተኛና ሦስተኛ ትውልድ የሚገኙ የአመራር ሞያተኞች ላይ የሚያጋጥም የተለየ አደጋ ነው። «በመንፈስ ቅዱስም ካልሆነ በቀር፡- ኢየሱስ ጌታ ነው ሊል አንድ እንኳ» አይችልም (1ኛ ቆሮንቶስ 12:3) በማለት ጳውሎስ የተናገረው በቤተ ክርስቲያን መሪዎቻችንም ሆነ በቤተ ክርስቲያን አባሎቻችን ጆሮ ሊያቃጭል ይገባዋል። በግል ጉዳዮቻችንም ሆነ ቤተ ክርስቲያንን በሚመለከቱ ጉዳዮች በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የአመራር አገልግሎት እንድንሰጥ በተጠራነው ዘንድ የተሰጠንን አደራ ችላ ማለት ከፍተኛ ተጠያቂነትን ያስከትልብናል። እግዚአብሔር በሕዝቡ ላይ ይፈርዳል። ሁላችንም በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት እንቀርባለን፤ ስለተሰጠንም አደራ ምላሽ እንሰጣለን። ጳውሎስ ይህንን በማሰላሰል «እንግዲህ የጌታን ፍርሃት አውቀን ሰዎችን እናስረዳለን... » (2ኛ ቆሮንቶስ 5:11) ብሎ ነበር። በጌታ የፍርድ ዙፋን ፊት የመቅረብ ፍርሃት የሐዋርያው አገልግሎት ከተመሠረተበት ጤናማ የመነሣሣት ምክንያቶች አንዱ ነበር። ይህን መሳሪያ የእግዚአብሔር ፍርሃት የሌለው ሰው የእግዚአብሔርን መንጋ ለመምራት ብቁ አይደለም። እንዲህ ዓይነቱ ሰው በርካታ ተፈጥሮአዊ የአመራር ችሎታዎችና ሚዛናዊ አስተሳሰቦችም ሊኖሩት ይችላሉ፤ እንዲያውም በሌሎች ሰዎች ዘንድ ቅንና ታዋቂ ሊሆን ይችላል።

ይሁን እንጂ ከእነዚህ ባሕርያት የትኞቹም የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለመምራት ብቁዎች አይደሉም። የእግዚአብሔር ሕዝብ እንከን በሌለበት የእግዚአብሔር ቃልና የእግዚአብሔር መንፈስ አእምሮው እየታደሰ ባለ አገልጋይ ሊመሩ ይገባቸዋል።

ምሳሌያዊ ታዛዥነት

ከዳም ልደት ወይም ከሕይወት መለወጥና ከታደሰ አእምሮ በተጨማሪ አገልጋይ- መሪ ሊያሟላ ከሚገባቸው ቅድመ ሁኔታዎች ሦስተኛው ምሳሌያዊ ታዛዥነት የሚታይበት የሕይወት ዘይቤ ይዞ መገኘቱ ነው። በዘመኑ የነበሩትን የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ጴጥሮስ እንዲህ ሲል አሳስቧቸው ነበር፡-

«... በእናንተ ዘንድ ያለውን የእግዚአብሔርን መንጋ ጠብቁ . . . ለመንጋው ምሳሌ ሁኑ እንጂ ማኅበሮቻችሁን በኃይል አትግዙ...» (1ኛ ጴጥሮስ 5:2፣ 3)።

የክርስቶስን ጌትነት በሚመለከት እኛ በቅድሚያ ምሳሌዎች ልንሆን ይገባናል። በቤተ ክርስቲያን መሪ የሚጠቀመው ሥልጣን በውክልና የተገኘ ነው። በቤተ ክርስቲያኑ የመጨረሻውን ሥልጣን የያዘውና ሉዓላዊ ራስም የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እርሱ በስፍራው የማይገኝ ጌታ አይደለም። ለደቀ መዛሙርቱ፡- «እነሆም፤ እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ» (ማቴዎስ 28:20) አላቸው። እንድንመራው የተጠራንለት ሕዝብ የምንገዛውና የምንታዘዘው ለጌታ እንደ ሆነ ካወቁና በንጉሡ በኢየሱስ ፊትም በጉልበታችን በመንበርከክ ግንባር ቀደም መሆናችንን ከተመለከቱ፤ ከእኛ ጋር የመተባበር ዝንባሌያቸው ከፍ ያለ ይሆናል። እኛ ራሳችን ለንጉሡ የማንገዛ ከሆነ፤ ሌሎች እንዲገዙለት ጥሪ ለማድረግ ምንም መብት የለንም።

በዘመኑ ከነበሩት ፈሪሳውያንና ጳጮች ጋር ጌታ የነበረው አለመግባባት ነጥብ ይሄው ነበር። ይሰብኩት የነበረውን ባመለማመዳቸው አወገዛቸው። ከሥራቸው ጋር ተያይዘው በነበሩት ክብር፣ ሥልጣንና ማኅበራዊ ጥቅሞች ላይ ያተኮሩ ነበር እንጂ፤

ከጥሪያቸው ጋር አብረው ለሚሄዱት የአገልግሎትና የባለአደራነት ጉዳዮች (ማቴዎስ 23:1-7) ጊዜም ስፍራም አልነበራቸውም። እንዲያውም፤ ጌታ ከዚህ ተቃራኒ በሆነ መንገድ ደቀ መዛሙርቱ በትሕትና እርስ በርስ እንዲያገለግሉ እንጂ እውቅናን፣ ሹመትን ወይም ክብርን እንዳይፈልጉ አዝዟቸው ነበር። «ከእናንተም የሚበልጠው አገልጋያችሁ ይሆናል። ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ይዋረዳል፤ ራሱንም የሚያዋርድ ሁሉ ከፍ ይላል» (ማቴዎስ 23:11-12)።

አንዳንድ ክርስቲያኖች ጌታ የተናገረውን ቃል በቃል በመውሰድ ለመሪዎቻቸው ምንም ዓይነት ሹመት አይሰጡም። ሆኖም፤ በጥንታዊቷ ቤተ ክርስቲያን ሐዋርያት ራሳቸው ሽማግሌዎችን፣ እረኞችን (መጋቢዎችን)፣ እንዲሁም ዲያቆናትን ሾመው ነበር። ጉዳዩ ከአመለካከቱ ላይ ነው እንጂ ከሹመቱ ስያሜ አይደለም። ጥሪያችን የምንመራቸውን ማገልገል እንደ ሆነ ማስታወስ እንጂ ከአንድ የአገልግሎት ጥሪ ጋር አብረው በሚሄዱት ክብርና በሚያስገኙት ማኅበራዊ ጥቅሞች ላይ ማተኮር መሆን አይገባውም።

እግዚአብሔር ወደ አመራር አገልግሎት የሚጠራቸው ወንድሞችና እጎቶች በምንም መልኩ ፍጹማን እንዳልሆኑ ግልጽ ሊሆን ይገባል። አንዳንድ ጊዜ በሚመሯቸውም ሆነ በእግዚአብሔር ፊት እንደማይገባ የሚሆኑበት ጊዜ አለ። በዚህ ዓይነት አቋም ውስጥ በሚገኙበት ጊዜ ክርስቶስ የሰጠውን የይቅርታ ተስፋ ይቀበሉ ዘንድ ኃጢአታቸውንና ውድቀታቸውን እያስታወቁ ለመናዘዝ ትሑታን ሊሆኑ ይገባቸዋል። ይህንን እርምጃ ከወሰዱ በኋላ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ላይ በመደገፍ ነገሮችን በተቻላቸው መጠን ማስተካከልና አዲስ ጅማራ ለመጀመር መነሣት ይኖርባቸዋል። በመንጋው ፊት ልናኖረው ከሚገባን ምሳሌነት አንዱም ይሄ ነው። ከወደቅንና የእግዚአብሔርን ስም ካሰደብን፤ እንደዚሁም የምንመራቸውን እንደሚገባ ካላገለገልናቸው፤ ንስሐ በመግባት ምሳሌነታችንን ልናሳያቸው ይገባል።

አንድ የቤተ ክርስቲያን መሪ በኃጢአት ቢወድቅ፤ ያ መሪ አበቃለት ማለት አይደለም። መሪዎችም ሆነ የሚመሩት ሊታደሱ

የሚችሉበትን መንገድ እግዚአብሔር አዘጋጅቷል። «በኃጢአታችን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን ከዓመፃም ሁሉ ሊያነጻን የታመነና ጻድቅ...» (1ኛ ዮሐንስ 1:9) እንደ ሆነ ጌታ ቃል ኪዳን ገብቶልናል። ወደ አመራር አገልግሎት ከተጠራን እንዳንወድቅ መፍራት ይገባል። ምናልባት የምንወድቅበትም ጊዜ ሊኖር ይችላል። ይህ ሁኔታ ካጋጠማችሁ መታደስ የምትችሉበትን መንገድ ቸሩ ጌታ እንዳዘጋጃላችሁ አስታውሱ። ይህም የዕድሳት ጉዳና ንስሐ የመግባትና የመናዘዝ፣ በተሰጠን ተስፋ መሠረት ይቅርታን የመቀበል፣ ከውድቀት የመነሣትና ቀደም ሲል ከነበርንበት የውድቀት ሁኔታ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ስኬታማ ለመሆን የምንወስንበት መንገድ ነው። መሪዎች ደካሞች በሆኑበት አንጻር እግዚአብሔር ብርታት ይሰጣቸዋል፣ ከአሸናፊዎችም የበለጡ ያደርጋቸዋል።

በአፍሪካ ያሉት ቤተ ክርስቲያን የትኛው እንደሚሻል መወሰን ይገባታል። ኃጢአት ካደረጉ በኋላ በሰዎች ፊት እንዳይፍሩ አለዚያም ከሥራቸው (ከአገልግሎታቸው) እንዳይባረሩ ሲሉ ኃጢአታቸውን በልባቸው የሚሰውሩ መሪዎችን እንፈልጋለን። ይህን መሳዮቹ መሪዎች ከጌታ ጋር ያላቸው ኅብረት ተቋርጧል፤ ከዚህም የተነሣ መንጋውን የመምራት መንፈሳዊ ብቃት የላቸውም። ታዲያ እኛ የምንፈልገው እነዚህን የመሰሉትን ነው? ወይስ ኃጢአታቸውን እየተናዘዙና የእግዚአብሔርን ይቅርታና ዕድገት እየፈለጉ በብርሃን የሚመላለሱትን እንመርጣለን? ይህን የሚያደርጉ ከሆኑ በብርሃን የሚመላለሱ፣ ከእግዚአብሔርና እርስ በርሳቸውም ኅብረት ያላቸው ናቸው (1ኛ ዮሐንስ 1:7)።

ሆኖም መሪዎች ኃጢአታቸውን ሲናዘዙና አዲስ ጅማራ ጀምረው ሲጓዙ ከአገልግሎታቸው የምናባርራቸው ለምን ይሆን? ባህላዊውን ወይንስ የእግዚአብሔር ቃልን አካሄድ እየተከተልን ነው? በየቤተ ክርስቲያናችን በኃጢአት የተጠላለፉ ብዙ መሪዎች አሉ። በአንድ በኩል ከአገልግሎታቸው እንዳይባረሩ በሌላ በኩል ደግሞ እፍረት እንዳይገጥማቸው በመስጋት ኃጢአታቸውን አይናዘዙም። ስለሆነም ከረጅም ጊዜ በፊት ራሳቸውን ብቁ እንዳልሆኑ ያረጋገጡትን የአመራር አገልግሎት እያገለገሉ ይቀጥላሉ። ለእነዚህናቸው ወቀሳ

ንቁ የሆኑና ኃጢአታቸውን የሚናዘዙትን ሌሎች መሪዎችን ከቤተ ክርስቲያን አባርረን ለችግር እናጋልጣቸዋለን። ይሁን እንጂ፣ ከእግዚአብሔር ጋር በጽድቅ የሚመላለሱት እንደዚህ ዓይነቶቹ ሰዎች ናቸው። ኃጢአቶቻቸውን በተናዘዙ ጊዜ ከአገልግሎታቸው እናባርራቸዋለን፤ ሆኖም በኃጢአታቸው ጸንተው የሚቀጥሉት ግን በአመራር አገልግሎት እንዲቀጥሉ እንተዋቸዋለን። የእግዚአብሔርን ቃል ወይስ ባህልን የትኛውን ይዘን ልንቀጥል ይገባል?

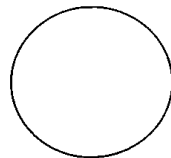
በአፍሪካ ውስጥ ባሉት የኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ወሳኝ በሆነ ወቅት እያለፍን ነው። በመንታ መንገድ ላይ እንገኛለን። ቤተ ክርስቲያንን እየመሩ ከዚህ ካደረጁት የእግዚአብሔር ሰዎች አብዛኛዎቹ ከዚህ ዓለም ተለይተዋል። ስለ እነርሱ እግዚአብሔርን እናመሰግናለን። ምንም ያህል ሥልጠና አላገኙም፣ ሆኖም ትውልዳቸውን በታማኝነት አገልግለዋል። አሁን እኛ አጸፋውን እየተረከብን ነው። ራሳችንን፣ ባህላችንንና የቤተ ክርስቲያን አመራሮችን በእግዚአብሔር ቃል እንዲጻኝ ማድረግ ግባችን ሊሆን ይገባል። ቤተ ክርስቲያን በእኛ አመራር ሥር እስካለች፣ በእግዚአብሔር ጸጋ ያለማቋረጥ በእግዚአብሔር ቃል እየታደሰችና እየተለወጠች ትሄድ ዘንድ፣ ከዚህ በኋላ አዲስ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሆነ የአሠራር ሥርዓት በቤተ ክርስቲያን እንዲሰፍን ማድረግ ይኖርብናል። እስቲ ይህንን እንደምናደርግ ለእግዚአብሔር ቃል ኪዳን እንግባ። በትውልዳችን አገልጋይ - አመራርን ተግባራዊ ስናደርግ፣ የዚያን ጊዜ ለእርሱ የምናሳየውን መሰጠት እግዚአብሔር ምን ያህል እንደሚባርክ እንመስክታለን።

ኢየሱስ ጌታ ነው። ከልባችን ጌታ ብለን የምንጠራው ከሆነ፣ መንጋውን መምራት የሚያስችለንን የክርስቶስ ልብ ከእርሱ እንቀበላለን። በቃሉ ሥልጣን ሥር አእምሮአችን ዕለት ዕለት ይታደስ ዘንድ ራሳችንን የምናስገዛ ከሆነ፣ እርሱን ደስ በሚያሰኘው ጉዳና መንጋውን እየመራን መሆናችን ይገለጻል። ይሄ ከሆነ ደግሞ አደራ የተሰጠን አገልግሎት እየተባረከ የሚሄድ እንጂ ሌላ ሊሆን አይችልም። ምሳሌያዊ በሆነ መታዘዝ ለመንጋው የሚሆን ምሳሌ ልንተው ይገባል። ጉልበታቸውን ለንጉሥ ኢየሱስ እንዲያንበረክኩ

የምንጠይቃቸው ከሆነ፤ እኛ ራሳችን ስንንበረከክ ሊመለከቱ ይገባቸዋል። በምንወድቅበት ጊዜ እነርሱ በወደቁ ጊዜ አድርጉ የምንላቸውን ያንኑ ነገር ማለትም ንስሐ ገብቶ በእግዚአብሔር ጸጋ ይቅር መባልን እኛም ራሳችን ልናደርገው ይገባናል። ይህንንም የምናደርገው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል አዲስ ጅማራ አድርገን መቀጠል እንድንችል ነው። ልንገነዘብ የሚገባን ዋናው ነገር አመራር የእረኞች አለቃ ተመልሶ በሚመጣበት ወቅት ምላሽ ልንሰጥበት የሚገባ አደራ መሆኑን ነው። የምንሰጠው አገልግሎት ዓለም ለምትደራርብልን ክብርና ሹመት ሳይሆን፤ ጌታ በመጨረሻ፤ «መልካም፤ እንተ በጉ ታማኝ ባሪያ» የሚለውን መግሳውን ለመስማት ከፍተኛ ግምት የሚሰጥ እንዲሆን እግዚአብሔር ይርዳን።

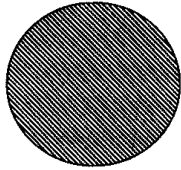
ለአገልጋይ- መሪነት የሚያስፈልጉ ትጥቆች ክርስቲያናዊ ንጽረተ-ዓለም

በዚህ ዓለም ለምንኖረው ኑሮና ለምንሰጠው አገልግሎት ትክክለኛ ዓውድ፤ ትርጉምና ዓላማ ሊያስገኝ የሚችል ሰፊ ክርስቲያናዊ ንጽረተ-ዓለም መጽሐፍ ቅዱስ ያቀርብልናል። ይህም ንጽረተ-ዓለም ለማንኛውም አገልጋይ-መሪ አስፈላጊ ትጥቅ ነው። ይህ ንጽረተ-ዓለም በሥዕላዊ መልኩ እንደሚከተለው ቀርቧል፡-

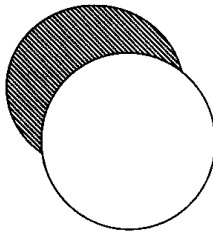
ተፈጥሮ፡- ዓለማት በሙሉ፤ ምድርና ሰማይ በእነርሱም ውስጥ ያሉት ሀሉ፤ በእግዚአብሔር ያለ ምንም እንክን ተፈጥረዋል። ለዚህ የእግዚአብሔር ተፈጥሮ ማዕከላዊ የሆኑት፤ በእግዚአብሔር አምሳል የተፈጠሩ ወንድና ሴት ሰዎች፤ በእግዚአብሔር ሥልጣን ሥር በመሆን የእግዚአብሔርን ተፈጥሮ የመንከባከብና የመጠበቅ አደራ ተሰጥተዋቸዋል። ዓለማት በሙሉ በእግዚአብሔር እንደ ተፈጠሩ በእምነት እንረዳለን።

የሰው ውድቀት፡- የሰው ልጅ በእግዚአብሔር ላይ ስላመፀ፤ ከእግዚአብሔር ተለየ። ከእግዚአብሔር ነፃ መሆን ሲፈልግ፤ የኃጢአትና የዲያብሎስ ባሪያ ሆነ። በሰው ውስጥ

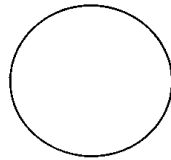
የነበረው የእግዚአብሔር አምሳል ተበላሽ እንጂ ጨርሶ አልተወገደም። በእግዚአብሔር ፍርድ ሥር ወደቀ፤ ለሞትም አልፎ ተሰጠ ከእርሱም የተነሣ ፍጥረት ራሱ ለጉስቁልናና ለጥፋት ተዳረገ። ሆኖም እግዚአብሔር ሰሰው ልጅ ደገንነትን ለተፈጥሮም ዕድሳትን እንደሚሰጥ ቃል ኪዳን ገባ። ይህንንም የተስፋ ቃል የምንረዳው በአምነት ነው።

መቤዠቸት፡- በጸጋው ኪዳን ተስፋ የተሰጠው መቤዠቸት ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ በተሰቀለ ወቅት ፍጻሜ አግኝቷል። ይህም መቤዠቸት አዳኙን ኢየሱስን በግላቸው የሚያምኑ ይቀበሉት ዘንድ ለሰዎች ሁሉ ቀርቧል። በክርስቶስ እንደሚመጣ ተስፋ የተሰጠው አዲሱ የተሃድሶ ዘመን በአሁኑ ወቅት እውን ሆኗል። ከዚህም የተነሣ የተዋጁት አዲስ ሰዎች ሆነዋል፤ በመንፈስ ቅዱስም አማካይነት ሊመጣ ያለውን ዘመን በሚመጥን ሁኔታ ኃይልን፤ የኑሮ ደረጃና አሴቶችን የተጐናጸፈ አዲስ ሕይወት ለመኖር አቅም አግኝተዋል። የአሁኑና

የመጨው ዘመን ስለ ተነባበሩ የመሳሳብ ሁኔታ ይታይባቸዋል።

ፍጻሜ፡- ክርስቶስ ዳግም በሚመጣበት ጊዜ ኃጢአትና ሰይጣን ለመጨረሻ ጊዜ ፍርዳቸውን ተቀብለው ይወገዳሉ። ሞት እንዲሁም የኃጢአት ውድቀት ያስከተለው ጉስቁልናና አበሳ ይደመሰሳል። የእግዚአብሔር ምርጦችም ደገንነት ፍጻሜ ይመጣል። የክብሩ ጸዳል ከመጀመሪያ ይልቅ የላቀ በሚሆንበት በአዲሱ ሰማይና ምድር በዓለም አቀፍ ደረጃ የክርስቶስ ንጉሣዊ አገዛዝ ይፋ ይሆናል።

ይህ ሰፋ ያለውን ክርስቲያናዊ ንጽረት- ዓለም ይወክላል። እግዚአብሔር ለእኛ የገለጸልን ይህንን ነው። በዚህ ንጽረት- ዓለም መሠረት ከየት እንደ መጣን፤ ለምን እዚህ እንዳለን፤ ከጸጋው የተነሣ በእኛ ውስጥ የተከናወነውንና ወዴትም እንደምንሄድ እንረዳለን። በሎዛን ከተቀረጸው ቃል ኪዳን አንዳንድ መግለጫዎችን በመጠቀም ይህ ንጽረት- ዓለም ለክርስቲያናዊ ሕይወታችንና አገልግሎታችን ያለውን ዓቢይ ፋይዳ ጠቅለል በማድረግ አቀርባለሁ።

ተፈጥሮ፡- «ሰው በእግዚአብሔር አምሳል በመፈጠሩና የዘር፤ የሃይማኖት፤ የቆዳ ቀለም፤ የባህል፤ የኑሮ ደረጃ፤ የፆታ ወይም የዕድሜ ልዩነት ሳይደረግ እያንዳንዱ ሰው ውስጣዊ ክብር ስላለው ሊከበርና ሊገለገል እንጂ ሊበዘበዝ ወይም ሊንኳስስ አይገባውም።» በምን ሁኔታ እንደተጠቀምንበት ወይም እንዳባከንነው ምላሽ መስጠት የሚገባን ባለ አደራዎች በመሆናችን፤ የእግዚአብሔር ተፈጥሮ በአጠቃላይ እንድናከብረውና እንድንጠብቀው ይጋብዘናል።

የሰው ውድቀት፡- «የሰው ልጅ የእግዚአብሔር ፍጡር በመሆኑ ከባህሎቹ አንዳንዶቹ የዳበሩና ውበትና መልካምነት የሚታይባቸው ናቸው። በኃጢአት የወደቀ በመሆኑ ደግሞ፤ ባህሎቹ ሁሉ በኃጢአት የተበከሉ ሲሆኑ፤ አንዳንዶቹ እንዲያውም ሰይጣናዊ ናቸው። በእያንዳንዱ ባህል ውስጥ ሊጠበቅ በሚገባው የሞራል ፍጹምነት ላይ በማተኮር ባህሎችን ሁሉ በየራሳቸው ውስጥ በሚገኙ እውነትና የጽድቅ መንገድ መመዘኛ መሠረት ይገመግማቸዋል እንጂ ወንጌል ማንኛውም ባህል ከሌለው ብልጫ አንዳለው አድርጎ አይቆጥርም። ወንጌልን በመስበክ ክርስቶስን የሚያገለግሉ ሌሎችን የሚያገለግሉ ይሆኑ ዘንድ ከራሳቸው የግል ሚዛናዊ አመለካከት በስተቀር ከሌላው ራሳቸውን ባለ ባይ ለማድረግ በትሕትና መሻት ይገባቸዋል። አብያተ ክርስቲያናትም ለእግዚአብሔር ክብር ባህሎችን ሁሉ ለመለወጥና ለማዳበር ጥረት ሊያደርጉ ይገባል።»

መቤገፍት፡- «እግዚአብሔር ሰዎችን ከዓለም ለራሱ እየጠራ ለእርሱ መንግሥት መስፋት፤ ለክርስቶስ አካል መታነጽና ለስሙ ክብር አገልጋዮቹና ምስክሮቹ ይሆኑ ዘንድ መልሶ ወደ ሕዝቡ ይልካቸዋል። ራሱን ለኃጢአተኞች ብቸኛ መሥዋዕት አድርጎ ያቀረበ ብቸኛው መለኮታዊ ሰው በመሆኑ ኢየሱስ ክርስቶስ በእግዚአብሔርና በሰዎች መካከል ብቸኛው አማላጅ ነው። እንድንበት ዘንድ የተሰጠን ሌላ ስም የሰም። ሁሉ ወደ ንስሐ ይመጡ ዘንድ እንጂ ማንም እንዳይጠፋ ስለሚፈልግ እግዚአብሔር ሰዎችን ሁሉ ይወድዳል። ክርስቶስን የሚቃወሙ የደንገንትን ደስታ ያቃልላሉ፤ ራሳቸውንም ለዘላለም ከእግዚአብሔር በሚለዩበት ፍርድ ሥር ያስቀምጣሉ።»

ፍጻሜ፡- «የክርስቶስ ዳግም ምጽአት ተስፋ ለወንጌል አገልግሎታችን የሚያነቃቃን ሌላው ምክንያት ነው፤ ይህም የሆነው ወንጌል ለሰዎች ሁሉ መስበክ አለበት የሚለውን የእርሱን ቃል ስለምናስታውስ ነው። የሰው ልጅ በዓለም ምድራዊ ገነትን ሊገነባ ይችላል የሚለው አሳብ በትዕቢትና በራስ መተማመንን መሠረት በማድረግ የታለመ ሕልም በመሆኑ እንቃወመዋለን። ክርስቲያናዊ

መተማመኛችን እግዚአብሔር መንግሥቱን ፍጹም እንደሚያደርግ ሲሆን፤ እኛም ይህ የሚሆንበትን ቀን በጉጉት እንጠብቃለን። ይህም እስከሚሆን በመላው ሕይወታችን ላይ ላለው ሥልጣኑ በደስታ ራሳችንን በማስገዛት ክርስቶስንና ሰዎችን ለማገልገል በድጋሚ ራሳችንን እናቀርባለን።»

የአገልግሎት ትጥቅ

እግዚአብሔር ለዓለም ባለው በዚህ ዕቅድ ውስጥ ነው ለአገልግሎት የታጠቀነውና እየታጠቀንም ያለነው። እንደሚገባ ለማገልገል እያገለገልንበት ያለነውን ዓውድ መገንዘብ ይገባናል። የክርስቲያናዊ አገልግሎት ዓላማ በወንጌልና በርዕረ-ጌ አገልግሎት ጎስቋላ ወደሆነችው ዓለም መድረስ ይቻል ዘንድ የኢየሱስ ክርስቶስን ጌትነት ማወጅ፤ አካሉ የሆነችውን ቤተ ክርስቲያንን በፍቅር፤ በገብረትና በቅድስና እንድትጉለበት ማነጽ ነው። እግዚአብሔር እንድናከናውነው የሚጠብቅብንን ይህንን አገልግሎት እንፈጽም ዘንድ ትጥቅ የሚያስታጥቀን መንፈስ ቅዱስ እንደ ሆነ የእግዚአብሔር ቃል በሚገባ ግልጽ ያደርግልናል፡- «... መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ... ምስክሮቹ ትሆናላችሁ...» (የሐዋርያት ሥራ 1:8) በማለት ኢየሱስ ተናግሯል። መንፈስ ቅዱስ ራሱ ክርስቲያኖችን ለአገልግሎት በሚያስፈልጉ ስጦታዎችና ልዩ ችሎታዎች ያስታጥቃቸዋል (1ኛ ቆሮንቶስ 12:3-7፤ ኤፌሶን 4:11-13፤ 1ኛ ጴጥሮስ 4:10፤ 11)። የተከበሩና የተለያዩ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች የመኖራቸው ዓላማ እግዚአብሔር ባስቀመጠን በአካሉ ለሚከሰቱ የተለያዩ ዓይነት ችግሮች በፍቅር ምላሽ መስጠት መቻላችንን ለማረጋገጥ ነው።

ጳውሎስ ቤተ ክርስቲያንን የተለያዩ ችሎታዎችን በተጉናጸፉ ልዩ ልዩ ብልቶች በታነጸ ሕያው አካል ይመሰላታል። እነዚህም የተለያዩ ብልቶች ለዕድገቷና ለአገልግሎቷ አስፈላጊ የሆኑ ተግባራትን የሚያከናውኑ ናቸው። ከዚህ የአካል ተምሳሌት ጳውሎስ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሊኖር ከሚገባው አገልጋይ አመራር ጋር ዝምድና ያላቸው አራት አስፈላጊ የሆኑ ትምህርቶችን አቅርቧል፡-

1. በአካል ውስጥ ጨርሶ አያስፈልግም ተብሎ ሊቆጠር የሚችል ምንም ብልት የለም፡- እጅ ባለመሆኑ ምክንያት እግር በምንም ዓይነት አነስተኛ የአካል ክፍል አይደለም፡፡ ጆሮም ዓይን ስላልሆነ በምንም ዓይነት አነስተኛ የአካል ክፍል አይደለም! (1ኛ ቆሮንቶስ 12:15፤ 16)፡፡ እንዲያውም በተቃራኒው፤ ለሁሉም በጎ ይሆን ዘንድ ለእያንዳንዱ ብልት አንድ ዓይነት ስጦታ ስለተሰጠው፤ እያንዳንዱ አባል በክርስቶስ አካል ውስጥ እኩል አስፈላጊና ለየት ያለ ባሕርይም ያለው ነው (ሮሜ 12:3፤ 1ኛ ቆሮንቶስ 12:7፤ ኤፌሶን 4:7)፡፡ የመሪዎቹ የማስታጠቅ ድርሻ አባላት ስጦታዎቻቸውን እንዲያውቋቸውና እንዲያሳድጓቸው መርዳትና ሁሉንም በሚያንጽና ለእግዚአብሔር ክብርም በሚሆን መንገድ ስጦታዎቻቸውን መለማመድ የሚያስችላቸውን ምቹ ሁኔታ ማዘጋጀት ነው፡፡

ይህንን ማድረግ ምናልባት የክርስቶስ ወገኖች ስጦታዎቻቸውን ሁሉንም በሚያንጽ ሁኔታ እንዲለማመዱ ምቹ መንገድ መፍጠር የሚያስችል አንዳንድ የመዋቅር ሰው ማድረግ ይጠይቅ ይሆናል፡፡ ሐዋርያው በሮሜ 12:3 ግልጽ እንዳደረገው ይህንን አሠራር ሊቃረኑ የሚችሉ ሁለት አመለካከቶች አሉ፡፡ የትዕቢት አቋም አንዳንድ ሰዎች በአካሉ ውስጥ በእርግጥ ሊያገለግሉና ለቤተ ክርስቲያን አንዳች አስተዋጽኦ ሊያደርጉ የሚችሉ እነርሱ ብቻ እንደ ሆኑ አድርገው ራሳቸውን እንዲቆጥሩ የማሰብ አዝማሚያን ይፈጥርባቸዋል፡፡ ሐዋርያው ክርስቲያኖች ጌታ ለእያንዳንዱ ስጦታ እንደ ተሰጠው መጠን በጭምትነት እንዲያስብ እንጂ፤ ማሰብ ከሚገባው በላይ ራሱን ክፍ አድርጎ እንዳያስብ ተናግሯል፡፡ በክርስቶስ አካል ውስጥ ትዕቢት ሊኩንን ይገባዋል፤ ምክንያቱም አባላት ስጦታዎቻቸውን እንዳይለማመዱ ያግዳል፤ ዋጋ ያለው አገልግሎት የሚሰጡ እነርሱ ብቻ እንደ ሆኑ የሚያስቡ አንዳንድ ሰዎችም ራሳቸውን ከፍ ከፍ እንዲያደርጉ ይገፋፋቸዋል፡፡

ሌላው አደገኛው አቋም የውሸት ትሕትና ነው፡፡ ዓይን ስላልሆነች የአካል ክፍል አይደለም የሚለው ጆሮ ለሐሰተኛ ትሕትና ራሱን አሳልፎ የሰጠ ነው፡፡ ለመላው አካል አስተዋጽኦ እንድታደርግ በክርስቶስ ስጦታ ተሰጥቶህ ከሆነና፤ አንተ ግን

ለአካሉ ምንም አይደለም የምትል ከሆነ፤ የቤተ ክርስቲያን ራስ የሆነውን ጌታ እየተሳደብህ ነው፡፡ ብዙውን ጊዜ አባባላችን መንፈሳዊ እንዲመስል የምናደርግበት መንገድ አለን፡፡ ሆኖም የውሸት ትሕትና መንፈሳዊነት ሳይሆን ዓለማዊነት ነው፡፡ ይህም በመሆኑ በአካሉ ውስጥ ያለውን የትዕቢትንና የትምክህትን አቋም የሚያወግዘውን ያህል እግዚአብሔር የውሸት ትሕትናንም ያወግዘዋል፡፡ ይህንን ልብ ልናደርግ ይገባናል፡፡

በመክሊቶቹ ምሳሌ ውስጥ ለአንደኛው አምስት፤ ለሁለተኛው ሁለት፤ ለሌላኛው ደግሞ አንድ መክሊት ተሰጥቷቸው ነበር፡፡ አንድ መክሊት ብቻ የተሰጠው ሰው ያችን ያህል ብቻ ስለ ተሰጠው ይቅርታ የሚደረግለት መስሎት ነበር፡፡ ለነገሩ፤ አንድ ብቻ ይዞ መነገድ ምናልባት ጥቂት አስጊ ሳይሆን አይቀርም፡፡ እንበልና ንግዱን ስታካሄድ ብትከስር፤ ምን ይበጅሃል? ጌታዬው በመጣ ጊዜ እንዲያወጣውና የራሱ የሆነውን መልሶ እንዲሰጠው መክሊቱን ቆፍሮ ቀበረው፡፡ አምስትና ሁለት መክሊት የተቀበሉ በተሰጣቸው ነገሩበትና ጌታቸው በተመለሰ ጊዜ የሚሰጡትን መቶ ከመቶ የሆነ ትርፍ አገኙ፡፡ ጌታዬው አንዲት መክሊት ብቻ ተቀብሎ ምንም ባላደረገበት ሰው ላይ ከፍተኛ ቁጣውን ለመግለጽ ተዘጋጅቶ ነበር፡፡ ይቅርታ ያደርግለት ይሆናል ብላችሁ ሳታስቡ አትቀሩም፡፡

አንድ ስጦታ ብቻ ነው ያለን ብለን ስለምናስብ በአፍሪካ ውስጥ ባላቸው ቤተ ክርስቲያን ያለነውን ብዙዎቻችንን እግዚአብሔር ይገሥጽናል ብዬ ብዙውን ጊዜ በሕሊናዬ አስባለሁ፡፡ ገንዘብ፤ ይህም ያም የለንም፡፡ ጌታ ደግሞ መልሱ፡- «እሺ የሰጠኋችሁስ እነዚያ ስጦታዎችስ?» ብሎ ይጠይቀናል፡፡ ጥቂት ስለሚመስሉ ምንም አላደረግንባቸውም፡፡ በወንጌል እንደ ተገለጸው በእርግጥም የጌታ ቁጣ ከፍ ያለ ነው፤ ብዙ አደራ ሊሰጠው የሚገባው በጥቂቱ የታመነው ያ ሰው ብቻ እንደ ሆነ ስለ ተናገረ ያላቸውን ያንኑ ይወስድባቸዋል፡፡ አንድ ነጠላ ስጦታ ብቻ ካላችሁና በእርሱም ምንም ካላደረጋችሁበት፤ ትርፍ እንዳያተርፍ አስተጓጉላችኋልና ታማኞች አይደላችሁም፤ ስለሆነም ያላችሁን ያንኑ ይወስድባችኋል፡፡ በክርስቶስ አካል ውስጥ ምንም አይጠቅምም የሚባል አባል የለም፡፡ ምላሽ እንድንሰጥ የምንጠየቅበት እኛ እያንዳንዳችን ኃላፊነት

ተሰጥቶናል።

2. ሌሎቹን አታስፈልጉኝም እስከሚል ድረስ ማንም የአካል ብልቅ በራሱ ብቁ አይደለም፡- «ዓይን እጅጉ፡- አታስፈልገኝም ልትለው አትችልም፤ ወይም ራስ ደግሞ እግሮችን፡- አታስፈልጉኝም ሊላቸው አይችልም» (1ኛ ቆሮንቶስ 12:21)። መላው አካል ጤናማና በሚገባ ሥራውን የሚያከናውን ይሆን ዘንድ፤ በአካል ውስጥ ያሉት የሰውነት ክፍሎችና ብልቶች እንዲያውም በተቃራኒው አንጻር እርስ በርሳቸው የሚደጋገፉ ናቸው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ትክክለኛ ግንኙነት መኖሩ፤ እንዲሁም እያንዳንዱ አባል ተግባሩን እንደሚገባ ማከናወኑ ለመላው አካል ሕይወት፤ ዕድገትና አገልግሎት አስፈላጊ ነው (ኤፌሶን 4:15፤16)። የዓለማዊነት አሻራ ያለባቸው ትዕቢትም ሆነ የውሸት ትሕትና በክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ምንም ድርሻ ሊኖራቸው አይገባም (ሮሜ 12:3)። ሆኖም፤ በአሳዛኝ ሁኔታ የክርስቲያናዊ ኅብረትንና የምስክርነት ሕይወት በማበላሸት ውጤታማ እንዳይሆን የሚያደርጉት ብዙውን ጊዜ እነዚህ ንጢአቶች ናቸው።

3. መንፈሳዊ ስጦታዎች የተሰጡት ለጋራ ጥቅም እንድናውላቸው ነው፡- ስጦታዎች የተሰጡት ለአካሉ መልካምነት አስተዋጽዖ እንዲያደርጉ ስለሆነ፤ በአግባቡ እንዳያድጉና በትክክል ጥቅም ላይ እንዳይውሉ ችላ ማለት አስዚያም ለግላዊ ዓላማዎች እንዲውሉ ማድረግ ንጢአት ነው። ስጦታዎች አለ አግባብ (ለግል ዓላማ) ሥራ ላይ እንዲውሉ ከተደረጉ ከማነጽ ይልቅ የሚከፋፍሉ ይሆናሉ (1ኛ ቆሮንቶስ 1:10-12)።

4. በአባላት መካከል የእርስ በርስ ፍቅር፤ መተሳሰብና መከባበር መኖሩ ለቤተ ክርስቲያን ጤናማነት አስፈላጊ ነው፡- ይህ ጳውሎስ፤ «ከሁሉ የሚበልጥ መንገድ አሳያችኋለሁ» በማለት ያወደሰው አሳብ ሊሆን፤ የዚህ መርሕ አለመኖር ደግሞ ስጦታዎቻችንን፤ ተግባሮቻችንን፤ መስዋዕትነቶቻችንንና አገልግሎቶቻችንን ዋጋ ቢሰጥና ውጤት አልባዎች ያደርጋቸዋል።

«በሰዎችና በመላእክት ልሳን ብናገር ፍቅር ግን ከሌለኝ

እንደሚጮኽ ናስ ወይም እንደሚንሸዋሸዋ ጽናጽል ሆኜ አለሁ። ትንቢትም ቢኖረኝ ምሥጢርንም ሁሉና እውቀትን ሁሉ ባውቅ፤ ተራሮችንም እስካፈልስ ድረስ እምነት ሁሉ ቢኖረኝ ፍቅር ግን ከሌለኝ ከንቱ ነኝ። ድሆችንም ልመግብ ያለኝን ሁሉ ባካፍል፤ ሥጋዬንም ለእሳት መቃጠል አሳልፌ ብሰጥ ፍቅር ግን ከሌለኝ ምንም አይጠቅመኝም» (1ኛ ቆሮንቶስ 13:1-3)።

እነዚህ የመለወጥ ኃይል ያላቸው ቃላት ናቸው። በቆሮንቶስ ሥጋዊ በነበረችው ቤተ ክርስቲያን እመላካክት በልዩ ልሳን መናገር የክብር ምልክት ወይም የመንፈሳዊነት መታወቂያ ተደርጎ ይወሰድ ነበር። ከዚህም በመነሣት ሐዋርያው፡- «በሰዎች ብቻ ሳይሆን በመላእክት ቋንቋ እንኳ በልዩ ልሳን ብናገር ፍቅር ግን ከሌለኝ በኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ችግር ፈጣሪ እሆናለሁ።» ብሏል። ለቆሮንቶስ ሰዎች እነዚህ ቃላት ጠንክር ያሉ ነበሩ፤ ሐዋርያውም እንደዚያ የተናገረው ቆንጦጥ እንዲያደርጋቸው ብሎ ነበር። ከቆሮንቶስ ሰዎች ጋር መቀራረብ ስለሌለን ደስ ይለኛል፤ ብንቀራረብ ኖሮ እነርሱ በእኛ ላይ ተጽዕኖ ያደርጉብን ነበር። ፍቅር ከሌለን ስጦታዎቻችን ሁሉ ዋጋ አይኖራቸውም፤ ምንም አገልግሎት አይሰጡም ነበር። ያለ ፍቅር መስዋዕትነታችን ሁሉ ትርጉም አይኖረውም። ማገልገል ብቻውን በቂ አይደለም። ኢየሱስ የደቀ መዛሙርቱን እግር በማጠብ በግልጽ እንዳሳየው፤ አገልግሎት ከፍቅር የመነጨ እንዲሆን እግዚአብሔር ይፈልጋል። ጌታ ኢየሱስ የደቀ መዛሙርቱን እግር ካጠበ በኋላ እርሱ እኛን እንደ ወደደን እርስ በርሳችን እንድንዋደድ አዲሱን ትእዛዝ በአጽንኦት አስተላልፎልናል።

አገልግሎታችን ይህን በመሰለው ጥራት ያለው ፍቅር የተነሣሣ ሲሆን ነው ተግባራችን በሰዎች ዐይን ዋጋ ቢስ ሆኖ ቢታይ እንኳ በእግዚአብሔር ዓይን ግን ታላቅ ዋጋ የሚኖረው። በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 25 ላይ ከክርስቶስ ምስጋናን የተቀበሉት እነዚያ ሰዎች በፍቅር ተነሣስተው ያደረጉትን ሰላደረጉና ትልቅ ነገር

እንዳላደረጉ ስላልታወቃቸው ለማንም ሰው በጉ ነገር እንዳደረጉት ዘ አላላቸውም። ጌታ፡- «ተርቤ አብልታችሁኛልና፤ ተጠምቼ አጠጥታችሁኛልና፤ እንግዳ ሆኔ ተቀብላችሁኛልና፤ ታርዜ አልብሳችሁኛልና፤ ታምሜ ጠይቃችሁኛልና፤ ታስራ ወደ እኔ መጥታችኋልና» (ማቴዎስ 25:35-36) በሚላቸው ጊዜ እነርሱ እጅግ ይደነቃሉ። እርሱ ግን መልሶ፤ «እውነት እላችኋለሁ፤ ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ወንድሞቼ ለአንዱ እንኳ ስላደረጋችሁት ለእኔ አደረጋችሁት ይላቸዋል» (ማቴዎስ 25:40)። እኛ ላዳነን ለጌታ ካለን ጥልቅ የባለ ውሳኔነት መንፈስ ለክርስቶስ ስንል ብቻ ስለምናገለግል በፍቅር የምናከናውነው አገልግሎት ብዙውን ጊዜ አይታወቅንም። ለአገልግሎታችን የመነሣሻ ምክንያት ሊሆን የሚገባው ይህን መሳዩ ፍቅር ነው። ይህን መሳዩ ፍቅር ከሌለ ስጦታዎቻችን፤ አገልግሎታችንና መሥዋዕትነቶቻችን በእግዚአብሔር ዓይን ፊት ዘላለማዊ ትርጉም አይኖራቸውም።

በመቀባበል ማገልገል

በእኔ አካል ውስጥ አለመቀባበል መኖር የማይገባውን ያህል፤ በክርስቶስ አካል ውስጥም አለመቀባበል ሊኖር አይገባውም። አለመቀባበል ካለ፤ ያ በሽታ ነው። ሆኖም ልዩ መሆን በራሱ የመቀባበል አጦት አይደለም። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ልዩ ልዩ ስጦታዎችና በዚያው በአንዱ የእግዚአብሔር መንፈስ ምሪት የሚከናወኑ ልዩ ልዩ አሠራሮች ስላሉ፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከጊዜ ወደ ጊዜ ልዩ ልዩ አደረጃጀቶችና መዋቅሮች መከሰታቸው የማይቀር ነው። በጥንታዊቷ ቤተ ክርስቲያን የስጦታዎችን ስልታዊ ቅንጅትና ከእነርሱ ጋር የሚመጣጡ ልዩ ችሎታዎችን የሚጠይቁ ሁኔታዎች ገጥመዋት ነበር። በአንድ ወቅት የጎብረቱን የምግብ (የማዕድ) አገልግሎት በጎላፊነት እንዲያካሂዱ በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ ሦስት ሰዎችን ያቀፈ አንድ ግብረ-ኃይል ተሰይሞ ነበር (የሐዋርያት ሥራ 6:1-6)። እንደገና፤ በመንፈስ ቅዱስ ምሪት የመጀመሪያው ተንቀሳቃሽ የወንጌል አገልግሎት ቡድን ለአገልግሎቱ ተሳታፊ ተልኳል (የሐዋርያት ሥራ 13:1-3)።

ሕይወት ምን ጊዜም የሚያንጽ አገልግሎት መስጠት ወደሚገባቸው አዳዲስ የብርታትና የኃይል መግለጫዎች ይሸጋገራል። ሕይወት ባለበት በዚያ ለአገልግሎት የሚያስፈልጉ ብዙ የተለያዩ ችሎታዎች ይከሰታሉ። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ራእይና ማስተዋል ሲያጡ፤ አዲስ መንፈሳዊ ብርታት የመከሰቱ ዕድል ይታፈናል። ለራሳቸው ሥጋት ስለሚሰማቸው ምንም የመቆጣጠር ዕድል አይኖረንም ብለው የሚያስቡትን አዲስ እንቅስቃሴ ለማጨናገፍ እነዚህ መሪዎች ይሞክራሉ። እነርሱ ባልተነቃቁበት አንጻር በተጀመረው ማንኛውም የሕይወት መነቃቃት ላይ ቀዝቃዛ ውኃ የሚቸልሱ ብዙ አብያተ ክርስቲያናት አሉ። አንድ ሰው አንድ እንቅስቃሴ ሲጀምር የሚያደርገውን ጥረት ራስ ራሱን ይመቱበታል፤ ያም ሰው ብዙዎች ሌሎች አባላት እንደሚያደርጉት ሁኔታዎችን ወደ ማመቻመቻ ያፈገፍጋል።

የራሳቸውን ቤተ ክርስቲያን በመተው በሌላ ቦታ ጎብረት እስከ መፈለግ ድረስ ተስፋ የሚቆርጡት ብዙውን ጊዜ ለመንፈሳዊ ነገር ሕያው መሆን የጀመሩና መንፈሳዊ ብርታትም በውስጣቸው የሚፍለቀለቅባቸው ወጣቶች ናቸው። እውነተኛ ሕይወት ምንጊዜም ራሱን በአዳዲስ እንቅስቃሴዎች ይገልጻል። አዳዲስ እንቅስቃሴዎች የማይታዩት አልቤርጉ እንደ ተኛ ሰው ሁሉም በየጉድጓዳቸው በፀጥታና በሰላም አርፈው በሚገኙበት በመቃብር ስፍራ ነው። ቤተ ክርስቲያኖቻችን እንደ መቃብር ስፍራ እንዲሆኑ ማድረግ የለብንም። የአመራር አገልግሎት ዓላማ አባላቱ የሚያደርጉት እንቅስቃሴ አካሉን በሚያንጽ ሁኔታ መራመድ የሚችልበትን መንገድ ማስያዝ ነው። ቤተ ክርስቲያን ተጠቃሚ ትሆን ዘንድ እነዚህ አዳዲስ እንቅስቃሴዎች እንዲገለጹ ማደፋፈር ይገባናል።

ይሁን እንጂ፤ አንዳንድ ጊዜ ችግሩ በአመራሩ መካከል የራእይ መታጣት ሳይሆን፤ ለአንዳንድ የተለዩ አገልግሎቶች በእግዚአብሔር እንደ ተጠሩ በሚሰማቸው አባላት ዘንድ የሚታየው ትዕግሥት ማጣትና ሥርዓት ያለመጠበቅ ጉዳይ ነው። በአካሉ ውስጥ ያለው አንድነትና የጋራ ዓላማችን መጠበቅ፤ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ብቻ ሳይሆን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎችንም ማሳደግና ተግባር ላይ ማዋልን ይጠይቃል (ኤፌሶን 4:2፤ 3፤ ቄላስዮስ 3:12-15)።

ትዕግሥት ከመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች አንዱ እንደ ሆነ ወጣቶች ሊማሩ ይገባቸዋል። ትዕግሥት ማለትም ያለ አገባብ ከሚገነታትሉን ሰዎች ጋር አብረን ጸንተን መቆየት መቻላችን ነው። ይህም ወጣቶችን ለማስተማር እጅግ የሚከብድ ትምህርት ነው። ምንም እንኳን በውስጣችን እየተፍለቀለቀ ያለውን ሕይወት ከበላይ ያለ አንድ ሰው ሊያፍነው ቢሞክርም፣ ወጣቶች ጊዜ ወስደው ሊጸልዩና ጌታም መራራ እንዳይሆኑ እንዲረዳቸው መጠየቅ ይገባቸዋል። እነርሱ ከመንፈስ ቅዱስ ነው ብለው ያመነበትን ሊያፍንባቸው የሚሞክረው ሰው መሠረት ያደረገው ምን እንደ ሆነ መረዳት ይችላሉ። ዘንድ ጸጋውን እንዲሰጣቸው ጌታን መጠየቅ ይገባቸዋል። የጸሎት መልሳቸውን እየጠበቁ ሳሉ መንፈስ ቅዱስ በእነርሱ ውስጥ ትዕግሥትን እንዲያሳድግ ለእነርሱ ለራሳቸውም ጭምር እንጂ ጌታ ጥረታቸውን የሚያፍንባቸውን ሰው በአንድ ዓይነት መንገድ እንዲገናኘው ብቻ ሊጸልዩ አይገባም።

እኛ ብዙውን ጊዜ ነገሮችን በአንድ ጊዜ መለወጥ እንፈልጋለን፤ ሆኖም በአካሉ ውስጥ ሌሎችም የእኛን ነጥብ እንዲመለከቱና በጸሎትና በመንፈስ ቅዱስ መረዳት ለውጥ መጀመር ይችላሉ። ዘንድ ትዕግሥት ሊኖረን ይገባል። ማንም ሰው በግድ (በጋይል) ለውጥን ሊያመጣ አይችልም። የሚጸናው ለውጥ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት የሚከናወነው ለውጥ ነው። መንፈስ ቅዱስ ለእኛ በጣም ገር ነው። በእርግጥ ልናደርገው ብሚገባን ነገር ላይ ይወቅሰናል፤ በእርሱ ብርታት ላይ እንድንደገፍ ይመክረናል፤ ከዚያም ቀስ በቀስ ለውጥን ያመጣል። የመንፈስ ቅዱስ ትኩረት በእኛ ውስጥ የመንፈስ ቅዱስን ፍሬ ማፍራት ነው፤ ይሄ ደግሞ በአንድ ማግስት አይከናወንም። የኋላ ኋላ ፍሬው ይታይ ዘንድ በቅድሚያ ማረስ፤ መዝራትና ውኃ ማጣጣትን ይጠይቃል። መንፈስ ቅዱስ በሚሠራበት ጊዜ ትዕግሥት ማስፈለጉ የማይቀር ነው።

አስፈላጊ የሆነ ለውጥ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንድታመጣ መንፈስ ቅዱስ እየመራህ እንደ ሆነ ከተሰማህ፤ እንግዲያውስ በመጀመሪያ እንድታደርግ የሚጠበቅብህ መጻለይ ነው። በምትጸልይበት ወቅት ያንን ለውጥ ልታመጣ የተመረጥከው አንተ መሆንህን ወይም አለመሆንህን መንፈስ ቅዱስ ያረጋግጥልሃል።

አንድ የተለየ ችግር እንዳለ አመለከተህ ማለት ያንን ችግር የምታስወግደው አንተ ነህ ማለት አይደለም። አንተ ጸሎትህን ቀጥል፤ መንፈስ ቅዱስ ደግሞ አንተን ለዚህ ጉዳይ ከመረጠህ ለውጡን ለማምጣት የሚያስፈልገህን ጸጋና ብርታት ይሰጥሃል። ያንን ለውጥ በተመለከተ ደረጃ በደረጃ ማድረግ የሚገባህን እርሱ ይመራሃል፤ ከዚያም ተገቢውን ነገር የምታደርግ ትሆናለህ።

አንዳንድ ጊዜ በምትጸልይበት ወቅት ባለሀብት ኅብረት ውስጥ ለውጡን ከግብ ለማድረስ አስፈላጊ የሆኑት ስጦታዎች ያሉትን አንድ ሌላ ሰው መንፈስ ቅዱስ ያመለክታል። ይህ ከሆነ ለዚያ ሰው መጻለይ፤ ከእርሱ ጋር ሄዶ ስነጋገርና ለእርሱ ራሕይህን ማካፈል የአንተ ገላፊነት ይሆናል። ምናልባት ያንን ሰው መንፈስ ቅዱስ በዚያ አቅጣጫ እየመራው ሊሆን ስለሚችል፤ የአንተ ወደ እርሱ መሄድ እየተጓዘበት ያለው አቅጣጫ ትክክለኛ ለመሆኑ ማረጋገጫ ሊሆን ይችላል። ጌታ ለሁለታችሁም የሰጣችሁን ራሕይ እንዲታዘዝ አደፋፍረው። አብራችሁ ስትጸልዩና ሌሎችም ከእናንተ ጋር ለመተባበር ሲቀርቡ፤ በጉዳዩ ሽክም የሚሰማቸው ሲጨመሩና ኅብረቱ ሲሰፋ፤ ጌታም ከጊዜ ወደ ጊዜ የሰዎችን ልብ እያንቀሳቀሰ ነገሮች መለወጥ ሲጀምሩ ትመለከታለህ። ችግሩ እንዳለ እንድንገነዘብ ያደረገን ጌታ ለችግሩ መወገድ ምን ማድረግ እንዳለብን እስኪያሳየን ድረስ በእርሱ ላይ መደገፍ ይኖርብናል። ይሄ ደግሞ ብዙውን ጊዜ ትዕግሥትን ይጠይቃል። ትዕግሥት የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ሊሆን፤ የሚያድገውም ሊያጠፋው በሚቃጣው በዚያ ሁኔታ ውስጥ ነው።

የአመራር ስጦታ የሌሎች ሰዎችን ስጦታ ማወቅንና ስጦታዎቻቸውን እንዲያሳድጉ መርዳትን፤ ይህም ይሆን ዘንድ ሁኔታዎችን ማመቻቸትን ያካትታል። ለመስበክ ጉጉት ያላቸው ወጣቶች የመስበክ ስጦታ ይኖራቸው ይሆናል፤ ሆኖም ይሄ ስጦታ ማደግ የሚያስፈልገው ስጦታ ነው። የመስበክ ስጦታ አለህ ማለት ወዲያውኑ ራስህን ከመስበኪያው መድረክ ላይ ማግኘት አለብህ ማለት አይደለም። የሰብካት ስጦታ ያለው ሰው ብዙውን ጊዜ በአሰባክ ጥበብ ይማረካል። ያንንም ማድረግ እንዳለበት ይሰማል። ይህ የመማረክ ሁኔታ ስጦታው እንደሚገባ አድጉ

የአግዚአብሔር ሕዝብ ጉባዔ ባለበት ስፍራ ላይ መዋል አለበት ማለት አይደለም። የትዕግሥት ፍሬ አስፈላጊ የሚሆነው በዚህ አጋጣሚ ነው። ወጣት ክርስቲያኖች የሰብክት ፍላጎት እንዳላቸው የተገነዘበ እውነተኛ አገልጋይ መሪ ምስክርነታቸውን እንዲያካፍሉ ወይም ለአነስተኛ ቡድኖች እንዲናገሩ በማድረግ ቀስ በቀስ ስጦታቸውን ማሳደግ የሚችሉበትን መንገድ ይፈልጋል። በዚህ ዓይነት መንገድ የቤተ ክርስቲያኒቱ መጋቢና ሌሎችም የጉባዔው አባላት ማን በእርግጥ የመስበክ ስጦታ እንዳለው ይመለከታሉ።

ስጦታ ያላቸው ሊሠለጥኑ የሚችሉበትን ምቹ መንገድ መፈለግ የአማኞች ጥበብ ታላላቅ ነው። ስጦታው እያደገ መሄድ ሲጀምር አገልጋይ መሪ ወጣቶቹን በተቻለ መጠን በዚያ ስጦታ አዘውትረው ከሚያገለግሉ አገልጋዮች ጋር በማጣመር መስበክ የሚችሉበትን ሁኔታ ያመቻቻል። እንደሚገባ ስላልበሰሉ፣ ሰዎችን በስጦታዎቻቸው እንዳያገለግሉ ተስፋ አናስቆርጣቸውም። ከዚያ ይልቅ ስጦታዎቻቸው ሊገመገምና ሊያድግ የሚችልበትን ሁኔታ እናዘጋጃለን። ስጦታ በመለማመድ መቀጠል ሂደት እንጂ በአንድ ማግሥት የሚከናወን ነገር አይደለም። መሪዎች ወጣት ክርስቲያኖችን ተስፋ እንዳያስቆርጡ ከዚያም የተነሣ መንፈስ ቅዱስን እንዳያሳዝኑ መጠንቀቅ ይገባቸዋል። ከትዕግሥታዊ ጥንቃቄ ይልቅ ጥድፊያ ጉልቶ በሚታይበት ሁኔታ ሰይጣን ትዕቢትን ይዞ ብቅ ይልና ያን ሰው ለውድቀት ይዳርገዋል። ስጦታው በእምቡጡ ይቀጭና እንደሚገባ ከማደጉና ተግባር ላይ ከመዋሉ በፊት ይበላሻል። ወጣት ክርስቲያኖች ትዕግሥት የሚያስፈልጋቸው ከዚህ የተነሣ ነው። መንፈስ ቅዱስ ራሱ እንዲታገሡ ሊጠይቃቸው ይችላል፤ ምክንያቱም ዕድገት የሚመጣው በዚያ መንገድ ነው።

በአካል ውስጥ ሊኖር የሚገባውን ጤናማ መያያዝ ጠብቀን ማቆየት እንችል ዘንድ በእርግጥም የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች በሙሉ ያስፈልጉናል። የሌሎች ሰዎችን ማንነት የማወቅና የማክበር ችሎታ የሆነው ትሕትና (ኤፌሶን 4:2፤ 3፤ ቄላሲዮን 3:12-15) ያስፈልገናል። የእርስ በርስ መቻቻል የሆነው ጽናት ያስፈልገናል። «ራሱን የሚገዛ ለሌሎች ግን አገልጋይ የሆነ» በማለት ጆን ስቶት የገለጹት የብርቱ እኔነት መግለጫ የሆነው ጭምትነት

ያስፈልገናል።

አንዳንድ ጊዜ ጭምትነት የደካማነት ምልክት እንደ ሆነ እናስባለን። ጭምት ሊሆን የሚችለው ብርቱ የሆነው ሰው ነው። ሩዋንዳ በነበርኩበት ወቅት ስለ ተራራ ገመሬ ዝንጀሮዎች የሚያሳይ አንድ የቪዲዮ ፊልም ተመለከትኩ። ትልቁ ኮርማ ገመሬ ዝንጀሮ መጣ። ምንም ጉዳት ማድረስ ባይችልም ትንሹ ዝም ብሎ ይወራጫል፤ ትልቁ ግን የትንሹን ደረት እየመታ ይንጉማለላል። ቢሆንም ታዲያ ትልቁ ገመሬ ዝንጀሮ እጁን በትንሹ ላይ የሚያሳርፈው በጣም ረጋ ብሎ ነው። ትልቁ ዝንጀሮ እጅግ ብርቱ ነበር፤ ሆኖም ራሱን ደግሞ ስለሚገዛ ከትንሹ ዝንጀሮ ጋር ሲጫወት ኃይሉን ተቆጣጥሮ ያስፈራራው ነበር። ጌታ ኢየሱስ የአግዚአብሔር ልጅ ሆኖ ሳለ ከኃጢአተኛ ሰዎች ጋር በጭምትነት ግንኙነት እያደረገ በምድር በዕርጋታ ለመኖር መጣ። ኢየሱስም ከእርሱ መማር እንደሚገባን ነግሮናል።

አንደ ክርስቶስ አካል ብልቶች አንዳችን ሌላኛችንን የምናገለግል ከሆነ፤ በመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች የታጠቅን፤ በመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎችም በአንድነት የተያያዘን ልንሆን ይገባል። በአካል ውስጥ ሊካሄድ ለሚገባው አገልግሎትም ሆነ በውጭ ላለው ዓለም ለምንሰጠው ምስክርነት ስጦታዎችን መለማመድ ቁርጥ ውሳኔ ማድረግን ይጠይቃል፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎችን ለማዳበር አስፈላጊውን ትጋት ሁሉ እንድናሳይ ጴጥሮስ ያሳሰበንም ለዚህ ነው (2ኛ ጴጥሮስ 1:5፤ በተጨማሪ ኤፌሶን 4:3ን ይመልከቱ።)

እንደሚባለው ፍቅር መከዳ ባለው መቀመጫ ላይ አያድግም። ባለሀብት ስፍራ ተቀምጦ ጌታ ፍቅርን እንዲሰጥህ ዝንተ ዓለም ብትጸልይም መሥዋዕትነትን የሚጠይቅ ፍቅር የቀራጽጥን ፍቅር የመሰለ የምትለማመድበት ሁኔታ ውስጥ እስካልገባህ ምንም ፍቅር አይኖርህም። አግባብ አይደለም ብለህ የምታስባቸው የሚገዳደሩ ጥያቄዎች ሊቀርቡልህ ይችላሉ፤ ሆኖም ለጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ብለህ በዚያ ሁኔታ ውስጥ ፍቅርን መለማመድ ይኖርብሃል። ፍቅር የሚያድገው በዚያ መንገድ ነው። ትዕግሥትን ለማግኘት የተቻለህን ያህል መጸለይ ትችላለህ፤ ሆኖም ትዕግሥትን ማግኘት በሚገባህ

ሁኔታ ውስጥ እስካልተገኘ ትዕግሥትን አታገኝም። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በውስጥህ እንዲያድግ ማድረግ የሚያስችልህ ይህ ከእግዚአብሔር የተሰጠህ ዕድል ነው። ፈታኝ ሁኔታ ውስጥ ገብተህ ወይም የሚፈታትን ሰው አጋጥሞህ ሌላ ምንም መንገድ ማግኘት አቅቶህ፤ «ጌታ ሆይ፤ ትዕግሥት ስጠኝ» እያልክ መጸለይ ስትቀጥልና ትዕግሥትን ስትቀበል፤ በዚያ መንገድ ነው ይህንን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ጌታ በውስጥህ የሚያሳድገው። እንደ እውነቱ፤ ማስወገድ የምንፈልገው ያ ሁኔታ ነው ለመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በውስጣችን ማደግ ምቹ ዕድል የሚፈጥረው።

የብረት አጥር ከሚባለው ክልል ከመጡ የመጋቢያን ቡድን ጋር በአንድነት በአንድ የምሥራቅ አውሮፓ አገር የነበርኩበትን አንድ ወቅት በፍጹም አልረሳም። ከመለያየታችን ቀደም ብሎ በቡድን አራት ሰዎች ሆነን እንዲህ ስንል ጠየቅናቸው፡- «ባለን አንጻራዊ ነጻነት በዚህ ታላቅ ስደት ውስጥ ላላችሁት ስለ ምን ጉዳይ እንድንጸልይላችሁ ትፈልጋላችሁ?» እነርሱም ተራ በተራ፤ «ስደቱ እንዲያቆም አትጸልዩልን፤ ነገር ግን ተጽዕኖ ቢኖርም እንኳ ለኢየሱስ ክርስቶስ በመመስከር ታማኞች አድርጎ ጌታ እንዲያቆመን ጸልዩልን» አሉን። ከፍተኛ ነጻነት ባሉባቸው አገሮች የምንኖር በአስቸጋሪ ሁኔታዎች ውስጥ ለክርስቶስ ሲሉ መከራ የተቀበሉትን የእነዚህን ሰዎች ገጽታዎች ተመለከትን - እኛ የቀናንበት ክርስቶስን የሚመስል ገጽታ ነበር። ለዚያ ክርስቶስን የመሰለ ገጽታ መሠረቱ ያንን ተጽዕኖ ለመቋቋም ከእግዚአብሔር የተሰጣቸው ጸጋ ነበር። ፈታኝ የሆኑ ሁኔታዎቻችን መወገድ አለባቸው ብለን ልንጸልይ አይገባንም። ከዚያ ይልቅ በእነዚያ ሁኔታዎች ውስጥ እንድንቆይ የእርሱ ፈቃድ እስከሆነ ጌታ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎችን በእኛ ውስጥ እንዲያሳድግ ልንጸልይ ይገባናል።

በሁለት ዓለማት መካከል

በምድር እስካለን ድረስ ይህን በመሰለው ውጥረት ውስጥ ልንቆይ ግድ ነው። ክርስቲያን ውጥረቶች በሞሉበት የወደቀች

ዓለም ውስጥ ይኖራል። ይሁን እንጂ፤ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የተሞላንና በውስጣችንም መንፈስ ቅዱስ የቅድስናን ጥማት ያሳደረብን አዲስ ፍጥረቶች ነን። በዚህች በወደቀችው ዓለም የእኛ ሕይወት ልዩ መታወቂያ ሰማያዊ እሴታችን ነው። በእንደዚህ ዓይነቱ ዐውድ ውስጥ የሚኖር ማንም ቢሆን በከፍተኛ ውጥረት ውስጥ መቆየቱና በተለያዩ አቅጣጫዎች መጉተቱ የማይቀር ነው። የሥጋ ፍላጎትና ዓለም በአንድ አቅጣጫ፤ የመንፈስ ቅዱስ መሻት ደግሞ በሌላ አቅጣጫ እንደሚሰቡን ሐዋርያው ጳውሎስ በገላትያ ምዕራፍ 5 ላይ ተናግሯል።

በዚህች ዓለም እስካለን ድረስ አምባጓዳ አለ። ሆኖም፤ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ላይ ስንደገፍና ከእርሱ ጋር መጓዝ ስንቀጥል፤ የተለየ ዓይነት አናጋር መኖር፤ እንዲሁም እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ ለላከናወነው የመሰጠጥ ኃይል በከፍተኛ ብርታት መመስከር እንጀምራለን። የእርሱን መንግሥት መሻት ብቻ ሳይሆን ጽድቅ በሌለበት ዓለም ለእግዚአብሔር የጽድቅ መንግሥት አጽንተን መታገል እንችላለን። አንዳችን ሌላኛችንን እንዳናገለግልና ለኢየሱስ ክርስቶስ ምስክሮች በመሆን የአለማመንን ድንበር ለማስወገድ እግዚአብሔር በዚህ አስቀምጦናል። አገልግሎታዊ አመራራችን በዚህ ዓውድ ውስጥ ሊከናወን ይገባል። እንድናገለግል የተጠራንበትን ዐውድ ባሕርይ ወደ ማወቅ መድረሳችን በአእምሮአችን እየታደስን የመሄዳችን አንዱ ክፍል ነው። እንደዚህ ልናስወግደው በማንችለው የውጥረት ሁኔታ ውስጥ እንድንኖርና እንድናገለግል ለምን እንደ ተጠራን ልናውቅ ይገባናል። ጌታ ተመልሶ እስካልመጣና የፍጻሜው ዘመን እስካልተጠቃለለ ይሄ ውጥረት ይሰማናል። ይህን መሳይ ፈተናዎችን በምንጋፈጥበት ወቅት እንግዳ ነገር እንደ ደረሰብን እንዳናስብ ጴጥሮስ ነግሮናል። ፍጥረት በሙሉ ለከንቱነትና ለጥፋት ተዳርጓል። ዛሬ የምንችለውን ያህል በጉ ነገር ማድረግ እንችላለን፤ ሆኖም ክርስቶስ እስካልመጣ የእግዚአብሔርን መንግሥት ልናመጣ አንችልም። ጌታ እስከሚመለስ ድረስ ልንኖርበትና ልናገለግልበት ያለው ዓውድ ይሄው ነው። በተስፋ እንኖራለን፤ ምክንያቱም ሊመጣ ያለው ይመጣል፤ አይዘገይምም። በዚያን ጊዜ ሕመም፤ ሞት፤ ረሃብና

ጥማት የለም። አሮጌው ነገር ጨርሶ ያልፋል፤ ሁሉም ነገር አዲስ ይሆናል። የተባረከው ተስፋችን ይሄ ነው።

የዚህ አውነት ግንዛቤ ከውጪ ወደ አብያተ ክርስቲያኖቻችን እየመጡ ካሉት ትምህርቶች ሁሉ ጋር ይያዛል። አንድ ነገር እርግጥ ነው፤ ክርስቲያን በመሆኑ በዚህች ዓለም በፍጹም ጤንነት፤ በፍጹም ድሎትና በተሟላ ሀብት የሚኖር ማንም የለም። ከወዲህ ማዶ ባለው የመንግሥተ ሰማያት ክፍል ጤንነት፤ ብልጽግናና ጸሎት ለክርስቲያን የተተዉለት አስተምህሮዎች አይደሉም። የእግዚአብሔር ቃል እንደሚያስተምረው ብልጽግና የሚመጣው ኢየሱስ ክርስቶስ እስከነ መላቱ መንግሥቱን ሲመሠርት፤ በኃጢአት ምክንያት የመጣው መርገም ሁሉ ተጠራርጉ ሲወገድና እኛም ሊገለጽ ወዳለው የአዲሱ ዓለም ግርማ በምንገባበት ወቅት ነው። እስከዚያ ድረስ በእግዚአብሔር ዓላማና ዕቅድ ውስጥ በዚህ ዓለም ልንቀበለው ያለውን መከራ ሁሉ እኔና እናንተ የምንሸከም እንሆናለን። ይህም በመሆኑ፤ በምንኖረው ኑሮና በምንሰጠው አገልግሎት የሚያላግጥብንንና ከንቱ እንደ ሆንን የሚያስመስል ተስፋ የሚሰጠንን ማንኛውንም የስሕተት አስተምህሮ አናዳምጥም።

እንግዲህ ልናገለግል የተጠራንበት ዓውድ ይሄ ነው። በዚህች በወደቀችው ዓለም ውስጥ ሆነን ሊመጣ ያለውን ዓለም መሻት ማገልገል። ይህንንም ስናደርግ እያለፍንበት ባለው መከራ ለምን እንደምናልፍ እንረዳለን። ዓላማው ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር ክብር እንደ ሆነና ልንጋፈጠው ላለነው ማንኛውም ፈተና የሚመጥን በቂ ብርታትም እንደ ተሰጠን እናውቃለን። በዚህ በአሮጌውና በወደቀው ዓለም እየኖርን ሳለ ሊገለጽ ባለው በሚመጣው ዓለም፤ በአዲሱ ዘመን ብርታት እንድንኖርና እንድናገለግል ያስችለን ዘንድ እግዚአብሔር የመንፈስ ቅዱስን ኃይል፤ ስጦታዎችንና ክህሎቶችን አጎናጽፎናል። የእግዚአብሔር ቃል በእኛ ላይ በሚሆነው ሁሉ ላይ ብርሃን የሚፈነጥቅ የንጽረተ-ዓለም ዳራ ያቀርብልናል። በዕድሜያቸው አዛውንት ከሆኑት ይልቅ እኛ በእግዚአብሔር ቃል በርካታ ጥበብ አለን። ከሚያስተምረን ከመንፈስ ቅዱስ የተነሣ ሊያስተምሩን ከሚወዱ ሁሉ በላይ ጠቢባን ነን።

በምድር መጸተኞች ሆነን ሰማያዊውን ጸጋ አዘውትረን እየተጠቀምንበት ሳለ፤ በሕይወታችንም ሆነ በሞታችን፤ በማንኛውም መንገድ ኢየሱስ ክርስቶስ በእኛ ይክበር። ባለንበት በማንኛውም ሁኔታ ታማኞች እንድንሆን እንጸልይ፤ በአፍሪካ ለምንገኝ አገልጋይ- መሪዎች ያለብን ተግዳሮት ይሄ ነውና።

የአገልጋይ - አመራር ዓይነቶች

በአብያተ ክርስቲያኖቻችን በዚህ ዘመን በተለይ በሚያስፈልጉን አራት የአገልጋይ- አመራር ዓይነቶች ላይ አጠር ያለ መግለጫ መስጠት እፈልጋለሁ። ባጋጠሙን ዕድሎች ለመጠቀምና ጌታም በእኛ ላይ የጣለውን ኃላፊነት ለመወጣት ከፈለግን፤ እንግዲያውስ ከዚህ ቀጥሎ የተገለጹትን ባሕርያት የተላበሱ አገልጋይ- መሪዎች ያስፈልጉናል።

ራእይ ያላቸው መሪዎች

በዓዊት ዙሪያ ከነበሩት አንዳንድ ሰዎች መካከል የይሳኮር ልጆች ነበሩ። በቃሉ እንደ ተነገረን፤ እነዚህ ሰዎች የሚኖሩበትን ዘመን የተረዱና ወቅቱንም በትክክል የሚተረጉሙ፤ ከዚህም የተነሣ እስራኤላውያን ብልህና ተገቢ እርምጃ እንዲወስዱ ምሪት የሚሰጡ ነበሩ (1ኛ ዜና መዋዕል 12:32)። የይሳኮር ልጆች የራእይ ሰዎች ነበሩ። እነዚህ ሰዎች በዘመናቸው የነበረውን የወቅቱን ምልክቶች ማንበብ የሚችሉ ከመሆናቸው የተነሣ፤ እግዚአብሔር በሰጣቸው ዕድሎችና አጋጣሚዎች መሠረት ሕዝቡ ምላሽ እንዲሰጡ የመምከር ችሉታ ያላቸው ነበሩ።

ጌታ ለሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት ባስተላለፋቸው መልእክቶች (ራእይ 2 እና 3)፤ «መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ» እያለ ደጋግሞ ይናገር ነበር። ጆሮ ያላቸው ሰዎች የእግዚአብሔርን ዓላማዎችና ዕቅዶች ከሚማሩበትና የተማሩትንም ለሌሎች ክርስቲያኖች ማካፈል በሚችሉበት በልዑል ጉባዔ መቆም ይችላሉ። ይህንን መሳይ መሪዎች፡- «መንፈስ ቅዱስ የሚለው እንደዚህ ነው፤ ጌታ መንቀሳቀስ የሚወደው በዚህ አቅጣጫ ነው። ፈለጉን ተከትለን ለመራመድ ዝግጁዎች ነን?» ማለት የሚችሉ ናቸው። ከእግዚአብሔር ጋር ቅርበት ያላቸው፤ ለወገኖቻቸውም

የእግዚአብሔርን አሳብ በማካፈል ለአገልግሎት የሚያነሣሁ ሰዎች ያስፈልጉናል። በእያንዳንዱ ትውልድ ጥቂት እነዚህን የመሰሉ ሰዎች ያስፈልጋሉ። ጆሮዎቹን አቅንቶ ለማዳመጥ ዝግጁ የሆነ አንድ ሰው ለሕዝቡ የእግዚአብሔር መልእክትና በረከት ማስተላለፊያ ሊሆን ይችላል።

እ.ኤ.አ በ1960ዎቹና በ1970ዎቹ መጀመሪያ በመላው ዓለም የወንጌል መልእክተኝነትንና የወንጌል አገልግሎትን በተመለከተ በጣም ተጸራሪ የሆነ አመለካከት ነበረ። የወንጌል መልእክተኝነት ዘመን አልፏል ተብለን ፊት ለፊት የተነጋገርንበት ዘመን ነበር። ወንጌል በዓለም ተዳርሶ አብቅቷል። በዓለም ውስጥ በሚገኝ በእያንዳንዱ አገር ቤተ ክርስቲያን ተመሥርታለች የሚሉ ሰዎች ነበሩ። እርማችንን እናውጣ የሚል አጣጣሪ ጥሪ የሚደረግበት ዘመን ነበር። የወንጌል መልእክተኞችም ወደየአገራቸው እንዲመለሱ ይነገራቸው ነበር።

መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን የሚሰማ ጆሮ ያለው አንድ ሰው ያንን ሁኔታ ቀየረው። ቢሊ ግርሃም የመንፈስ ቅዱስ አሳብ ምን እንደ ሆነ በዚያን ወቅት ተገንዝበው ነበር። ከዓለም ዙሪያ ወንድና ሴት ክርስቲያኖችን አሰባሰቡ። ለእነዚህ ሰዎች ጌታ የሰጣቸውን ራእይ በማካፈል አያሌ የቀይታ ጊዜዎችን አሳልፈዋል። ሰዎቹም ራእዩን ስለ ተገነዘቡ በዓለም ዙሪያ ያሉትን አብያተ ክርስቲያናት በወንጌል መልእክተኞች ኮንፈረንሶች ላይ እንዲገኙ ጥሪ ማስተላለፍ ጀመሩ። በአሜሪካ ዊተን፤ ኢሊኖይስ የመከፈቻ ስብሰባ ከተደረገ በኋላ፤ እ.ኤ.አ በ1966 በጀርመን፤ በርሊን ከተማ በእስያ፤ በላቲን አሜሪካና በአፍሪካ በተደረጉ ሌሎች ኮንፈረንሶች ቀጠለ። ከዚያ በኋላ በስዊዘርላንድ፤ ሉዛን እ.ኤ.አ. በ1974 ዓለምን በወንጌል የመድረስ ዓለም አቀፍ ጉባዔ ተካሄደ።

ከዚያ ጉባዔ ቀደም ብሎ ጎላ ብሎ በወጣው የወንጌል ተልዕኮ ግምገማ ተሳስተን እንደ ነበረ የተደረጉ ጥናቶች አመልክተዋል። ቀደም ሲል የተደረገው ግምገማ የተሳሳተ ነበር። ምክንያቱም የወንጌል ተልዕኮ ተግባር የተመዘነው ወንጌል ከደረሰባቸው አገሮች አንጻር ማለትም ከመልክዓ ምድራዊ አንጻር በመሆኑ ነበር።

ሆኖም፤ የታላቁ ተልዕኮ መመሪያ የሚለው ወደ ግዛቶች (ክልሎች) ሳይሆን፤ ወደ ሕዝቦች እንድንሄድና ወንጌልን እንድንሰበክ ነው። የወንጌል ተልዕኮው ተግባር ሊታሰብ የሚገባው የየራሳቸው ባህልና ማንነት ካላቸው ብሔረሰቦች አንጻር ነበር። በዓለም ውስጥ ባሉት እነዚህ ብሔረሰቦች ሁሉ ወንጌል በእርግጥ ዘልቋል? ብለን ራሳችንን መጠየቅ ይገባናል። በየራሳቸው ክልላዊ የባህል ይዘት የወንጌሉን መልእክት እድምጠው ተረድተውት ይሆን? ከዚህ ዕይታ አንጻር የወንጌል ተልዕኮው ተግባር ሲገመገም፤ አብዛኞቹ ብሔረሰቦች ወንጌል እንዳልተሰበከላቸው ግልጽ ነበር። ሕዝቡ ቤተ ክርስቲያን ባላቸበት ምድር፤ እንዲያውም የቤተ ክርስቲያን ደወል ማዳመጥ በሚችሉበት ርቀት ሊገኙ ይችላሉ፤ ሆኖም የወንጌሉ መልእክት ክልላዊ የባህል ይዘታቸውን የዘለቀ ባለመሆኑ ወንጌል ለእነርሱ ምንም ማለት አይደለም።

ግልጽ የሆነው የዚህ ጥናት ጥረት ውጤት ስለ ወንጌል ተልዕኮ ተግባር የነበረውን መረዳት ፍጹም ቀየረው። ዛሬ በትክክል ማሰብ የሚችል ማንም ክርስቲያን ሥራው ስለ ተጠናቀቀ የወንጌል መልእክተኞች ወደየአገራቸው እንዲመለሱ ጥሪ አያስተላልፍም። ከዚያ ይልቅ አሁን ሊደረግ የሚገባው ጥሪ እርስ በርሳችን እንድንያያዝና ወንጌልን ላልሰሙት ወንጌልን ማዳረስ ነው። የኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ተልዕኮ በግልጽ እስካሁን ገና አልተከናወነም። እንደሚገባ እንኳን ገና አልጀመርነውም። በራሳችን ዘመን የተከሰተው ይህ መሠረታዊ የለውጥ ሂደት የወንጌል ተልዕኮ ተሐድሶና መጠናከርን ያስከተለ ሲሆን፤ እውን ሊሆን የቻለውም እግዚአብሔርን ባዳመጡና ሌሎችም ሰዎች ለተልዕኮው እንዲታዘዙ ባደረጉ የራእይ ሰዎች አማካይነት ነው። በዛሬው ዘመን በአፍሪካ ባላቸው ቤተ ክርስቲያን እንድናከናውነው የተሰጠን ይህንን የተለየ ተግባር በመጋፈጥ ላይ እያለን እንደዚህ ዓይነቶቹ ሰዎች በአስቸኳይ ያስፈልጉናል።

ትብብርን የሚያደፋፍሩ

ራእይ ካላቸው ሰዎች ጉን ለጉን ኢየሱስ ክርስቶስ ያዘዘውን

ሥራ እንዲያከናውኑ በመንፈሳዊ መንገድ ሌሎች ወገኖችን የሚያደፋፍሩ ሰዎች ያስፈልጉናል። በወንጌል አማኞች እንዲሁም የጌታ ኢየሱስን ስም በእውነት በሚጠሩ ሌሎች ክርስቲያኖች ሁሉ መካከል በዚህ ዘመን የመተማመን ድልድይ መገንባት የእኛ ኃላፊነት ነው። መተባበር በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ያለን አንድነት ተግባራዊ መግለጫ ነው። ይህንን አንድነት የምንገልጸው ቀደም ሲል የነበሩንን የቤተ እምነት ስሞች በመተውና በአንድ ተመሳሳይ የቤተ እምነት ስም በመጠራት አይደለም። ጉዳዩ የውህደት ሳይሆን የትብብር ጥያቄ ነው። የአብያተ ክርስቲያናትን ሁሉ ስሞች ወደ አንድ የቤተ ክርስቲያን ስም ብንለውጥ እንኳ ዓለም አትታለልም። በዓለም ያሉ ሰዎች በመካከላችን ትብብር መኖሩን ማረጋገጥ ይፈልጋሉ። አንተም በራስህ እኔም በራሴ ቤተ እምነት ልንቆይ እንችላለን፤ በመካከላችን ግን ትብብር ይኑር። በዚህ ዓይነት መንገድ በቤተ እምነቶች መካከል ያለው ልዩነት ትርጉም አይኖረውም፤ ዓለምም ምን እያደረገን እንደ ሆነ ታስተውላለች። ጌታ የሰጠንን አንድነት ተግባራዊ በሆነ መንገድ የምንገልጸው በዚህ ሁኔታ ነው።

ታላቅ የእግዚአብሔር ሰው ስለነበረውና ወንጌልን በፍጹም ለብቻው ስላልሰበከው ስለ ሐዋርያው ጳውሎስ አስባለሁ። ለምሳሌ፤ በሮሜ መልእክት ምዕራፍ 15 በስፓኝ ለሚኖሩት የኢየሱስ ክርስቶስን የምሥራች ቃል ስለ ማካፈል ስላለው ራእይ በሮም ለነበረችው ቤተ ክርስቲያን ገልጸላታል። እርሱ ላልመሠረታት ለዚህች ቤተ ክርስቲያን ሲጽፍ እንዲህ ብሎ ነበር፡- «ትጽኑ ዘንድ መንፈሳዊ ስጦታ እንዳከፍላችሁ ላያችሁ እናፍቃለሁና፤ ይህንም ማለቴ በመካከላችን ባላች በእናንተና በእኔ እምነት አብረን በእናንተ እንድንጽናና ነው» (ሮሜ 1፡11-12) ካለ በኋላ፤ ልንልጽላችሁ የምወደው ራእይም አለኝ ብሏቸው ነበር። በሮም የነበሩት ክርስቲያኖች ወንጌልን ወደ ስፓኝ በማድረስ በኩል ከእርሱ ጋር እንዲተባበሩ የማድረግ ዕቅድ ነበረው። ወንጌልን ለማድረስ በሚያደርጉት ቅንጅታዊ ጥረት የሮም ክርስቲያኖች እርሱን ወደ ስፓኝ እንዲልኩት እንደሚፈልግ ገልጸላቸዋል። በክርስቶስ አካል መካከል ሊኖር ስለሚገባው ትብብር ያ የሚያደፋፍር ምሳሌ ነው።

ያሉትን ልዩ ልዩ መሰናከሎች መሻገርን የሚያውቁ፤ የኢየሱስ ክርስቶስን ስም በእውነት የሚጠሩትን ወገኖች እጆች በማያያዝ የጌታን ሥራ እንዲሠሩ ወደ ትብብር የሚያመጡ ሰዎች ያስፈልጉናል። በግሪክና በሌሎችም ስፍራዎች ወንጌልን በማዳረስ በኩል ከፊልጵስቶስ ቤተ ክርስቲያን ጋር በዚህ መሳዩ የሽርክና ተግባር ውጤት አሳይቷል። አሳቦቻቸውን፣ ልምዶቻቸውን፣ የሰው ኃይሎቻቸውንና ገንዘባቸውን በመከፋፈል የወንጌል አማኞች ሲተባበሩ፣ በየግላቸው ሲሠሩ ከሚያገኙት ይልቅ የየአገልግሎታቸውን ግቦች በተሻለ መንገድ ያሟላሉ። በዛሬው ዘመን በአፍሪካ ያለነው ተግባራችንን ለማከናወን ስንሰማራ፣ እስተባብረው ወደ አንድነት የሚያመጡን ተስጥያ ያላቸው ሰዎች ያስፈልጉናል።

ወጣት መሪዎችን በደቀ መዝሙርነት የሚያሳድጉ

ወጣቶችን በደቀ መዝሙርነት በማሳደግ ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ የሥራ ዘመቻ ማምጣት የሚችሉ መሪዎችም ያስፈልጉናል። ባለ ማለለስ ወጣት መሪዎችን በደቀ መዝሙርነት በማሳደግ በኩል ሐዋርያው ጳውሎስ ለናሙና የሚቀርብ አገልጋይ - መሪ ነበር። መልእክቶቹ፣ «አብረውን የሚያገለግሉ»፣ «አብረውኝ የሚሠሩ» ወይም «አብረውኝ የሚጋደሉ» ብሎ በሚጠራቸው መግለጫዎች የተሞሉ ናቸው። ራሱ የጳውሎስ የጉዞ ባልደረባ የነበረው ሉቃስ በቡድኑ ውስጥ ሌሎችም አስገራሚ የስም ዝርዝሮች እንዳሉ ያቀርብልናል። የቤርያው ሱሊጳጥሮስ፣ ከተሰሎንጌ ሰዎችም አርስጥርኮስና ሲኮንዳስ፣ የደርቤኑም ጋይዮስና ጢሞቴዎስ፣ የአስያ ሰዎችም ቲኪቆስ ጥሮፊሞስም ነበሩ (የሐዋ. ሥራ 20:4-5)። እነዚህ ሁሉ ጳውሎስ ከየተከላቸው አብያተ ክርስቲያናት የመለመላቸው ለክርስቲያናዊም አገልግሎት በረዳትነት ሲያዘጋጁቸው የነበሩ እምቅ ችሎታ የነበራቸው ወጣቶች ነበሩ። ቲቶ፣ ኢራስጦስ፣ ቂርቲስ፣ ኤፍፍራና አፍሮዲጦ በስም የምናውቃቸው ሌሎች ወጣቶች ነበሩ። አገልግሎቱን ሲያከናውን ሲመለከቱትና አርሱም በተለያዩ ስፍራዎች ኃላፊነታቸውን እንዲወጡ ሲልካቸው፣ የሐዋርያው

መንፈስ ይቀጣጠልባቸው የነበረ ሲሆን፣ ትምህርቶችንም ያጣጥሙ ነበር። በዚህም ወቅት ችግሮችን እንዴት እንደሚፈታና መከራንም እንዴት ይቋቋም እንደ ነበረ ከአርሱ ይማሩ ነበር።

በኋላ ላይ ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ሲጽፍለት፡- «እንተ ግን ትምህርቱንና እምነቱንም ትዕግሥቱንም ፍቅሬንም ታውቃለህ፤ ብዙ ሰዎች የመስክራላትን ከእኔም የሰማኸውን ሌሎችን ደግሞ ሊያስተምሩ ለሚችሉ ለታመኑ ሰዎች አደራ ስጥ» (2ኛ ጢሞቴዎስ 3:10፣ 11፣ 2:2) ብሎት ነበር። እንደ ሐዋርያው ጳውሎስ ከሆነ ለኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሊሠለጥኑ የሚገባቸው በዚህ መንገድ ነበር- አንጋፋ መሪዎች በማደፋፈር፣ ኃላፊነቶችን በአደራ በመስጠት፣ ምክራቸውን በማካፈል፣ በመጉባኝትና መልእክቶችን በመጻፍ ወጣት መሪዎችን በደቀ መዝሙርነት ማሳደግ።

እኛ በአፍሪካ ያለነው ለእግዚአብሔር ስንል ይህንን ማድረግ ብንማር፤ አገር አቀፍ መሪዎቻችን እስትንፋሳቸው እስኪያልፍ ድረስ በሥልጣን ቦታቸው መቆየት ይፈልጋሉ - ሕይወታቸው አልፎ በሞቱ ጊዜም እነርሱን የሚተካ የተዘጋጀ ሰው አይኖርም። በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያንም ቢሆን ሁኔታው ይሄው ነው። ምናልባት የአጥቢያ መሪዎቻችንም ይህንን ሥርዓት ከአገር አቀፍ መሪዎቻችን ሳይቀዱ አይቀሩም። ሆኖም፣ ይህ አፍሪካዊ ባህል ነው በማለት ድርጊቱን ማጽደቅ አንችልም። በኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ባለሥልጣኑ የእግዚአብሔር ቃል እንጂ ባህል አይደለም። የእግዚአብሔር ቃል ባህላችንን ሊጻኝ ይገባል፣ ምንም እንኳን ለዘመናት የቆዩ ቢሆኑና ከባህልም አንጻር ተቀባይነት ቢያገኙም፣ ከቃሉ ጋር የማይጣጣሙት ሁሉ መወገድ ይገባቸዋል።

ዛሬ ቤተ ክርስቲያን ወጣት መሪዎችን የነገ መሪዎች እንዲሆኑ ለማድረግ ብቻ ሳይሆን፣ ዛሬ እንደ እግዚአብሔር ባሪያዎች የሚያገለግሉ ይሆኑ ዘንድ በደቀ መዝሙርነት የሚያሳድጉና የሚያዘጋጁ መሪዎችን ትፈልጋለች። ወጣቶች የነገ መሪዎች ናችሁ እየተባሉ እንዲነገራቸውና እንዲቆላመጡ አይፈልጉም። የጌታ በሆነችው በቤተ ክርስቲያን ዛሬ ለጌታ ሊያበረክቱት የሚችሉት

የተትረፈረፈ አቅም አላቸው። በመንገዳቸው ላይ ጋሬጣ ሆነን ልንቆም አይገባም። ከዚያ ይልቅ በደቀ መዝሙርነት ልናሳድጋቸውና ልናደፋፍራቸው ታላቅ ኃላፊነት አለብን።

አንዳንድ የማይቀሩ ልብን የሚያዝሉ ነገሮች ይኖራሉ። ብቅ ብቅ የሚሉ አዳዲስ መሪዎች ኃላፊነት እየተሰጣቸው በመሆኑ፤ ብዙ አንጋፋ/መሪዎች ሥጋታቸውን ይገልጻሉ። እነዚህ ወጣቶች ምን ዓይነት ባሕርይ እንደሚያመጡ ማንም በፍጹም አያውቅም ይላሉ። ሆኖም፤ የእግዚአብሔር ቃል ይህንን ሰብ በአይቀበለውም። ኢየሱስም አሥራ ሁለት ደቀ መዛሙርት ነበሩት። ከእነርሱም አንደኛው አበሳጭታል። የተቀሩትም አሥራ አንዱ ሁላቸውም ወሳኝ በሆነ ወቅት ከድተውት ሸሽተዋል። በሌሎች ላይ መደገፍና የልብ ስብራት ልምምድ ምን ማለት እንደ ሆነ ጌታ ያውቀዋል። የወንጌል ተልዕኮ ጉዞውን በጀመረበት ወቅት ሐዋርያው ጳውሎስን ዮሐንስ ማርቆስ ከድቶት ነበር፤ ከዚህም የተነሣ በሁለተኛው የወንጌል ተልዕኮ ጉዞው ይዞት ሊሄድ አልፈቀደም። ደግነቱ፤ በርናባስ ዮሐንስ ማርቆስን በጉያው አደረገው፤ በጉያውም አቅፎት ለፍሬያማ አገልግሎት እንዲበቃ ሕይወቱን አደሰው። የኋላ ኋላ ዮሐንስ ማርቆስ በርካታ ስጦታዎች እንዳሉት ጳውሎስ ተነገዘበ። በመሆኑም ለአገልግሎቱ ስለሚጠቅመው ማርቆስን በእርግጠኝነት ይዞት እንዲመጣ ለጢሞቴዎስ ከሮም ትእዛዝ አስተላለፈለት (2ኛ ጢሞቴዎስ 4:11)። በእርግጥ፤ የዓለም ስበት እጅግ ስለ በረታበት ዴማስ ጳውሎስን ከድቶታል። ምን ጊዜም ቢሆን ፈጠን ብለው የሚለዩ ዴማሶች ይኖራሉ፤ ይህም የልብ ስብራት ያስከትልብናል። የጌታም ልብ ተሰብሮ ነበር፤ ሆኖም በደቀ መዛሙርቱ ተስፋ አልቆረጠም። ጳውሎስም ተበሳጭቷል፤ ሆኖም ወጣት መሪዎችን ማሠልጠኑንና ማደፋፈሩን በጽናት ቀጠለ።

በፊታችን የተዘረጋውን የተልዕኮ ተግዳሮት ለመጋፈጥ እንዘጋጅ ዘንድ በአፍሪካ ያለችው ቤተ ክርስቲያኑ እንድታደርግ ጌታ የሚፈልገው ይህንኑ ነው። ለራሳቸው መቆም እንዲችሉ ብቻ ሳይሆን ሌሎችንም በደቀ መዝሙርነት ማሳደግ እስከሚችሉ ድረስ ወደ በቂ ብስለት ደረጃ እስከሚደርሱ ውድቀት ቢያጋጥማቸው እንኳ በመታገሥ ወጣት መሪዎችን በደቀ መዝሙርነት ማሳደግ

ይገባናል። በዚህ ዓይነት መንገድ ከትውልድ ወደ ትውልድ እምነት እንደ መልካም የከበረ ሀብት ይተላለፋል። ለዚህ ወጣት መሪዎችን በደቀ መዝሙርነት የማሳደግ አስፈላጊ ተግባር ራሳቸውን የሰጡ ገና ብዙ አገልጋይ- መሪዎች በአፍሪካ ያስፈልጉናል።

የወደቁትን የሚያነሡ

ከጸጋ የወደቁትን የሚያገልሉ ሳይሆን፤ ከሌሎች ክርስቲያኖች ጋር ሙሉ ኅብረት እንዲያደርጉና አገልግሎትም እንዲሰጡ መልሰው የሚያቋቁሟቸው መሪዎች ያስፈልጉናል። በሕዝቅኤል 34 ላይ እንደ ቀረበው፤ በሕዝቡ ላይ እረኞች ሆነው በተሾሙት ላይ እግዚአብሔር የነበረው መግት የራሳቸውን በጉነት በመከታተል በኩል በጣም ትጉሕ ሆነው ሳለ፤ በጥበቃቸው ሥር ላለው ለሕዝቡ ደኅንነት ግን ምንም የማይገዳቸው መሆናቸው ነበር። የመንጋውን ወተት ይጠጣሉ፤ ፀጉሩን ሱፍ አድርገው ይሰብሳሉ፤ ሥጋውንም ይበላሉ። ሆኖም የደክመውን አላበረቱትም፤ የታመሙትን አላከሙትም፤ የቆሰለውን አልጠጉትም፤ የባዘነውን አልመለሱትም፤ የጠፋውንም አልፈለጉትም! ከዚያ ይልቅ የተጠቃውንና ደካማውን ችላ አሉት። ከዚህም የተነሣ እግዚአብሔር ተቆጣ።

እንደ አገልጋይ- መሪዎች የወንድሞቻችንና የእንቶቻችን ጠባቂዎች ነን። ወንድምህ ተሰናክሎ ሲወድቅ ዝም ብለህ አታየውም። ያ ወንድም መልሶ የሚቋቋምበትን ስልት ጌታ ገልጿልናል። ወንድምህ ቢበድልህ በግል ወደ እርሱ ሄደህ ስለ ፈጸመህ በደል ውቀሰው። ተጽጽቶ ንስሐ ቢገባ ይቅር ትለዋለህ። ወንድምንህ ገንዘብ ታደርገዋለህ። የፈጸመውን ኃጢአት አምኖ ባይቀበል፤ ከእንተ ጋር ሁለት ወይም ሦስት ውሰድና ጌታ ያስቀመጠልን ሥርዓት ይሄ እንደ ሆነ ልታሳየው ጥረት አድርግ። ተመልሶ መቆም እንዲችል ለማድረግ ሞክር። አካሄዱን ሊያስተካክል ካልፈቀደ፤ ለቤተ ክርስቲያን ንገራት። ኢየሱስ ክርስቶስ በሕዝቧ መካከል ተቀምጦ የሚገኝበት ቤተ ክርስቲያን የመጨረሻው ይግባኝ የሚሰማበት ሸንጎ ናት። አሁንም ንስሐ

ለመግባት ፈቃደኛ ካልሆነ፤ በጌታ ላይ በደል እየፈጸመ ነውና ጌታ ሕዝቡ ሊኖር በሚፈልግበት ጉዳና እየተጓዘ እንዳልሆነ እንዲያውቅ መደረግ አለበት። በኃጢአቱ እስከ ጸናና ንስሐም ለመግባት ዝግጁ ካልሆነ፤ ቤተ ክርስቲያን በበኩሏ ኅብረት እንዲያደርግ ልትፈቅድለት አይገባም። ራሱን በራሱ እንዲመራ ልጁን ለጊዜው ገለል እንደሚያደርገው አባት ማለት ነው። ልጁ አሁንም ልጅ ነው፤ በተለያዩበት ወቅት አባትዬው ልጁ ልብ ገዝቶ ንስሐ ገብቶ ይመለስ ዘንድ በምሥጢር ይጻልያል። ንስሐ ለመግባት ያልተዘጋጁትን ማግለል ቢኖርብንም፤ መንፈስ ቅዱስ በኃጢአታቸው እንዲወቀሱ እስከሚያደርጋቸው አጽንተን ልንጸልይላቸው ይገባል። በኃጢአታቸው የመወቀሳቸውን ምልክት እንዳየን፤ ወዲያው የክርስቶስን ገርነት ልናሳያቸውና ልንመልሳቸው ይገባል። የጌታ መንገድ ይሄው ነው።

ከታላላቂቹ የእግዚአብሔር ሰዎች አብዛኞቹ በአንድ ወይም በሌላ ወቅት በአሳዛኝ ምናልባት አንዳንዶቹ ከሌሎቹ ይልቅ በጣም በሚያሳዝን ሁኔታ ውድቀት የደረሰባቸው ሲሆኑ፤ ጌታ ግን በጸጋው መልሶ አቋቁሞ እንደገና የአገልግሎት አደራ የሰጣቸው ናቸው። እግዚአብሔር ይቅር ብሎ መልሶ እንዳቋቋማቸው ሲያስቡ እነዚህ መሪዎች የሚሰማቸው የባለውለታነት ልምምድ ጌታን በበለጠ ታማኝነት ለማገልገል ታላቅ የመነሣሣት ምክንያት ሆኖላቸዋል። መልሰው በኃጢአት እንዳይወድቁ እጥፍ ፍርሃት አሳድሮባቸዋል። ዳዊትን እስቲ እስቡት። በዚያን ዘመን እግዚአብሔር ከሾማቸው መሪዎች መካከል ዳዊት የፈጸመውን ያህል አስከፊ ኃጢአት የፈጸመ ነበር? ስለ ኃጢአቱ እንዲወቅሰው ነቢዩ ናታንን በመላክ እግዚአብሔር መልሶ አቋቋመው። በፈጸመው ኃጢአትና የጌታን ስም እንዲናቅ በማድረጉ ንጉሡ ልቡ ተሰበረ። ከዚህም የተነሣ የኃጢአት ነብዢውንና ንስሐውን በጽሑፍ አስፍሮ ከእርሱ ጋር አብረው እንዲዘምሩ በቤተ መቅደስ ያሉትን መዘምራንን ያስተምር ዘንድ ለመዘምራን አለቃ ሰጠው። በመዝሙር 51 ላይ ያቀረባቸውን ቃላት ምንም አላሰማመራቸውም። አስከፊ የሆነ ኃጢአት ፈጽሟል፤ ይሁን እንጂ በሚገባ ንስሐ በመግባቱ፤ ንጉሥ ወይም እግዚአብሔር «አንደ ልቤ» ያለው ሰው መሆኑ አልቀረም። የልብ

ስብራት እየተሰማው ነበር «የማልበቃ ሰው ነኝ» ያለው፤ እግዚአብሔር ግን «ትበቃሰህ» አለው። አለመብቃታቸውን የሚገነዘቡና ራሳቸውን በእግዚአብሔር ምሕረት ላይ የጣሉ ሰዎች ናቸው የእግዚአብሔር መጠቀሚያ ዕቃዎች መሆን የሚችሉት። በፈጸመው ኃጢአት ምክንያት ዳዊትን ከንጉሥነት አላስወገደውም። በንጉሥነቱ አጸናው፤ እንዲያውም ከቀድሞው ይልቅ ባረከው።

በሚገባ ንስሐ ከገቡና ወደ ጌታ ከተመለሱ በኋላ እንኳ፤ አፍሪካ ውስጥ አብዛኛውን ጊዜ በኃጢአት የወደቁ መሪዎች በመሪነት እንዳይቀጥሉ የማገድ አዝማሚያ አለ። በኃጢአት የወደቁትን በየውሃት አቅኗቸው (ገላትያ 6:1፤ 2) የሚል ሐዋርያዊ መመሪያ አለ። ወደ እውነተኛ ንስሐ የማምጣት ኃላፊነት አለብን። ጌታ ራሱ ወደ አገልግሎት ይመልሳቸዋል፤ በሚሄዱበትም ጉዳና ይመራቸዋል። ጳድቅ ሰባት ጊዜ ቢወድቅም ሰባት ጊዜ ይነሣል (ምሳሌ 24:16)። ጠላቱ ሆይ፤ በእኔ ላይ ደስ አይበልሽ፤ ብወድቅም እንኳ እነሣለሁ (ሚክያስ 7:8)። ወንድሞች ሆይ፤ እንመክራችኋለን ያለ ሥርዓት የሚሄዱትን ገሥጹአቸው፤ ድፍረት የሌላቸውን አጽኑአቸው፤ ለደካሞች ትጉላቸው፤ ሰውን ሁሉ ታገሡ (1ኛ ተሰሎንቄ 5:14)። የደከሙትን እጆች አበርቱ፤ የላሉትንም ጉልበቶች አጽኑ (ኢሳይያስ 35:3)። ያነከሰውም እንዲፈወስ እንጂ እንዳይናጋ ለአግራችሁ ቅን መንገድ አድርጉ (ዕብራውያን 12:13)። በተሳካ ሁኔታ የወደቁት እንዲነሡ የሚያደርጉ ብዙ አገልጋይ መሪዎች በዚህ ዘመን ያስፈልጉናል።

በዚህ አሁን-ገደብ ያላቸው የኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ኃላፊነቷን በምትጋፈጥበት በዚህ ዘመን በተለየ ሁኔታ የምንፈልጋቸው አራት የአገልጋይ አመራር ዓይነቶች እንግዲህ እነዚህ ናቸው። ራእይ ያላቸው፤ ትብብርን የሚያደፍፍ፤ ወጣት መሪዎችን በደቀ መዝሙርነት ማሳደግ የሚችሉና በኃጢአት የወደቁ ክርስቲያኖችን መልሰው የሚያቋቁሙ ወንድና ሴት አገልጋዮች ያስፈልጉናል። በአፍሪካ ላላቸው ቤተ ክርስቲያን እግዚአብሔር እነዚህን የመሳሰሉትን አገልጋይ መሪዎች ይስጠን።

በዚህ ዘመን አገልጋያዊ- አመራር ለአፍሪካ

በአፍሪካ ያለችው ቤተ ክርስቲያን በጣም ወሳኝ ወቅት ላይ ናት። ጌታ ክፍተኛ የሆነ አደራ በትከሻችን ላይ አስቀምጧል። ለራሳችንና ለተከታዩ ትውልድ ጌታ እንድንሆንና እንድናደርግ ለሚያደርግልን ጥሪ ዝግጁ ልንሆን ይገባናል። ምዕራባዊ ባልሆኑ አገሮች የክርስትናን ሂደት የሚያጠና ልዩ ማዕከል በስኮትላንድ ከረጅም ዓመታት በፊት በሚቋቋምበት ወቅት ይህ ሁኔታ አጽንኦት ተሰጥቶት ነበር። የዚሁ ጥናት ማዕከል ዳይሬክተር የነበሩት ፕሮፌሰር አንድሩው ወልስ በመክፈቻ ሥርዓቱ ላይ ይህንን አስገራሚ መግለጫ ሰጥተው ነበር።

ማዕከሉ የተጀመረው በእስያ፣ በአፍሪካ፣ በላቲን አሜሪካና በፓሲፊክ ያሉት አብያተ ክርስቲያናት በአሁኑ ጊዜ ለክርስትና እምነት ማዕከላዊውን ስፍራ በመያዛቸውና ወቅታዊውንም ሆነ የወደፊቱን ክርስትና በሚመለከት ለሚጠየቁ ጥያቄዎች እምብርት ላይ በመገኘታቸው ነው።

በእርግጥም የወንጌል ተልዕኮን በሚመለከት የተደረጉ ጥናቶች አሁን በግልጽ እንደሚያመለክቱት የክርስትና ሚዛን ማዕከል ከምዕራቡ ዓለም ወደ አፍሪካና ወደ እስያ በማድላት ላይ ነው። ሁኔታው እንደዚህ ከሆነ፣ በአፍሪካ ያሉት አብያተ ክርስቲያኖቻችን አሳሳቢ ለሆነው የወደፊቱ ክርስትና ያለባቸውን ወሳኝ ሚናና ኃላፊነት መወጣት ተገንዝበው ከአሁኑ ሊዘጋጁ አይገባቸውም? በቡጉም ይሁን በክፉ መልኩ፣ ባለፉት ብዙ መቶ ዓመታት ምዕራባዊው ዓለም በክርስትና ላይ አሻራውን ጥሎ አልፏል - ለመጨመቱ አያሌ ዘመናት በክርስትናው ዓለም ላይ በአሁኑ ጊዜ ተጽዕኖ ማሳደሩ የአፍሪካና የእስያ ተራ ይመስላል። በዚህ ዘመን በአፍሪካ ያለው ክርስቲያኖች አሁን በእኛው ትውልድ ላሉትም ሆነ በተከታዩ ትውልድ ለሚነሡት የዓለምን የክርስትናን ገጽታ

የመለወጥ ዕድል እንደሚኖረን በጌታ ሆኜ አምናለሁ።

ሁላችንም አሳዛኝ የሆነ የጠባብነት ዝንባሌ አለን፣ ከዚህም የተነሣ አመለካከታችንን በራሳችን ቤተ ክርስቲያንና ቤተ እምነት ላይ እንወስናለን። በፊታችን የገጠመን ነገር ግን ጠባብነትን የሚጠይቅ ጉዳይ አይደለም። ጌታ አስፈላጊ ተግባር እያቀረበልን ነው፣ ይህንንም ታላቅ አደራ ለመወጣት በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ ራሳችንን ማዘጋጀት መጀመር ይኖርብናል። በእኛ ውስጥ ሊያደርግ የፈለገውን እንዲያደርግ፣ በአፍሪካና በመላው ዓለም ያለችውን ቤተ ክርስቲያን እኛን መማሪያ አድርጎ በመጠቀም ይባርክ ዘንድ በአዲስ መንፈስ እንደገና ራሳችንን ለጌታ ልናቀርብ ያስፈልገናል። በዚህ ዘመንና በዚህ ትውልድ እኛን የገጠመን ተግዳሮት ይሄ ነው። ይሄ ሁኔታ በአንድ በኩል ደስ ሊያሰኘን፣ በሌላ በኩል ደግሞ ትሑት እንድሆን ያደርገናል።

ውጤታማ በሆነ መንገድ ይህንን ሚናችንን የምንወጣ ከሆነ፣ በተወሰኑ ጉዳዮች ግልጽ አቋም ሊኖረን ይገባል። አንድ አፍሪካዊ አባባል አለ፡ «የሌለህን ነገር መስጠት አትችልም» ይላል። ምን እንደ ተሰጣቸው በቅድሚያ ማወቅና በዓለም አቀፉ የእግዚአብሔር ሕዝቦች ኅብረት ውስጥ ማንነታቸውን ለይተው መገንዘብ ለአብያተ ክርስቲያኖቻችን አስፈላጊ ነገር ነው። ከዚያ በኋላ በዓለም ውስጥ ላለችው ቤተ ክርስቲያን ሕይወትና የወንጌል ተልዕኮ ኃላፊነት በሚሰማው መንገድ አስተዋጽኦ ሊያደርጉ ይችላሉ። በዛሬው ዘመን በአፍሪካ ባለችው ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ መሪዎች እንድንሆን የተጠራውን ሁሉ እየገጠመን ያለው ተግዳሮት ይሄ ነው!

ከመጽሐፍ ቅዱስ አንጻር ሲታዩ፣ የእግዚአብሔር ስጦታዎች እንዲሁ የግለሰብ ጉዳዮች አይደሉም። ምን እንደ ሆኑ ሊታወቁና አገልግሎት ላይ ሊውሉ የሚገባቸው ስጦታዎቹ ብቻ አይደሉም። የጋራ ስጦታዎቻችንም ምን እንደ ሆኑ ሊታወቁና አገልግሎት ላይ ሊውሉ ይገባል። ከታሪካዊና ባህላዊ ዓውዳችን አንጻር እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ ካደረገው የተነሣ፣ በአፍሪካ ያለችው የኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን የተለዩ ስጦታዎችን ተቀብላለች። ማንም

እኛ ልናደርገው በምንችለው መጠን በዓለም ላለችው ቤተ ክርስቲያን አስተዋጽኦ ሊያደርግ የማይችለው ራእይ አለን። ለዓለም አቀፉ ቤተ ክርስቲያን ተሐድሶና መጉልበት የአፍሪካዊቷ ቤተ ክርስቲያን ልዩ አስተዋጽኦ ልታደርግባቸው የምትችልባቸውን አንዳንድ አንጻሮች እስቲ መለስ ብለን እንመልከት።

እውነታን ማቀናጀት

ብዙ ምዕራባውያን ክርስቲያኖች መንፈሳዊውና ቁሳዊው ሁለት ቦታ ላይ እየተገነጠለባቸው ይቸገራሉ። እጅግ ቁሳዊ በሆነው በእነርሱ ዓውድ፣ መጽሐፍ ቅዱስ በሚገልጸው መንፈሳዊ ዓለም እንዳሉ ስለ ራሳቸው ለማሰብ ንቁ የሆነ ጥረት ማድረግ ይጠይቃቸዋል። ይህም በተወሰነ ደረጃ የእግዚአብሔርን ቃል በሚረዱበትና በሚተረጉሙበት መንገድ ላይ ጥላ ማጥላቱ አይቀርም። ተጻራሪ በሆነ መልኩ፣ አብዛኞቹ አፍሪካዊ ክርስቲያኖች በቁሳዊና በመንፈሳዊ እውነታ ውክድነት፣ እንዲሁም የሰው ልጅ ከእግዚአብሔርና ካለበት አጠቃላይ አካባቢ ስላለው ዝምድና ግንዛቤ ጨብጠው ይኖራሉ።

በአእምሮአችን ቁሳዊውንና መንፈሳዊውን የማቀናጀት ተፈጥሮአዊ ዝንባሌ ስላለ፣ የእግዚአብሔርን ቃል አብዛኛውን ጊዜ በዓይናችን ማነጣጠር ሳያስፈልገን እናነባለን። ኢየሱስ በፍልስጥኤም ያጋጠሙት ሁኔታዎች ከእኛ ሁኔታ ጋር በጣም የተቀራረቡ ናቸው። የታወቁ የሚጥል በሽታ ምልክቶችን ያሳይ የነበረውን ልጅ ጌታ አግኝቶት ልጁን ከመፈወሱ በፊት አጋንንቱን መገሠጽ ሲጀምር፣ በራሳችን ባህላዊ ዓውድ እነዚያን የመሰሉ ጥያቄዎች ስለምንጠይቅ፣ ኢየሱስ ምን እያደረገ እንደ ነበረ እናውቃለን። የሚጥል በሽታ ስለሚገለጽባቸው ግዙፍ የበሽታ ምልክቶች ብቻ እንዲሁ አናስብም። የበሽታው ምልክቶች ከሚያሳዩት ባሻገር ለዚህ የተለየ የሚጥል በሽታ መነሻ የሆኑት መሠረታዊ ምልክቶች ምን እንደ ሆኑ ፈትሽን እናገኛለን። ጌታ

ያደረገው ይህንኑ ነው፤ መንፈሳዊውና ቁሳዊው በፍጹም እንደ ተዋሃዱ ያውቅ ስለ ነበረ፤ በዚህ መረዳት ነበር ችግሩን የፈታው።

የምዕራቡ ዓለም አእምሮ ይህንን አያደርግም። በአፍሪካ ለብዙ ዘመን የመኖር ዕድል ያልገጠማቸው ከምዕራብ የመጡ ብዙ ወዳጆቻችን ትርጉም ባለው ሁኔታ አእምሮአቸው ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ተዋህዶ ማሰብ እስኪችሉ ድረስ ጥረት ማድረግ ይኖርባቸዋል። ይህ ሁኔታ ደግሞ ለእግዚአብሔር ቃል ባላቸው መረዳትና በአተረጓጎማቸው ላይ ጥላ ያጠላበታል። መንፈሳዊውንና ቁሳዊውን እያቀናጁ ወደ መጽሐፍ ቅዱሱ ዓለም ለመግባት ሆን ብሎና አዘውትሮ የሃሳብ ጥረት ማድረግ ደግሞ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ያለን አንድ ሁኔታ በመተርጎም ወቅት የተወሰኑ የእውነት ገጽታዎች ተንገዋልለው እንዲወገዱ ያደርጋል።

ከዚያ ተጻራሪ በሆነ መልኩ፣ አብዛኞቹ አፍሪካዊ ክርስቲያኖች የሚታየውንና የማይታየውን ባንናዘበ መልኩ የእውነታን ውሁድነት እውቀት ይኖራሉ። በሴዑል፣ ኮሪያ እ.ኤ.አ. በ1982 ዓ.ም ተደርጎ በነበረው የሦስተኛው የዓለም ሥነ መለኮት ምሑራን የምክክር ጉባዔ ላይ ይህ ሐቅ ትኩረት ተሰጥቶት ነበር። «መጽሐፍ ቅዱስ በተጻፈበት ዘመን የእግዚአብሔር ቃል ወደ ሰዎች የመጣበት ዓውድና መሠረተ አሳብ በዛሬው ዘመን በእስያ ካለው የአኗኗር ሁኔታ ጋር እጅግ የተቀራረበ ነበር» በማለት ሕንዳዊው ዶ/ር ሳፊር አትያል ገልጸዋል። ናይጄሪያዊው ዶ/ር ቶኩንቦ አዴሶም ደግሞ በበኩላቸው፡- «ባደረግነው ጥናት መሠረት የአፍሪካ ታሪክና ባህላዊ ውጥንቅጥ ከመጽሐፍ ቅዱሱ ዓለም ጋር የሚጋራው በርካታ ነገር አለ፤ ይህም ሥነ መለኮታዊ ድልድዮችን ለመገንባት የምናደርገውን ጥረት ቀላል አድርጎልናል» ብለዋል። መንፈሳዊውንና ቁሳዊውን በማቀናጀት በኩል በዚህ በአፍሪካ ላለነው ጌታ የሰጠን ባህላዊ ዝግጁነት የእግዚአብሔርን ቃል በመረዳት በኩል ጥልቅ አመለካከት እንዲኖረን ረድቶናል። ይህንንም ኃላፊነት እየተሰማን በዓለም ውስጥ በየትኛውም ስፍራ ከሚገኙ ወንድሞችና እናቶች ጋር ልንካፈለው ይገባናል።

እ.ኤ.አ በ1983 ዓ.ም ዊተን ላይ ተደርጎ በነበረው የቤተ ክርስቲያን የወንጌል ተልዕኮ አፈጻጸም ባሕርይ ኮንፈረንስ ላይ ዶ/ር ፓውል ፒርሰን ቤተ ክርስቲያን በመላ የምስራቾችን ቃል በመረዳት በኩል ዕድገት እንድታሳይ እንደሚጠበቅባት በማመልከት ታትሞ ባልወጣው ጽሑፋቸው ላይ እንዲህ ብለዋል፡-

ስለ ወንጌል ያለን አንድ ወገናዊ ምዕራባዊ ግንዛቤ ብዙውን ጊዜ የአስተሳሰብ ችሎታን ወደሚያመለክተው ወገን በጣም ሲያደላ፣ የመጽሐፍ ቅዱስ መልእክት የሚያቀርባቸውን የኃይልና የግጭት አንጻሮች ግን የሚናቅና የሚፈራቸውም ሆኖ ተገኝቷል፡፡ ወደ ትክክለኛው ሚዛናችን የምንመጣው ከዘመነ አብሮኾት በኋላ ባዳበርነው አስተሳሰቦችን ከወንጌል አንገዋልለን ያስወጣናቸው ቁም ነገሮች ሌሎች ባህሎች ባሏቸው ወንድሞችና እገቶች አማካይነት እንደገና ሲመለሱልን ነው፡፡ ይህንን ለማድረግ፣ ያለጥርጥር በልብና በሕይወት ከፍተኛ ትኩረት የሚሰጥ ኅብረት (ቅድስት)፣ ቀለል ያለ የአኗኗርና የአምልኮ አቀራረብ፣ በሰዎች ሕይወት ውስጥ እዚህና አሁን የሚሠራ የእግዚአብሔር ንቁ ኃይል፣ እንዲሁም ከወንጌል ስርጭት ጋር ለሰዎችም ሥጋዊ ፍላጎት ትኩረት የሰጠና ያቀናጀ ጥረት ሊካተቱ ይገባቸዋል፡፡

በዚህ የተለየ ወቅት በአፍሪካ ውስጥ ላለው ጌታ የሰጠንን ይህንን አደራ ለመልካም አገልግሎት ልናውሰው ይገባል፡፡ ባህል ሳይለወጥ በአንድ ስፍራ የሚቀመጥ ሳይሆን፣ ምን ጊዜም በኃይል የሚለዋወጥ በመሆኑ፣ የከተሜነትና ከሃይማኖት ነፃ የሆነ አሠራር ወደ አህጉራችን እየገሠገሠ በሚመጡበት በሁለትና ሦስት ትውልዶች ዘመናት ውስጥ እነዚህ ጥልቅ አመለካከቶች ለሌሎች ልናካፍል በምንችልበት አቋም ላይ ልንገኝ እንደማንችል ልናስታውስ ይገባል፡፡ አሁን እየኖርን ካለንበት ዓውድ የተነሣ፣ በአፍሪካ አሁን የምንኖረው የዚህ ትውልድ ክርስቲያኖች በዓለም ላለችው ቤተ ክርስቲያን መበልጸግ አስተዋጽኦ ልናደርግ የምንችለው ልዩ የሆነ ጥልቅ አመለካከት አለን፡፡

ኅብረተሰባዊ ግንዛቤ

ካለንበት የሕይወት ገጠመኝ የተነሣ በአፍሪካ ውስጥ ያለነው ልናደርግ የታደልነው ሁለተኛው አስተዋጽኦ ኅብረተሰብን በሚመለከት ጉዳይ ነው፡፡ እንደ እግዚአብሔር ሕዝብ ማኅበረሰብ ሆነው የሚኖሩ፣ የሚያመልኩ፣ የሚመለከሩ እንደዚሁም በተወሰነ ወቅትና ስፍራ አንዳቸው ሌላኛቸውን የሚያገለግሉና የሚንከባከቡ ለሚገኙት ለአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን በመላው ዓለም በሚገኙ ክርስቲያኖች ዘንድ አዲስ ትኩረት እየተሰጠ ነው፡፡

ይህን መሳሪያ የእርስ በርስ እንክብካቤ በጣም ግልጽ ሆኖ የታየው በጥንታዊቷ የኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን ነበር፡፡ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ አምነው የተጠመቁና የሐዋርያትን ትምህርት ይከታተሉ የነበሩ ሁሉ በአንድነት በነበሩበት በበዓል ሃምሳ ዕለት የተሰባሰቡት እርስ በርስ ኅብረት ለማድረግና እንጀራን በአንድነት ለመቀረስ ብቻ ሳይሆን፣ እንዳቸው ሌላውን በችግሩ እንዲንከባከበውም ጭምር ነበር፡፡ ጥንታዊ በነበረው በዚህ ክርስቲያናዊ ኅብረተሰብ አባላቱ አንዱ የሌላውን ችግር የሚመለከት ዓይን ነበራቸው፣ የነበሯቸውንም ጥሪቶች ለችግሮቻቸው መወጫ ያውሏቸው ነበር፡፡ ኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያኑ እንድትሆንለት የሚፈልገውን የሚገልጹ ነበር፡፡

እያንዳንዱ አማኝ ማኅበረሰብ በሚኖርበት ኅብረተሰብ የሚሰጠው የጋራ ምስክርነት የተለየ ትርጉም ይኖረዋል፡፡ ጳውሎስ በቆሮንቶስ ስለነበረችው አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ሲናገር፡- «ሰዎች ሁሉ የሚያውቁትና የሚያነቡት በልባችን የተጻፈ መልእክታችን እናንተ ናችሁ» (2ኛ ቆሮንቶስ 3:2) ብሎ ነበር፡፡ የእግዚአብሔርን ቃል ለማንበብ ግድ የሌላቸው በእግዚአብሔር ሕዝብ ማኅበረሰብ የሚመለከቱትን ማንበብ ከዚያም በሚገነዘቡት ወደ ጌታ መቅረብ መቻል ይኖርባቸዋል፡፡ በዮሐንስ ራእይ መጽሐፍ ጌታ በታናሹ እስያ የነበሩትን አጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት «መቅረቢያ» በማለት ጠርቷቸዋል፡፡ በነበራቸው ልዩ ባሕርይ ያለው ማኅበራዊ ሕይወትና ግንኙነት እርሱ ባስቀመጣቸው ኅብረተሰብ መካከል የጌታ ብርሃን

አብረዎች እንዲሆኑ ይጠበቅባቸዋል። ለጌታ ራሳቸውን ባስገዙበትና ለቃሉም በታዘዙበት መጠን ማንኛውም የእግዚአብሔር ሕዝብ ማኅበረሰብ የክርስቶስን ፍቅር፣ ቅድስናና ኃይል በሚገባ ያንጸባርቃሉ። ክርስቲያናዊ ማኅበረሰብን በተጨማሪ ማሳየት በጣም አስፈላጊ የሆነው ከዚህ የተነሣ ነው። የምናውጀውን እውነት፣ ማለትም የምንሰብከውን የክርስቶስ ፍቅር፣ እንደዚሁም የምንወክለውን የጌታን ጽድቅ በአኗኗራችን ገልጸን ማሳየት ይኖርብናል።

እኛ በአፍሪካ ያለነው ጥልቅ የሆነ ማኅበረሰባዊ ግንዛቤ በማግኘታችን ተባርክናል። የባህላችን መሠረታዊ አካል በሆኑት በጣም የተሳሰሩ ቤተሰቦችና ማኅበረሰቦች ውስጥ እንኖራለን። አንድ የታወቀ ነገር ቢኖር በከተሞች አካባቢ የምንኖር አንዳንዶቻችን በተለይ በጣም አዘውትረው ወደ እኛ ዘንድ በሚመጡት ዘመድ አዝማጆቻችን ብዙውን ጊዜ ጥርጥር ያድርብናል! ትምህርታችሁን ወይም ሥልጠናችሁን ፈጽማችሁ በዋና ከተማው ስትኖሩ ራሳችሁን ታገኛላችሁ። ከዚያም በድንገት ዘመድ አዝማጆቻችሁ ተጠራርተው ከተከራያችኋት አንድ ክፍል ቤት ውስጥ ለመኖር ይመጣሉ! ሆኖም የኢየሱስ ቤተ ክርስቲያን እንደገና ልታጤናቸውና ለቤተ ክርስቲያን ጥቅም ልታውላቸው የሚገቡ ሰፋ ያለው ቤተሰብ አምንታዊ ገጽታዎች አሉ። ግላዊ ክርስትና የሚባል ነገር የለም። ጌታ ገለልተኞችን ወይም ብቸኞችን በቤተሰብ ውስጥ እንዲታቀፉ ይፈልጋል (መዝሙር 68:6)። የሕይወት ለውጥን ያገኘው በግለሰብ ደረጃ ነው፤ ከዚያ በኋላ ግን ብዙ ወንድሞችና እጎቶች ወዳለብት ወደ እግዚአብሔር ቤተሰብ ተካትተናል። በክርስቲያናዊ አገልግሎት ምክንያት አብዝተን የምንዘዋወር ካገኘናቸው ደስታዎች መካከል አንደኛው በሄድንበት ስፍራ ሁሉ በእውነት ወንድሞችና እጎቶች የመኖራቸውን እውነታ ማረጋገጥ በምንችልበት ልምምድ ውስጥ የማለፍ ዕድል ማግኘታችን ነው። ክርስቲያናዊ ኅብረት አንዳንድ ጊዜ ከሥጋ ዝምድና ይልቅ ሞቅ ያለ ወይም የጠበቀ ሊሆን ይችላል!

በምዕራቡ ዓለም፣ በጣም ከፍተኛ ያለ ቁጥር ያለው ሕዝብ በከተሞች ይኖራል፤ የኢንዱስትሪ አብዮት ካስከተለውም ለውጥ የተነሣ ካስከተላቸው የተዛመዱ ችግሮች ሁሉ ጋር ግለኝነት ዋናው የአኗኗር ዘይቤ ሆኗል። በዚህ መሳሪያ ኅብረተሰብ የቤተሰቡ አስኳል የኅብረተሰቡ መሠረታዊ እርከን ነው፤ ሆኖም አብዛኛውን ጊዜ ይህም ቢሆን በመፈራረስ ላይ ነው። በአፍሪካ ውስጥ ያለውም ሰፋ ያለ ቤተሰብ የራሱ የሆኑ ችግሮች እንዳሉት እናውቃለን፤ ሆኖም የዚሁ ቤተሰብ አካል መሆንም በርካታ ጥቅሞች አሉት። እኔ በምናገርበት ቋንቋ የአገራት ልጅ የአክስት ልጅ የሚል ቃል የለም። ከወላጆቼ ወንድሞችና እጎቶች የሚወለዱ ልጆች ሁሉ የእኔ ወንድሞችና እጎቶች ናቸው። በጋና ያለውን ሰፋ ያለውን ቤተሰብን ለመግብኝት በምሄድበት ጊዜ፣ ቤቱ እኔን «አባባ» እያሉ በሚጠሩ ልጆች ይሞላል (ለነገሩ በተናጠል ቢቀርቡ እያንዳንዳቸው የማን ልጆች መሆናቸውን መናገር መቻሌን እንኳ እጠራጠራለሁ። ደግነቱ ግን ይህን ማወቅ እንድችል እንኳ አይጠበቅብኝም)።

በአፍሪካ ውስጥ ወላጅ አልባ ልጆች መከሰት የጀመሩት በጣም ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ነው። በብዙ አፍሪካዊ ቋንቋዎች «ወላጅ አልባ» የሚባል ቃል እንዲያውም አልነበረም፤ ምክንያቱም ወላጆች እንኳ ቢሞቱ እነዚህን መሳሪያ ልጆች የሚንከባከቡ አያሌ አባቶችና እናቶች ሰፋ ባለው ቤተሰብ ውስጥ ይገኛሉ። ልጆቹ ወላጅ አልባ አይደሉም። እንዲያውም ብዙ ቤተሰቦች ከአባት ወይም ከእናት የተወረሰ የቤተሰብ መጠሪያ ስም ለልጆቻቸው አይሰጡም። ከዚያ ይልቅ የቤተሰቡ አስኳል (አባትና እናት) ሰፋ ያለውን ቤተሰብ ባቀፈው ትልቁ ኅብረት አንድ ቅንጣት ብቻ እንደ ሆነ በልጆቹ አእምሮ ለመቅረጽ ሰፋ ያለው ቤተሰብ አባላት የነበሩትን የአንጋፋ አባቶችና እናቶች ስሞች ይሰጧቸዋል። በእግዚአብሔር ጸጋ እኛ በአፍሪካ ያለነው ክርስቲያናዊ ራሳችን ባልፈጠርነው ይህን መሳሪያ የተደራጀ ሁኔታ ውስጥ ራሳችንን እናገኛለን። ሰፋ ካለው የክርስቶስ አካል ጋር እንካፈለው ዘንድ እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያኑ ያለውን ዕቅድ በተመለከተ ምን ያህል ጥልቅ የሆነ አመለካከት ነው በዚህ መንገድ የተሰጠን?

እንደ እውነቱ ቤተ ክርስቲያን አንድ በጣም ሰፋ ያለ ቤተሰብ ናት። ሰፋ ያለውን ቤተሰብ በሚመለከት በተለይ በገጠራቱ አፍሪካ ተግባራዊ እየሆነ ባለበት ሐቀኛ መልኩ ያለው ቁም ነገር ጥንቃቄና እንክብካቤን በተትረፈረፈ ሁኔታ ማግኘታችሁ ነው። በተጨማሪ ክትትል ይደረግላችኋል፤ ልትሸከሟቸውም የሚገቧችሁ ኃላፊነቶች ይኖራሉ። እነዚህ ሁኔታዎች በኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ሊገጸባቸው ይችላሉ። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እርስ በርሳችን ያለን ፍቅር ግላዊ ሕይወት ከመኖር ሊጠብቀንና ሰፋ ባለ ቤተሰብ እንዳሉ አባላት አንዳችን ለሌላችን ወደ መኖር ደረጃ ሊያመጣን ይገባል። ጆን ምቢቲ መሰሉኝ እንደዚህ ብለው ነበር፡- «አውሮፓዊው እኔ እንደዚህ ነኝ፤ ምክንያቱም እንደዚህ አስባለሁ» ሲል፤ አፍሪካዊው፤ «እኔ እንደዚህ ነኝ፤ ምክንያቱም እኛ እንደዚህ እናስባለን» ይላል። አፍሪካዊ የራሱን ማንነት የሚገልጸው ከማገበረሰቡ አንጻር ነው። የራሱ ማንነት የተመሠረተው የአካሉ ብልት ስለሆነለት ማገበረሰብ ባለው ግንዛቤ ላይ ነው። ከሚያስገኙልን ጥቅሞች፤ የሥነ ሥርዓት መመሪያዎችና ከሚጥሉብን ኃላፊነቶች ጋር ሰፋ ባሉት ቤተሰቦች በምንኖርበት ወቅት ለኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን አስተዋጽኦ ልናደርጋቸው የምንችላቸው ጥልቅ አመለካከቶች ይኖራሉ።

አብዛኞቹ ምዕራባውያን ክርስቲያኖች በሚኖሩበትና በሚሠሩበት በከፍተኛ ደረጃ ግላዊ በሆነው ዓለም የክርስቲያናዊው ቤተሰብ ልምምድ ብዙውን ጊዜ የተወሰነው በጥንቃቄ በተዋቀሩት የየአኩዱ አገልግሎት፤ አንዳንድ ጊዜም አኩዱ ዕለት በሚሰጥ አንድ አገልግሎት ላይ ነው። ይህ እንግዲህ ክርስቲያናዊ ማገበረሰብን የመግለጫና የመለማመጃ ብቸኛው ዕድል ይሆናል። በቀረው ጊዜያቸው ግላዊ ጉዳያቸውን ይከታተላሉ። አፍሪካዊው ግን ምን ጊዜም በሌሎች የተከበበ ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ የተጠቀሱትም ሕዝቦች እንደ እኛ ሁሉ ሰፋ ባሉ ቤተሰቦች የሚኖሩ ነበሩ። ብሉይንም ሆነ አዲስ ኪዳናትን በሚመለከት ይህ ሁኔታ በሁለቱም ኪዳኖች እውነት ነው። ለመሸጋገሪያ የሚሆኑን ሥነ መለኮታዊ ድልድዮች

ተጠናቅቀውልናል። በእነዚያ የእግዚአብሔር ቃል ክፍሎች ምን እየተባለ እንደ ሆነ የአሳብ ጥረት እያደረግን የመገለባበጥ ዓይነት እርምጃ መውሰድ አያስፈልገንም። በእግዚአብሔር ቃል የቀረበው አብዛኛው ነገር ዛሬ አብዛኞቻችን እየኖርን ያለንበትን ያንኑ ዓውድ የሚያመለክት ነው። ከምዕራቡ ዓለም የሆኑት የመጽሐፍ ቅዱስ ፍቺ አቅራቢዎች በራሳቸው ቅድመ ልምምድ ላይ በመመሥረት መጽሐፍ ቅዱስን ከግላዊነት አንጻር የመተርጎም ዝንባሌ ያሳያሉ። ለምሳሌ፤ በኤፌሶን ምዕራፍ 6 ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ዕቃ ጦር ሁሉ አንሡ፤ ጸንታችሁ ቁሙ ሲል፤ መላው የክርስቲያን ማገበረሰብ እንደ አንድ ሰው እንዲቆም ጥሪ እያቀረበ ነበር። ምዕራባዊው የመጽሐፍ ቅዱስ ፍቺ አቅራቢ ግን ጥቅሱን ግለሰብን በሚመለከት ሁኔታ የመተርጎም አዘማሚያ አሳይቷል፤ ሆኖም በጳውሎስ አእምሮ ይህን መሳየን ሁኔታ ግለሰቦች ለብቻቸው የመወጣት ሙከራ ያደርጋሉ የሚል አቋም አልነበረም። ጳውሎስ የመሠረታቸው አብያተ ክርስቲያናት «... በአንድ ልብ ስለ ወንጌል ሃይማኖት አብራችሁ እየተጋደላችሁ፤ በአንድ መንፈስ እንድትቆሙ...» (ፊልጵስዩስ 1:27) ተብሎ የተጻፈላቸው ናቸው። በማገበረሰባዊ ደረጃ የምንኖር እኛ በየትኛውም ስፍራ ከሚገኙ ወንድሞችና እንቶች ጋር ልናካፍል የምንችለውን የከበረ ትርጉም ከእግዚአብሔር ቃል ማውጣት የሚያስችለን ጥልቅ አመለካከት ማግኘት ችለናል። በዓለም ዙሪያ ለሚገኘው ትልቁ ቤተሰባችን የእግዚአብሔርን ቃል ሙሉ ትርጉም እናቀርብ ዘንድ ቅድመ ልምምዳችን በጌታ ጸጋ እንደሚገባ አገልግሎት ላይ ሊውል ይገባል።

ኃይለ- ቢስነትና ኃይል

በዘመናዊው የወንጌል ተልዕኮ እንቅስቃሴ አማካይነት የወንጌል ወደ አፍሪካ መግባት በተከናወነባቸው በእነዚያው ስፍራዎች የምዕራባውያን ቅኝ አገዛዝ ኃይሎችና የንግድ እንቅስቃሴዎች በተመሳሳይ ወቅት ተፈጸሙ። ስለሆነም በብዙ የሕዝቦቻችን አእምሮ

ክርስትና ከምዕራባውያን ባህል፣ ኃይልና ገንዘብ ጋር እንዴት ሊያያዝ እንደ ቻለ መመልከት አዳጋች አይሆንም። ለእነርሱ ክርስትናና ምዕራባዊ ባህል እጅግ የተዋሃደ ስለሆነባቸው፣ አንደኛውን ከሌላው መለየት ይቸግራቸዋል። በአሳዛኝ ሁኔታ በጣም ብዙ የወንጌል ልዑካን ይህንን የተሳሳተ አመለካከት ይኖሩታል። ይህም አቋማቸው የተረጋገጠው በአጠቃላይ የየአገሬው ክርስቲያኖች ከሚኖሩበት አገር ድንበር ባሻገር ለሚገኙ ሌሎች ሕዝቦች የምሥራቹን ቃል በማዳረስ በኩል መሳተፍ እንደሚችሉ እንኳ ባለመጠበቃቸው ነው። የወንጌል አገልግሎት ሥራን የምታካሂዱ ከሆነ ምዕራባዊ ባህል፣ ኃይልና ገንዘብ የማይቀሩ አስፈላጊዎች ተደርገው ይቆጠራሉ።

ከመጀመሪያው ግን እንዲህ አልነበረም። ቁሳዊ ኃይልንና የወንጌል ተልዕኮን የማዛመዱ ጉዳይ ዘመናዊው ምዕራባዊ ክርስትና የወንጌል ተልዕኮን በተመለከተ በቅርቡ ካደረገው ጥናት የተፈጠረ ስሕተት ነው። ነገሮች እንዴት መሆን እንደሚገባቸው ለማወቅ ወደ ክርስትና የጅማራ ወቅት መለስ ማለት ይኖርብናል። መለስ ስንልም የምናገኘው ኢየሱስ ክርስቶስ ከዚህ ዓለም ያልሆነ መንግሥት ሊያቋቁም እንደ መጣ ነው። የዚህ መንግሥት ኃይል ወታደራዊ ብርታት፣ የንግድ ወይም የኢኮኖሚ አቅም ሳይሆን፣ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ነው። «በመንፈሴ እንጂ በኃይልና በብርታት አይደለም፤ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር» (ዘካርያስ 4:6)። ኢየሱስ ለዚህ ነበር ከላይ ኃይል አስከሚለብሱ ድረስ ደቀ መዛሙርቱ በኢየሩሳሌም እንዲቆዩ የነገራቸው። እነርሱም የሰጣቸውን ትእዛዝ ፈጸሙ። ከዚያም ከሙታን የተነሣው ጌታቸው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ማድረግ የቻለውን መለማመድ ጀመሩ። በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በሰጡት ምስክርነት ወንጌል በፍጥነት በዓለም ሁሉ ተሰራጨ። በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ሉቃስ ባቀረበው የእነዚህ ሁኔታዎች ዘገባ ወንጌል ደካማ ከሆነ አቅም ተነሥቶ ወደፊት በመገስገሱና ለጌታ ለኢየሱስ ክርስቶስ የኃይልና የተደማጭነት ስፍራዎችን በመማረኩ ጉዳይ ላይ ማተኮርን የተለየ ግምት ሰጥቷቸው ነበር። ያ ኃይል ዛሬም አልደከመም። ዛሬም

ወንጌል አጥሮችን ሁሉ በመሻገር ሊሰፋፋና አሁንም በጨለማና በሞት ጥላ ሥር ለሚገኙት ሊደርስ የሚችለው በዚያው ኃይል ነው።

በዛሬው ዘመን ለወንጌል ተልዕኮ ሥራ በዓመት ከዘጠና ሚሊዮን የአሜሪካን ብር የበለጠ እናወጣለን። ብዙ ድንበር ዘለል ድርጅቶች ይህን ያህል ካፒታል በተጨማሪም ቤተ ክርስቲያን ያላትን የመሰለ የሰው ኃይል ቢኖራቸው ዓለምን በቁጥጥራቸው ሥር ባዋሏት ነበር። በዚህ በሃይኛው መቶ ክፍለ ዘመን ማብቂያ ላይ ከሰው ልጆች ሁለት ሦስተኛውን ያህል የሚሆኑት የምሥራቹን ቃል ለመስማት ገና የሚጠባበቁት ለምን ይሆን? የዘላለም ሕይወት መልእክት ለእኛ በአደራ ከተሰጠን ሁለት ሺህ ዓመታት ገደማ ሆኗል፤ ሆኖም በዛሬው ዘመን በዓለማችን ከሚኖሩት ሕዝቦች አብዛኞቹ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ጌታቸውና አዳኛቸው አያውቁትም። ወንጌልን ላለመቀበል አሻፈረኝ ብለዋል ማለት አንችልም። የወንጌሉን ቃል አልሰሙም። እኛ በታሪክ አጋጣሚ የቀደሙ ቅኝ ገዢዎች ሎሌዎች የነበርንና ዛሬም ምንም የኢኮኖሚ ኃይል፣ እንዲሁም በዓለም ጉባዔዎች ምንም ተደማጭነት የሌለን፤ ሆኖም መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን የሚኖር፤ ዛሬም በዚህ ትውልድ ለሚያምኑ ሁሉ የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል ለማዳን የእግዚአብሔር ኃይል እንደ ሆነ በድጋሚ ማረጋገጥ አንችልም? በቀደሙቸው ጥንታዊቷ ቤተ ክርስቲያን ያደረገውን ዛሬም በድጋሚ በአፍሪካውያን ክርስቲያኖች በኩል ለማድረግ ከእርሱ አቅም በላይ ነውን? በዚያም ዘመን ቢሆን በእግዚአብሔር መንፈስ እንጂ በኃይል ወይም በብርታት አልነበረም። በዚያም ዘመን ስለ ነበሩት ወዳጆቻቸው ሳይሆኑ ጠላቶቻቸው ያሉት። «ዓለምን ያወኩ (የገለበጠ) እነዚህ ሰዎች» የሚል ነበር።

ደካሞች፣ ምስኪኖችና አቅም የሌለን አገልጋዮች ከሆንንና ይህንንም አውቀን ራሳችንን በእግዚአብሔር ቸርነት ላይ ከጣልን ለረጅም ዘመናት ታይቶ የማይታወቅ የወንጌል ገጽታ በድንገት ይገለጻል። ከዚያ በፊት አይተውት በማያውቁት ሁኔታ ወንዶችና

ሌቶች የወንጌልን ኃይል ማየት ይጀምራሉ። ፓውል ፒርሰን በሚገባ አስተውለው እንዲህ ብለዋል፡-

በዘመነ ክርስትና የመጀመሪያዎቹ ሦስት መቶ ዓመታት ወንጌል በዋናነት በፖለቲካም ሆነ በኢኮኖሚ አቅመ ቢስ እንደነበሩ ይታዩ ከነበሩት ኃይላችን ሰፍረውባቸው ወደ ነበሩት ከኢየሩሳሌም፣ ቅኝ አገር ከነበሩት፣ ወደ ሮምና የብዙ ሕዝቦች መናኸሪያ ወደ ነበሩት መወሰዱ ሊስተዋል የሚገባው ነው። ሥጋን በመልበሱ ራሱን ከመለኮታዊ መብቶች ባዶ በማድረግ የባሪያን መልክ ይዞ በመካከላችን የኖረውና ወደ መስቀል የሄደው አምላክ መልእክት በዚህ ሁኔታ መነገሩ አግባብነት ያለው ነበር።

ኃይል ከማጣታችን የተነሣ ሉሌዎች የመሆን ዕጣ የደረሰብን፣ ራሳችንን ለጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በማስገዛት የወንጌል ኃይል በተጨማሪ መልኩ ጉልቶ እንዲወጣ እናድርግ። በሰብዓዊ አነጋገር ኃይል የሌላቸውን በመጠቀም በዓለም አስተሳሰብ ኃይል ይገኛል ወደሚባሉባቸው ስፍራዎች ወንጌል እንዲደርስ ለማድረግ ጌታ ይችላል። ፓውል ፒርሰን የተናገሩትን በድጋሚ ብንጠቅስ፡-

«ከወንጌል መልእክተኞቹ አብዛኞቹ በዓለም ግምት እንደ ኃይለኛ ከማይቆጠሩ አገሮች የተውጣጡበት ምዕራባዊ ያልሆነው እንቅስቃሴ አገልጋይ ሆኖ የመጣውንና ተከታዮቹንም አገልጋይ ሰዎች እንዲሆኑ የጠራውን ጌታ መልእክት አዳማጮቻቸው በቀላሉ እንዲያደምጡ ማድረግ ይቻላቸዋል። ራስን ባዶ የማድረግ የክርስትና ሕይወት ገጽታ ትክክለኛና ጉላ ወዳለው የቀድሞ ስፍራው በመመለስ የምዕራባውያን ባህልና የአብዛኛው ምዕራባዊ ክርስትና መታወቂያ የሆነውን ግላዊ የተፎካካሪነትን አዝማሚያ ሊተካ ይገባዋል። ምዕራባዊው ቴክኖሎጂና ባህል እየደበዘዘ ሲመጣ፣ የዚያን ጊዜ ምናልባት የወንጌል ኃይል በተሻለ ግልጽነት ይታይ ይሆናል።»

የወንጌል ተልዕኮን ሥራ ለማከናወን ዕድሉን ከማግኘታችን በፊት ጌታ በአፍሪካ ያሉትን ቤተ ክርስቲያን ባለጠጋ

አያደርጋትም። ከብዙ ዓመታት በፊት ወንጌልን ወደ አፍሪካ ያመጡት ብዙ የወንጌል መልእክተኞች ወደ ተጓጓዙበት መርከብ ላይ ሲወጡ የቆረጡት የመሄጃ ትኬት ብቻ ነበረ። በባንክ ተቀማጭ ሂሳብ አልነበራቸውም። የነበራቸው ነገር ቢኖር አብሯቸው በተጓዘው ላይ ያላቸው እምነት ነበር። እንደዚያ አድርጎ የሚደፍር ዓይነት እምነት ውጤቶች ነን። ጌታ ዓላማቸው እንዲስተጓጎል አላደረገም፣ ያ ቢሆን ኖሮ እኛ ዛሬ እዚህ አንሆንም ነበር። ቁሳዊ በሆነ ነገር አቅሙ ቢስ መሆናችን ጉዳት አይደለም፣ እንዲያውም አንዱ ጥሩ ነገራችን ነው። ካላቸው ጥሪት የተነሣ በዛሬው ዘመን ከምዕራብ የሚመጡ የወንጌል መልእክተኞች አብዛኛውን ጊዜ እጅግም ትኩረት አይሰጣቸውም። በሚያደርጉት ጥረት ድብልቅ የሆነ የመነሣሻ ምክንያት እንዳላቸው ሰዎች ይቆጥራሉ። ሆኖም አፍሪካውያን ምንም ሳይኖራቸው ሌሎች ባህሎች ወዳሏቸው አገሮች ቢሄዱና አብያተ ክርስቲያናትን ሲተክሉ ሰዎች ቢመለከቱ ዓለም ቀና ብላ ሁኔታውን ታስተውላለች። በዛሬው ዘመን ጌታ ከአፍሪካ አብያተ ክርስቲያናት የሚጠብቀው አስተዋጽኦ ከድካማችን የሚሠርፅ የወንጌል ተልዕኳችንን ነው። በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ይህንን ተግዳሮት ለመወጣት ተነሥተናል? ወይስ ጌታ በስጠን ሀብቶች ላይ ተቀምጠንባቸው፣ ከየተኛውም አቅጣጫ ወንድሞቻችንና እጎቻቻችን የሚሰጡንን ለመቀበል እጆቻችንን የምንዘረጋ ዝንተ ዓለም ለማኞች ልንሆን ይገባል?

ባህል-ዘለል የወንጌል ተልዕኮ

ዓለምን በወንጌል የመድረስ ኃላፊነት እንደ ሌላው ሁሉ በእኛም በታዳጊ አገሮች በምንገኝ ታዳጊ አብያተ ክርስቲያናት ለመጀመሪያ ጊዜ በብዙዎቻችን ላይ በኃይል የተሰማን (ኢ.ኤ.አ) በ1974 ዓ.ም ሉዛን ተደርጎ በነበረው ዓለም አቀፍ የወንጌል ስርጭት ጉባዔ ላይ ነበር። በዚያ ጉባዔ ባህል-ዘለላዊ በሆነ አሠራር ወንጌልን

ወዳልሰሙት ወንጌልን ይዘን በመሄድ መሳተፍ እንደሚጠበቅብን ተማርን። አንዳንዶቻችን በዚህ ተደነቅን። ቀደም ሲል የወንጌል ተልዕኮ ምን ጊዜም ነጭ ፊት እንዳለው እናስብ ነበር። የሠራተኛው ኃይል ምን ጊዜም ላኪ ከሆኑት ምዕራባዊ አገሮች ተቀባይ ወደ ሆነው ወደ እኛ እንደሚመጣ እናስብ ነበር። እኛ ማድረግ የሚገባን መቀበል ብቻ ይመስለን ነበር። ሆኖም፤ እኛም ወደ ሌሎች አገሮች የወንጌል መልእክተኞችን አሁን መላክ እንደሚገባን ድንገት ተነገረን። ለአብዛኞቻችን ይህ አሳብ ሥር- ነቀል ጉዳይ ነበር።

እስገራሚ ለውጦች ተከናወነ። እ.ኤ.አ በ1974 ምዕራባዊ ካልሆኑት አገሮች ወደ 3,000 የሚገመቱ የወንጌል መልእክተኞች ከእነርሱ የተለየ ባህል ባላቸው አገሮች እያገለገሉ ነበር። ከአሥር ዓመታት በኋላ ይሄው ቁጥር በአምስት እጥፍ እድገው 15,000 ደረሰ። ይህ አዲሱ የወንጌል መልእክተኞች ግብረ ኃይል ናይጄሪያን፣ ብራዚልን፣ ኢንዶኔዥያን፣ ኮሪያንና ሕንድን እንዲሁም ሌሎች አገሮችን ያካተተ ነበር። በአሁኑ ጊዜ ከእስያ፣ አፍሪካ፣ ላቲን አሜሪካና ከፓሲፊክ አገሮች የተውጣጡ 25,000 የባህል ዘለል ወንጌል መልእክተኞች እንዳሉ ይገመታል። ምዕራባዊ ያልሆነው የወንጌል ልዑካን ኃይል ከጠቅላላው የወንጌል ልዑካን ኃይል አንድ አምስተኛውን ያህል ድርሻ የያዘ ሲሆን፤ በየጊዜው ደግሞ ቁጥሩ በመጨመር ላይ ነው።

ሲሆን የሚገባው እንደዚህ ነበር። እኛ ግን ለመማር ለምን ዘግምተኞች ሆንን? በተሳሳተው ምሳሌ አእምሮአችን ደንዝዞ ነበር። ወደ ሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ መለስ ብንልና ሐዋርያው ጳውሎስ ተክሏቸው ከነበሩት አዳዲስ አብያተ ክርስቲያናት ወንድና ሴት አገልጋዮችን እንዴት ይመርጥ እንደ ነበርና ከዚያም በወንጌል ተልዕኮ ጉዞዎቹ ከእርሱ ጋር ሲጓዙ እንዴት ያሠለጥናቸው እንደ ነበረ ብንመለከት በቂ ይሆናል። ከዚያ በኋላ ይፍጠንም ይዘግይ የኢየሱስ ክርስቶስን ወንጌል እንዲያሰራጩ ወዲያውኑ ከእነርሱ ለየት ያለ ባህል ወዳሏቸው አገሮች ይልካቸው ነበር። የተሳሳተውን ናሙና ስንመለከት ነበር፤ አሁን ግን መሠረታዊ የሆነውን ምሳሌ

ለማየት ተገድደናል።

የአፍሪካ አብያተ ክርስቲያናት ለዓለም አቀፉ ክርስትና የሚያቀርቡት እጅግ አስፈላጊ የሆነው አስተዋጽኦ በባህል- ዘለል የወንጌል ተልዕኮ አንጻር እንደ ሆነ ገና ያረጋግጣሉ። ምክንያቱም በሚቀጥሉት አሥርት ዓመታት ገና ወንጌል ወዳልደረሳቸው ሕዝቦች የምሥራቹን ቃል በባህል- ዘለል መንገድ የሚያዳርሱ ፈቃደኛ አገልጋዮችን ይልካሉ። ዓለማዊነት፣ ቁሳዊ ትኩረት፣ ሰብዓዊነትና ማርክሳዊ አስተሳሰብ ባስከተሉት የመሸርሸር አዝማሚያ በምዕራብ ከሚታየው ከተደራጀ ክርስትና ታላቅ የማፈንገጥ ሂደት በስተጀርባ፤ በሦስተኛው ዓለም ያለቸው ቤተ ክርስቲያን አባላት እ.ኤ.አ በ1900 83 ሚሊዮን ከነበረበት ዴቪድ ባሬት ባደረጉት ጥናት መሠረት እ.ኤ.አ በ1980 አስደናቂ ወደ ሆነው የ634 ሚሊዮን እድገት ሊደርሱ ችለዋል። ወደ ወንጌል ተልዕኮው መስክ ብዙ አፍሪካውያን ወንዶችና ሴት ልጆችን ይልክ ዘንድ ወደ መከሩ ጌታ ልንማልድ ይገባናል። የወንጌሉ ተልዕኮ ሥራ በገንዘብ ኃይል ወይም በሌላ በምንም ድጋፍ ሳይሆን፤ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል መካሄድ የሚገባው ከሆነ፤ ወንጌል ገና ተጽዕኖ ማድረግ ወዳልጀመረባቸው ሌሎች የዓለም ክፍሎች ከአፍሪካ እጅግ በርካታ የሆኑ የወንጌል መልእክተኞችን እንዲልክ ወደ ጌታ ልንጸልይ ይገባል።

ስለ ናይጄሪያዊው ቁስ እክኬ ትዝ የሚለኝ ነገር አለ። ይህ ቁስ ናይጄሪያ ከነበረችው ቤተ ክርስቲያን በእንግሊዝ አገር ለነበሩት ናይጄሪያዊ ተማሪዎች እንደ መጋቢ ሆኖ እንዲያገለግል ተላከ። እንግሊዝ በደረሰ ጊዜ ጥሪው በዋናነት ለናይጄሪያውያን እንዳልነበረ ተረዳ። በእርግጥ ናይጄሪያውያንን ለመርዳት የሚችለውን ሁሉ አድርጓል፤ ሆኖም አብዛኛው አገልግሎቱ በእንግሊዛውያኑ መካከል ነበር። ብዙ እንግሊዛውያንም በኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወታቸው ሲለወጥ ተመልክቷል። ለዚህ የጌታ ባሪያ ታላቅ የአገልግሎት በር ተከፍቶለት ስለ ነበር፤ ናይጄሪያ ወደ ነበረችው ቤተ ክርስቲያኑ መመለስ በነበረበት ባለፈው ቅርብ ወቅት፤ ረዘም ላለ ጊዜ

በእንግሊዝ አገር እንዲቆይ የተመኙለት ብዙ ሰዎች ነበሩ። በአርግጥ ብዙ ጠላቶች ነበሩ። ሆኖም፣ በአጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት የቅዳሜና እሑድ የወንጌል ስርጭት ስብሰባዎችን ያካሂድ በነበረበት ወቅት ታላቅ የወንጌል መክር ታይቶ ነበር። በዚህም አገልግሎቱ መጋብያን፣ የቤተ ክርስቲያን መሪዎችና ሌሎችም በኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወታቸው ሲለወጥ ተመልክቷል። ለወንጌል ተልዕኮ ታላላቅ መንፈሳዊ ሀብቶች ተሰጥተውናል፤ እነዚህን መክሊቶቻችንን ግን ልንደብቃቸውና መሬት ውስጥ ልንቀብራቸው አይገባንም።

ብዙ ብራቢላዊ የወንጌል መልእክተኞች የቀድሞ ቅኝ ገዢ ጌቶቻቸው ወደ መጡበት ፓርቲጋል ወንጌልን አድርሰዋል። እኔና እናንተም ወንጌልን ወዳመጡልን ወንጌልን በማድረስ ተመሳሳይ ተግባር መፈጸም እንችላለን። በምዕራባዊው ዓለም ያሉት አብያተ ክርስቲያናት በዚህኛው መቶ ዓመት ካሳዩት ይልቅ በዚሁ ወቅት በታዳጊው ዓለም ያሉት የኢየሱስ ክርስቶስ አብያተ ክርስቲያናት የላቀ መንፈሳዊ መነቃቃት ታይቶባቸዋል። ከቁሳዊ አንጻር ደካማና ምስኪን ብንሆንም፣ ቤተ ክርስቲያን በመንፈስ ጠንካራ ነች። እናንተ እንደዚህ አይመስላችሁ ይሆናል። ሆኖም፣ ለሉዛን ኮሚቴ ስብሰባ ሄጄ ወደ ናይሮቢ ስመለስ እየሞቱ እንዳሉ በሚመስሉት በአውሮፓ በአንዳንድ ስፍራዎች በተመለከትኳቸው አብያተ ክርስቲያናት በጣም ተስፋ እቆርጣለሁ። ወደ አፍሪካ ተመልሳችሁ ስትመጡ ወደ ተነቃቃ አምልኮ ውስጥ ትገባላችሁ፤ ቤተ ክርስቲያን በስደት ላይ ብትሆን እንኳ መንፈሳችሁ ይነቃቃል።

በቅርቡ በርካታ የወንጌል ተልዕኮ ጉብኝቶች ባደረግሁበት በጀርመን አገር ወንጌልን ለአገሪ ዜጋና ሕዝብ ለመጀመሪያ ጊዜ የሰበኩት የባሴል የወንጌል መልእክተኞች በነበሩበት በዚያው ስፍራ የመሰበክ ዕድል ገጥሞኝ ነበር። በዚያ ሳለሁ የእግዚአብሔርን ቃል ወደ እኔ ቋንቋ ከተረገሙት የአንዳንዶቹን መቃብር ተመለከትሁ። ስለ እነርሱ ጌታን አመሰግንኩ፤ እነዚያ የጀርመን አማኞች ባለፈው ምስተ ዓመት ሰምተው ምላሽ የሰጡለትን ያንኑ ወንጌል እኔም

ለጀርመን ሕዝብ በራሳቸው አብያተ ክርስቲያናት የመሰበከያ መድረኮች ላይ ስለብክ ራሴን አገኘሁት። ሕይወታቸው እንደ ተለወጠ ወንጌልን ለእኛ በአፍሪካ ላለው የማቅረብ ተግዳሮት ቀረበላቸው። የልጅ ልጆቻቸውን ትውልድ በዚህ እኛ ባለንበት ዓለም በኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ሆነው እምነት እንዲመለሱ ለመጥራት እኔ አንድ አፍሪካዊ በዚያ ተገኘሁ።

እኛ በአፍሪካ ውስጥ ያለውና ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን የምናውቀው በአዲስና የተለየ ግዳጅ ውስጥ ነን። ከፍ ያለውን ጥሪያችንን መፈጸም እንድንችል እግዚአብሔር ጸጋውን ይሰጠን። በጨለማ ውስጥ እንድንርመሰመስ ወይም እንዴት መሆን እንዳለብን እንድንደነቅ አልተወገንም። በእግዚአብሔር ማደሪያ ቤት ውስጥ እንዴት መሆን እንደሚገባን እናውቅ ዘንድ ዓላማውንና ፈቃዱን የገለጸበትን ቃሉን ሰጥቶናል። ለተቀደሰ አኗኗርና ለውጤታማ አገልግሎት ብርታት ይሰጠን ዘንድ መንፈሱን ሰጥቶናል። ለመልካም ሥራ ሁሉ እንደሚገባ የተዘጋጁ ወንድና ሴት ባሪያዎቹ እንድንሆንና በአፍሪካም ሆነ በመላው ዓለም የሚገኘውን ትውልዳችንን እንደ እግዚአብሔር ፈቃድና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል አጋዥነት እንድናገለግል እነዚህን ነገሮች ሁሉ ልብ እናድርጋቸው። በዛሬው ዘመን በአፍሪካ ያለው የክርስቲያናዊ አመራር ተግዳሮት ይሄ ነው።

የመጽሐፉን ደራሲ በተመለከተ፤

በትውልዱ ጋናዊ የሆነው ጉትፍሬድ አሴይ - ሜንሳህ በኩማሲ በሚገኘው ፕሬምፔህ ኮሌጅና በእንግሊዝ አገር በሚገኘው በበርሚንግሃም ዩኒቨርሲቲ ተምሮአል። በጋና የሞቢል ዘይት ድርጅት ውስጥ እንደ ነጋዴ መሐንዲስ ሆኖ ከሠራ በኋላ በምዕራብ አፍሪካ ውስጥ የመላው አፍሪካ ክርስቲያን ተማሪዎች ጸሐፊ በመሆን ተዘዋውሮ ከማገልገሉም በላይ፤ በናይሮቢ ኬንያ በምትገኘው

የመጥምቃውያን (ባፕቲስት) ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ዋና መጋቢ ሆኖ አገልግሏል። በመቀጠልም፤ ለዘጠኝ ዓመታት ያህል ለሉዛን ዓለም አቀፋዊ የወንጌል ስርጭት ኮሚቴ ዋና ጸሐፊ የሚል መታወቂያን ይዞ አገልግሏል።

በአሁኑ ጊዜ ቂስ ጉትፍሬድ አሴይ - ሜንሳህ የቢሊ ግርሃም የወንጌል ስርጭት ኅብረት ልዩ ወኪል ሆኖ በዓለም ውስጥ በሚገኙ ልዩ ልዩ ስፍራዎች ስብሰባዎችን (ኮንፍራንሶችን) የማካሄድ ጎላፊነትን እየተወጣ ያለ ሰው ነው። ከዚህም በተጨማሪ የዓለም አቀፋዊው የክርስቲያን ተማሪዎች ኅብረት (IFES) ፕሬዚዳንት፤ የሉዛን ዓለም አቀፋዊ የወንጌል ስርጭት ኮሚቴ የዕድሜ ልክ አባል፤ የአፍሪካና የማዳጋስካር የወንጌላውያን ሥነ መለኮት ተልዕኮ ኅብረት (AEAM) አባል፤ እንዲሁም በአፍሪካ ውስጥ የሥነ መለኮት ትምህርት እውቅና ሰጭ መማክርት (ACTEA) አባል ነው። ጉትፍሬድና ባለቤቱ ኡድሬ ሁለት ትልልቅ ልጆች አሏቸው።

ይህ መጽሐፍ የተመሠረተባቸው መጻሕፍት በአፍሪካ ውስጥ ያሉ የሥነ መለኮት ኮሌጆች መሪዎች በሚሰበሰቡበት ስፍራ ዓለም አቀፋዊ አቋም ይኖራቸው ዘንድ ለማድረግ አጋዥ ሆኖ በመጀመሪያ በ «ACTEA» ዓለም አቀፋዊ የትምህርት ገለጻ ፕሮግራም ላይ የቀረቡ ናቸው። እ.ኤ.አ ከ1988-1989 ጉትፍሬድ አሴይ- ሜንሳህ እንደዚህ ፕሮግራም ታሳቢ የትምህርት ገለጻ አቅራቢ ሆነው ከሌራሊዮን ጀምሮ እስከ ስዋዚላንድ ድረስ ባሉ ከአሥራ አንድ የተለያዩ የአፍሪካ ክልሎች ለመጡ የሥነ መለኮት ተማሪዎችና ሠራተኞች ይህን የትምህርት ገለጻ አቅርበዋል። (የሥነ መለኮት ትምህርት እውቅና ሰጭ መማክርት (ACTEA) የአፍሪካና የማዳጋስካር የወንጌላውያን ሥነ መለኮት ተልዕኮ ኅብረት አገልግሎት ሲሆን፤ በአህጉሩ ውስጥ ያሉትን ከ190 የሚበልጡ የሥነ መለኮት ኮሌጆችና ፕሮግራሞች አስተባብሮ የያዘ ነው።